

கீழ்க்காலவெட்டு
தல்ளையம்பளத்தான் பாதமள்

30.06.2017

கீழ்க்கரவையுர்

தில்லையம்பலத்தான் பாது மலர்

30-06-2017

மலர் ஆசீரியர்
சீவானந்தம் மோகனராசா
இந்துகலாசார உத்தியோகத்தர்
முல்லைத்தீவு

வெளியீடு
அமரர் சீன்னத்தம்பி கந்தப்பு
குடும்பத்தினர்

நூல் வடிவமைப்பு
பிள்ளையார் அச்சகம்
ஊற்றங்கரை

ପ୍ରମାଣିତ କରିବା
ପାଇଁ ଏହା କାହାର ଜୀବନକୁ କିମ୍ବା

ଯାଏ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କାହାର ଜୀବନକୁ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା

தில்லையம்பல விநாயகர் துதி

பல்லவி

பசுக்களின் குறைதனை நீக்கிடும் நாயகனே
சிகுக்களின் பசியாற பால்தரு விநாயகனே

அனுபல்லவி

வட்டக் குடிலென வல்லிக் குரைத்தவனே
வாட்டமின்றி எமக்கு அருள்தரு நாயகனே

சரணம்

கரவை பதியதனில் இருந்துமே கறவைகளில்
கறந்திடும் பால்தயிர் தனிலே குளிர்பவனே
கறைகொண்ட உள்ளமதை தூய்மை யாக்கிடவே
கரைதனில் உறையெழில் தில்லையம்பல விநாயகனே
(பசுக்களின்)

செந்தெநல் கொழிக்கும் மருதத்திலே நீயமர்ந்து
செந்தமிழால் உனைப் பாடுஇன்று எந்தனுக்கு
செந்தமிழுச் செல்வியாம் ஒளவையவள் போல்
செந்தமிழாம் முத்தமிழை மொத்தமாய் தந்தவனே

(பசுக்களின்)

கருக்கொண்டு சிகுவொன்று வேண்டு மென்றே
கரங்கூப்பி உனைத் தொழுது நின்றால் - உன்
கரங்கொண்ட கனியது போலொரு சிகுவை
கரமதில் தந்திடும் சக்திமிகு நாயகனே

(பசுக்களின்)

பயன்தரு மரங்கள் நிறைந்துவளர் சோலையிலே
பயன்தரு நாயகனாய் வந்தங்கு நைந்தவனே
பயன்வேண்டி உனைத்தினம் தொழுது நின்றால்
பயன்தரு பாதபங்கையங்கள் போற்றி போற்றி

(பசுக்களின்)

ஆக்கம்

சி.மோகனராசா

இந்துகலாசார உத்தியோகத்தர்.

படையல் (சமர்ப்பணம்)

அலையெனவே அடுத்தடுத்து வந்த துன்பங்கள்
உலைக்கும் கொல்லனது கொப்பறைக் களெனவே
நிலைகுலைய வந்தெழும்மை வேதனைகள் தந்தாலும்
தலைநியிராந் தெழும்மை தரணியில் வாழவைத்த

கலையாலும் வடித்துவிட முடியாத எங்கள்
மலையான தெய்வங்க ளாம்பா தங்களில்
தலையாலே பணிந்து படைய விட்டோம்
நிலையான நின்மதியை பெற்று விட

தொலை தூரம் சென்றாலும் கந்தப்புவின்
நிலையான நின்ம திக்கும் பத்தினியாள்
உலைபோல தனை உருக்கிய சரஸ்வதி க்கும்
விலையில்லா முத்தி வேண்டி படையிலிட்டோம்

அலைவந்து முத்தமிடும் கரவை மண்ணில்
சிலையாக வடிவெடுத்த கணபதியே
முலையாலே பால்நல்கும் தாய்ப் பசுபோல்
நிலையான முத்தி தனை நல்குமையா

- குடும்பத்தினர்-

47

கோவை மாநகரில் தீவிரமாக விடுதலை பெற்று விடுதலை கொண்டுள்ள அரசு

✓

தில்லையம்பல பூசாரியார்

சைவத்தின் மூலம் உறையும் தமிழ்நாடு தில்லைச்சிதம்பரம் நடனசிவன். தமிழ்மொழியும் நம்மண்ணிலும் கரவை ஒரத்தில் தில்லையம்பலம் வெளியில் சுயம்பு உருவில் பிள்ளையார் வடிவாகி கோயில் கொண்டும். முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் வாசம் செய்யும் கோமாதாவான பசு மாடுகளையும் இயற்கையையும் இரட்சித்து காத்தருளம் அட்புத அருளாட்சியில், அவர்பால் நாடிவரும் மானுடருடன் பிற ஜீவராசிகளுக்கும் வேண்டியதை வேண்டுதலை நிறைவு செய்விக்கும் பூசகராக உபாசனைகள் நிகழ்த்தி தன் வாழ்நாளில் ஏறத்தாழ ஐம்பதாண்டுகள் சரியை, கிரியைத் தொண்டுகள் புரிந்த சின்னத்தம்பி கந்தப்பு பூசாரியாரை ஊரெல்லாம் தில்லையம்பலப்பூசாரியார் என்றே அழைப்பது தில்லைப்பிள்ளையாருக்கும் அவருக்குமிருக்கும் நெருக்கத்தை உணரச் செய்கிறது. அவர் ஆத்மா ஆறுதலடைய எண் ணிய பிள்ளையார் அவரது 91ஆவது அகவையில் அழைத்து அணைத்துக்கொண்டார். அவர் ஆத்மா சாந்தியடை நாழும் இறைவேண்டுகின்றோம்.

சிவனுக்கு சிவனே நிரந்தரம்

சிவழீ. தி.சம்பந்தக்குருக்கள்

கரவை வெல்லன் விநாயகர் ஆலயம்,

உச்சிலம்மன் ஆலயம்

நித்தியபேரின்பம் பெறுக

கரவெட்டி தில்லைப்பிள்ளையார் கோயிலுக்கு பொங்கல் பொங்கவும் மோதகம் அவித்துப் படைக்கவும் நாம் தில்லைப்பிள்ளையார் கோயிலுக்கு செல்வது வழக்கம். நான் சிறுவனாக இருக்கும் பொழுதே எமது பெற்றோர் தில்லைப்பிள்ளையார் கோயிலுக்கு நேர்த்தியை நிறைவேற்றச் செல்வார்கள். அப்போது நானும் எமது பெற்றோருடன் சென்று வருவேன். அந்தத் தொடர்ச்சி இன்றுவரை தொடர்கின்றது.

எமது திருநெல்வேலி மக்கள் பலர் ஒன்று சேர்ந்து கூட்டாக தில்லைப்பிள்ளையார் கோயிலுக்குச் சென்று நேர்த்தியைச் செய்வார்.

எமது ஊரிலே பசு வளர்ப்பு மிக அதிகமாக இருந்தது. மாடுகளுக்கு நோய் ஏற்பட்டால் தில்லைப்பிள்ளையாருக்கு நேர்த்தி வைப்பார்கள். பிள்ளையாருக்கு நேர்த்தி வைத்தால் பசுக்களின் நோய் தீந்துவிடும். பால், தயிர், நெய் முதலானவற்றை இங்கிருந்து பிள்ளையாருக்கு கொண்டு செல்வார்கள். இங்கிருந்து கோயிலுக்குச் செல்லும் எம்மை நன்கு வரவேற்று அன்பு பாராட்டி உதவிகள் செய்து பூசாரியார் எம்மை மகிழ்விப்பார். எமது பழங்கிணற்றுடி ஸ்ரீவீரகத்தி விநாயகர் ஆலயத்திற்கும் வந்து வணங்கி எம்மோடு அளவளாவிச் செல்வார். பக்தியும், பண்பும், பணியும் கொண்ட அமரர் பூசாரியார் கந்தப்பு அவர்களின் ஆன்மா எல்லாம் வல்ல தில்லைப்பிள்ளையாரின் திருவடியின் கீழ் நித்திய பேரின்பம் பெறுக எனப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

திரு.இராமலிங்கம் சுரேஷ்

பழங்கிணற்றுடி ஸ்ரீவீரகத்தி விநாயகர் ஆலயம்.

என்னுரை....

கரவை மண்ணின் பெருமை தன்னை உலக அரங்கினில் வெளிப்படுத்தும் சொத்துக்களாகவும், அடையாளங்களாகவும் பிரசித்தமான ஆலயங்கள் பல உள்ளன. அவற்றின் மாண்பினை பட்டையந்தீடிக் காட்டுவனவாக அவற்றின் பரிபாலன சபையினர் வெளியிட்டுவரும் மலர்கள் உள்ளன. அந்தவரிசையில் தில்லையம்பல விநாயகர் ஆலயத்தின் மகிழ்ச்சியினை வெளிக் கொண்டும் முயற்சிகள் பெருமளவில் இடம்பெறவில்லை என்றே கூறிவிட முடியும் அந்த அடிப்படையிலேயே இம்முயற்சி முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

முதன் முதலில் இந்த முயற்சியில் பல்கலைக்கழக கற்கைக்காக இவ்வாலய பரம்பரைப் பூசகரான திருவம்பலம் பூசாரியாரின் மகனும் எனது பெறாமகனும் ஆகிய கணேஸ்தாஸ் அவர்கள் ஒரு ஆய்வினை மேற் கொண்டிருந்தார். அதனைத் தொடர்ந்து அமர்ர் கந்தப்பு பூசாரியாரின் பெறாமகனும் எனது முத்த சகோதரனுமான திரு.சிவானந்தம் விமலராசா அவர்கள் “தில்லையம்பலப்பள்ளையார் ஆலய வரலாறு” எனும் பெயரில் நூல் ஒன்றினை 2012ம் ஆண்டு ஆணி உத்தரத்தன்று அமர்ர் கந்தப்பு பூசாரியாரின் விருப்பத்தின்படி எழுதி வெளியிட்டார். அதனைத் தொடர்ந்து இவ்வாண்டு கந்தப்பு பூசாரியாரின் அமரத்துவம் கண்டதை முன்னிட்டு அவரது அந்தியேட்டி தினத்தன்று மீண்பதிப்பாக மறுபடியும் வெளியிட்டிருந்தார்.

நானும் எனது பெறுமகன் திருவம்பலம் கணேஸ்தாஸ் அவர்களும் அடிக்கடி தொலைபேசியில் உரையாடிக் கொள்வோம். அவ்வேளையில் அவர் என்னிடம் ஒரு விண்ணப்பத்தினை விடுத்தார். ஜயாவின் அற்பணிப்பான சேவையினையும் ஆலய சிறப்பினையும் ஆவணப்படுத்தி தருமாறு அவர் இம்மலரிற்கான முழுப்பொறுப்பினையும் தானும் தனது உறவுகளும் பொறுப்பு ஏற்பதாகவும் இம்முயற்சியை மேற்கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொண்டதற்கு அமைவாக இம்மலர் பற்றிய முயற்சியில் என்னை ஈடுபடுத்தினேன்.

முன்னர் வெளியான வெளியீடுகளை உசாத்துணையாக கொண்டு பெரியோர் மற்றும் உறவுகளிடமும் நேரடியாகவும் தொலைபேசி மூலமும் உரிய ஆதாரங்களைப் பெற்றுக் கொண்டேன். அமரரின் இரண்டாவது மருமகன் திரு. சபாநாதன் அவர்கள் பல வழிகாட்டலகளையும் ஆலோசனைகளையும் தரவுகளையும் வழங்கினார். அமரரின் மருமகன் திருமதி. தங்கராணி மற்றும் மாதாவில் சிவம் மாமா மற்றும் எனது தாயார் மாதாவில் கனகம்மா ஆகியோரின் உசாவல் மூலம் மறைந்திருந்த பல விடயங்கள் என்னால் வெளிக் கொணரப்பட்டு இம்மலரின் தேடலாகவும் தருகையாகவும் தரப்படுகின்றன.

கந்தப்பு பூசாரியாரினதும் அவர் மனைவியான சரஸ்வதி அம்மா அவர்களினதும் வாழ்வின் பெரும்பகுதி இவ்வாலயத்தில்தான் கழிந்தன என்பதனாலும் அவர்களின் அற்பணிப்பினை பிள்ளையாரின் வரலாற்றோடு இணைத்து வெளியிட்டுள்ளேன். எதிர்காலத்தில் எமது சந்ததிக்கான ஆவணக்கையளிப்பாக இம்மலர் அமைமென எதிர்பார்ப்பதோடு அமரர் கந்தப்புவின் நிழலில் வளர்ந்து உயர்ந்தவன் என்பதனால் அவரின் பாதங்களிற்கு காணிக்கையாக சமர்ப்பிக்கிறேன். சித்திராப் பெளர்ணமி தினத்தன்று தில்லையம்பலத்தான் பாதம் பணிந்து இம்மலரிற்கு “கீழ்க் கரவையூர் தில்லையம்பலத்தான் பாதமலர்” எனும் நாமம் சூட்டி எனது மனதில், வேதமெழுதிய விநாயகன் எழுத்தாணியை மனங்கொண்டு எழுதியுள்ளேன்.

மலர் ஆசிரியர்
திரு.சி.மோகனராசா
இந்துகலாசார உத்தியோகத்தர்
மூல்லைத்தீவு
• தல்லையம்பலக்கான் பாதமலர்

எம் நினைவுகளிலே அமர்ப் பூசாரியார் கந்தப்பு அவர்கள்

கரவெட்டி தில்லையம்பலப் பிள்ளையார் கோயில் பூசாரியார் கந்தப்பு அவர்கள் காலமானதாகவும் தான் மரண வீட்டில் கலந்து வந்ததாகவும் ஹரன் புடவைக உரிமையாளரும் எனது நண்பருமான திரு. இ.சுரேஷ் தொலைபேசி மூலம் சொன்னார். நான் மரணச் செய்தியை அறியவில்லையே, அதில் கலந்து கொள்ளவில்லையே என்ற கவலை திரையிடத்தது. ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முந்திய கரவெட்டியின் வாழ்வியல் எங்கள் குடும்பத்துக்கும், பூசாரியார் குடும்பத்திற்கும் உள்ள உறவு, தில்லையம்பலப் பிள்ளையார் கோயிற்குழல் முதலியன் சின்னத்திரைத் தொடராக ஓடிக்கொண்டிருந்தது. அதை நிறுத்துவதற்கான தொலையியக்கி (Remote Control) என கையில் இருக்கவில்லை.

மருதமும் நெய்தலும் கலந்த கரவெட்டி கிழக்கிலே வயல், தோட்டம், மேய்ச்சல் நிலம், சிறுகழிக்கடல் குழந்த ஏகாந்த வெளியிலே தில்லையம்பலப் பிள்ளையார் எழுந்தருளியிருந்து அருள்பாலிக்கின்றார். தில்லையம்பலப் பிள்ளையாருக்கு நேரத்தி வைத்தால் ஆடு, மாடுகளுக்கு வரும் நோய்கள் மாறிவிடும் என்ற நம்பிக்கை இன்றுவரை ஆழமாகப் பதிந்துள்ளது. பசு கன்று ஈனமாட்டாது கஸ்டப்பட்டால் தில்லையம்பலப் பிள்ளையாரே என்று உரத்த குரலில் கூவிக்கும்பிடுவார்கள். அந்தக் குரலுக்குத் தில்லையம்பலப் பிள்ளையார் திருச்செவி சாய்த்து வந்துதவுவார். சுகப்பிரசவம் நிகழ்ந்ததன் பின்னர் பிள்ளையாருக்கு பொங்கல், மோதகம், வடை, பால் என்பவற்றைப் படையல் செய்வார்கள்.

குறிப்பாக வெள்ளி, ஞாயிறு தினங்களிலே பொங்கல், படையல் அதிகமாக நிகழும். வடமராட்சி, தென்மராட்சி, வலிகாமம் முதலிய இடங்களிலிருந்து மாட்டுவண்டில், மோட்டார்க்கார், வான் முதலியவற்றிலே வந்து நேரத்திக்கடன்களை நிறைவேற்றுவார். அமர்ப் பூசாரியார் கந்தப்பு அவர்களின் தந்தையாரே அக்காலத்தில் பூசாரியார். இயற்பெயரைப் பிழுங்கி எல்லோராலும் பூசாரியார் என்றே அழைக்கப்பட்டார். பூசாரியார் என்றால் அக்காலத்திலே தில்லையம்பலப் பிள்ளையார் கோயிற் பூசகரைத்தான் குறிக்கும். தோய்த்து உலர்ந்த கதரவேட்டி அனுட்டானம் பார்த்து குழைத்துப் பூசிய விபூதி அவரின் தோற்றும் நினைவுக்கு வருகின்றது.

கரவெட்டி மேற்கிலிருந்து கூடாரத்திருக்கல் வண்டிலிலே இவர் தில்லையம்பலப் பிள்ளையார் கோயிலுக்கு காலையிலேயே வந்து விடுவார். பக்தி பூர்வமாக பூசை செய்வார். பிள்ளையாருக்கு மிகவும் நெருக்கமாக இருந்து இவர் வழிபடுவதைப்பார்த்தால் உறவினருடன் உரையாடுவது போல் இருக்கும். அவரது பக்தி உணர்வை, பக்தி நடைமுறைகளை, வழிபடும் பாங்கை நான் நேரிலே அனுபவித்திருக்கின்றேன். அவரது மகன் கந்தப்பு தந்தையாருக்கு உதவி ஒத்தாசை புரிந்து கொண்டிருப்பார்.

பூசாரியார் கந்தப்பு அவர்கள் இளைஞராக இருக்கும் காலத்திலேயே நான் நன்கு அறிவேன். மிகவும் நகைச்சுவையாக பேசுவார். கோயில் வேலைகளோடு நல்ல தோட்டக்காரணாகவும் இருந்தார். தில்லையம்பலச் சூழல் மிகவும் அழகானது.

வயல்வெளி, அண்மையில் ஒரு குளம், ஆங்காங்கே தீவுத்திடல் போல் மேட்டு நிலத்தோட்டங்கள், மந்தைகள் கூட்டம் கூட்டமாக மேய்ச்சலுக்கு செல்லும் அழகு, இத்தகைய சூழலில் அமைந்திருக்கும் பிள்ளையார் கோவிலடியில் நின்று பார்த்தால் தம்பான்மடம், விராலிமடம் என்பன நன்கு தெரியும். இந்த மடங்களைக் கரவைவேலவன் கோவைப் பாட்டுடைத்தலைவன் வேலாயுதமுதலியார் கட்டுவித்ததாகக் கூறுவர். கோயிலைச்சுழ அந்தனத்திடல், கப்புதுக்கிராமம், கரம்பான் குடியிருப்பு முதலியன இருக்கின்றன.

நல்லூர் சின்னத்தம்பிப்புலவர் இருந்து கரவைவேலவன் கோவை பாடிய எல்லைமானப்பந்தடியும் இந்தக் கோயிலுக்கு அண்மையிலேயே இருப்பதையும் குறிப்பிடலாம். நாம் கரவெட்டி கிழக்கிலிருந்து கால்நடையாக அல்லது மாட்டுவண்டிலில் தில்லையம்பலப் பிள்ளையார் கோயிலுக்குப் போவோம். பூசாரியார் குடும்பத்துக்குரிய “மாதா” தோட்டத்திலே தான் எங்கள் தோட்டமும் இருந்தது.

இளைப்பாறிய வடமாகாண கல்விப்பணிப்பாளர் திரு. வைரமுத்து செல்வராசா அவர்களுக்கும் “மாதா”விலே தான் தோட்டம் இருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. “மாதா” தோட்டத்தின் பெரும்பகுதிக்குச் சொந்தக்காரரின் (இவரை “மாதா” விற் கந்தர் என்று அழைத்ததாக நினைவு) மகள் சரஸ்வதியைத்தான் பூசாரியார் கந்தப்பு திருமணம் செய்தார்.

பெருந்தோட்டக்காரரான இவர்களிடம் நிறைய மாடுகள் இருந்தன. மாட்டுப்பட்டி என்று தான் கூறுவர். மாதா தோட்டத்திலே பண்ணோலையால் வேயப்பட்ட ஒரு கொட்டில், இந்தக் கொட்டிலிலே காலையிலே பால் காய்ச்சுவார்கள். தோட்டத்தில் நின்று வேலை செய்யும் எங்களுக்கும் ஒரு குவளை பால் தருவார்கள். அந்தக் காய்ச்சிய பாலின் கம கம என்ற வாசனை இன்றும் என் மூக்கு நுனியில் இருக்கின்றது.

எங்கள் தாய் மாமன் (ஆச்சிப்பேத்திவீட்டு கந்தையா வைத்தியம்) நல்ல தோட்டக்காரன் மாதா தோட்டத்திலே கத்தரி, மிளகாய், பயற்றை, வெண்டி, வெங்காயம், பாகற்காய் முதலியன நன்கு அனுவடையாகும். தென்னை, வாழை ஒரு அடைப்புக்குள் நிற்கும். இவற்றுக்கெல்லாம் இரவு பகல் என்று பாராது பாதுகாப்பதற்கு ஒரு வைரவர் இருந்தார்.

இவரையம் மாது வைரவர் என்றே அழைப்பார். தில்லையம்பலப் பிள்ளையார் கோயில் மணி கேட்டதும் தோட்டத்திலிருந்து நாங்கள் கோயிலிடக்கு ஒடிப்போவோம். பொங்கல், மோதகம், வடை, தீர்த்தம் என்பன பிரசாதமாக மட்டுமன்றி பிரதான உணவாகவும் இருக்கும்.

தந்தையாரைத் தொடர்ந்து கந்தப்பு பூசாரியார் பூசை செய்யத் தொடங்கினார். சைவசாரம் மிக்க குடும்பம் பூசாரியார் குடும்பம். விபூதி, சந்தனம், குங்குமம் பூசாரியாரின் பொன்மேனிக்கு இன்னும் பொலிவு தரும். தில்லையம்பலப் பிள்ளையார் கோயிலையும், கோயில் பொங்கல், மோதகத்தையும், மாது தோட்டத்தையும் பருத்தித்துறை சாவகச்சேரி ஞோட்டையும் இரண்டு கண், மூன்று கண் மதவுகளையும் மாது குளத்தையும் அக்குளத்தருகே நின்ற அரசுமரத்தையும் அந்தப்பரந்த வெளியில் காலை, மாலை அழகையும் நினைத்துப் பார்க்கின்றேன்.

தொன்மையும், செம்மையும் பண்டும், பண்பாடும், பக்தியும், பாசமும், ஒழுக்கமும் ஒழுங்கும் நிறைந்த கரவெட்டி கிராமத்தின் அடையாளங்களில் ஒன்றாக தில்லையம்பலப் பிள்ளையார் கோயிலும் அதன் பரிபாலகர் பூசாரியார் குடும்பமும் விளங்குகின்றன.

பேராசிரியர்.எஸ்.சிவலிங்கராஜா,

முன்வைநாள் தமிழ்நிலைப்பள்ளத்துறை

யாழ்ப்பல்கலைக்கழகம்

தில்லையம்பலத்தின் சிற்பி

கரவெட்டி பிரதேச செயலாளர் பிரிவில் கிராமிய வழிபாட்டு முறையினை அடியொற்றியதாக நீண்ட வரலாற்றினைக் கொண்ட ஆலயமாக விளங்குவது தில்லையம்பலப் பிள்ளையார் ஆலயமாகும். யாழ்.மாவட்டத்தின் சகல பிரதேசங்களில் இருந்தும் வெள்ளி, ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் அடியவர்கள் வந்து தமது விருப்பத்திற்கேற்றாற்போல் தில்லையம்பலத்தானை வழிபடும் காட்சி மனதை உருக்குவதாக அமையும். தமது பிள்ளைகள் பரிட்சையிலே சித்தியடைய வேண்டும், தமது பிள்ளைகளுக்கு திருமணம் நடைபெற வேண்டும், அவர்களுக்கு புத்திரபாக்கியம் கிடைக்க வேண்டும் என பல ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் தமது நேர்த்திகளை தில்லையம்பலத்தானிடம் வைத்து அவை நிறைவடைந்த பின்னர் அவ் ஆலயத்திற்கு தமது குடும்பசக்தித் வருகைதந்து பொங்கலிட்டு, அபிஷேகம் செய்து, அன்னதானம் வழங்கும் அந்புதக்காட்சி எல்லோர் மனதிலும் பசுமையான நிகழ்வாக பதிவுசெய்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

மக்கள் தமது கால்நடைகளுக்கு நோய்கள் ஏற்படும் போது இவ் ஆலயத்தில் நேர்த்தி வைத்தால் அவை குணமாகும் மரபு நீண்டகாலமாக இருந்து வந்துள்ளது. இவ் ஆலயத்தின் பூசகராக கடந்த அரை நூற்றாண்டுக்கு மேலாக அரும்பணியாற்றி அவ் ஆலயத்தின் வளர்ச்சியின் அச்சாணியாக விளங்கிய பெருமை அமர்ர் சின்னத்தம்பி கந்தப்பு அவர்களையே சாரும். அவ் ஆலயத்துடன் கடந்த 25 ஆண்டுகளாக தொடர்புபட்டவன் என்ற ரீதியிலும் இப்பிரதேசத்தின் பிரதேச செயலாளராக கடமையாற்றியவன் என்ற ரீதியிலும் எனக்கு மிகவும் நெருக்கமானவராகவும் அன்பிற்கும் பெருமதிப்பிற்கும் உரியவராகவும் ஆலய பூசகர் அவர்கள் இருந்து வந்துள்ளார். நான் ஆலயத்திற்கு செல்லும் போதெல்லாம் மாடு தண்ணீர் குடிப்பதற்கு இந்தக்குளத்தைத் திருத்தித் தர வேண்டும். ஆலயத்தின் வளர்ச்சிக்கு மக்களின் ஒத்துழைப்பைப் பெறவேண்டும் எனப் பலகோரிக்கைகளை அன்புரிமையுடன் முன்வைப்பார். அவரின் நீண்டகால கனவுகள் நனவாகியுள்ள இவ்வேளாயில் அவர் எங்களுடன் இல்லை என்பது எமக்கு பெருந்துயரை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

பூசகர் ஜயா அவர்கள் இவ்வாலயத்திற்கு ஆற்றியசேவை அளப்பரியது. பொறுமையும், சாந்தமும், அன்பும், அரவணைப்பும் நிறைந்த அவரது இனிய தொடர்பாடல் அனைவரையும் கவர்ந்திருக்கும் அவரின் வாழ்க்கை முன்னுதாரணமானது. தனக்கென வாழாது மற்றவர்க்கென வாழ்ந்த அந்தப் பெருந்தகையின் ஆத்மா இறைவனடி சேர்ந்து சாந்தியடையவும் அவரின் பிரிவால் துயருற்றிருக்கும் குடும்பத்தினர் மற்றும் உறவினருக்கு எல்லாம் வல்ல தில்லையம்பலத்தில் உறையும் விநாயகப்பெருமான் அமைதியினையும் மகிழ்வான வாழ்வினையும் வழங்க வேண்டி பிராத்திக்கின்றேன்.

கௌரவ சி.சத்தியசீலன்,
செயலாளர், மீன்பிடி, போக்குவரத்து,
வர்த்தக வாணிப, கிராம அபிவிருத்தி,
வீதி அபிவிருத்தி மற்றும் மோட்டார்
போக்குரத்து அமைச்ச வடமாகாணம்.
• தில்லையம்பலத்தான் பாதமலர்

கணபதியை நேசித்த பூசாரியார் கந்தப்பு

கரவையின் தெற்கு எல்லையிலே தில்லையம்பலத்திலே அடியார்கட்கு அருள்பாலிக்கும் கணபதிக்கடவுளை அறியாதவர் எம் ஊரில் எவரும் இருக்க முடியாது. எம் ஊர் வாழும் மக்கள் மட்டுமன்றி ஆநிரை வளர்க்கும் அனைத்து மக்களும் தில்லையம்பலத்தில் அருள்பாலிக்கும் விநாயகரை வேண்டித் தரிசிப்பது வழக்கம். இவ் ஆலயத்தினை பரிபாலித்துப் பூசகராக நீண்ட காலம் தொண்டு செய்தவர் அமரர் சின்னத்தம்பி கந்தப்பு அவர்கள்.

தனது தந்தையாரின் வழியிலே அமரரும் இவ்வாலயத்தின் பூசகராக நீண்டகாலம் பணிபுரிந்தார். வீடுவீடாகச் செல்லாது நிதி திரட்டி இவ்வாலயத்தைப் புனரமைத்த பெருமைக்குரியவர் அமரர் கந்தப்பு அவர்கள். தனது ஊரிலிருந்து தினங்தோறும் மாட்டு வண்டிலிலே இவர் காலையில் புறப்பட்டு ஆலயத்தைச் சென்றிடைவது வழக்கம். மதியம் பூசை முடிந்ததும் மாலையிலே அவர் வீடு திரும்புவார். அன்னாரின் இறைபக்திக்கு ஈடாக எவரையும் குறிப்பிட முடியாது. அன்னார் முதுமையிலும் தளராது இவ்வாலயத்தை வளர்த்தெடுத்தார். அவரது மறைவு ஈடுசெய்ய முடியாத பேரிழப்பாகும். அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைக.

திரு.வ.செல்வராசா

ஓய்வுநிலை மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளர்,

வடக்கு மாகாணம்

மருசார் வழிபாட்டின் பிதாமகர் அமரர் சின்னத்தம்பி கந்தப்பு ஜயா!

கரவெட்டி கிழக்கு, துண்ணாலை தெற்கு, கப்புதூ ஆகிய கிராம அலுவலர் பிரிவுகளின் எல்லைச் சூழலோடு அண்மித்து அருள்பாலிக்கும் ஸ்ரீ தில்லையம்பலப் பிள்ளையார் ஆலயத்தின் பரம்பரைப் பூசகர் சின்னத்தம்பி கந்தப்பு ஜயா அவர்களின் மறைவு கிராமிய வழிபாட்டு முறை நம்பிக்கையாளர்களுக்குப் பெருந்துயரை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

கரவெட்டி பிரதேச செயலக பிரிவுக்கு ஆன்மீகப் பெருமை சேர்க்கும் திருத்தலங்களுள் ஒன்றாக விளங்கும் ஸ்ரீ தில்லையம்பலப் பிள்ளையார் ஆலய குரு, தர்மகாரத்தா, திருப்பணிச்சபை தலைவர், சமய சமூக பற்றாளர் போன்ற பல நிலைகளில் நின்று ஆழ்வார் வல்லியார், வல்லியார் சின்னத்தம்பி ஆகிய தன் முதாதையர் காட்டிய வழியில் சின்னத்தம்பி கந்தப்பு ஜயா கால்நடைகளின் காவல் தெய்வ அருளைக்கூட்டி தானியங்களும் பாற்பொருளும் நிறைந்து மக்கள் பயன்பெற பக்தியோடு உழைத்தவர். இத்தகு சிறப்பால் கரவெட்டி பிரதேச செயலக கலாசாரப் பேரவையின் “சிவநெறி” இறுவெட்டில் இடம்பிடித்து பிரதேச எல்லைக்குள் ஓங்கி மிளிரும் கிராமிய வழிபாட்டுத் தலமாக பெயர் பொறித்திட கந்தப்பு ஜயாவின் ஆன்மீகப்பணி வழிசமைத்தது.

குடாநாட்டின் பல்வேறு இடங்களிலிருந்தும் கால்நடைகள் தொடர்பான நேர்த்திக்கடன்களை வேளாண்மை மக்கள் நம்பிக்கையோடும் மன்றிறைவோடும் நிறைவேற்றிப் பயன்பெற்றிட களம் அமைத்தவர். அன்னாரது இழப்பு ஈடுசெய்ய முடியாதது.

இருப்பினும் பரம்பரைக் குரு வழிபாட்டில் கந்தப்பு - திருவம்பலம் - கபிராஜ் எனும் இளவல் பூசை வழிபாட்டோடு பொஞ்சியிருப்பது ஸ்ரீ தில்லையம்பலப் பிள்ளையாரின் மெய்யடியார்களுக்கு ஆறுதல் அளிக்கின்றது. கந்தப்பு ஜயாவின் பெருமை, மருசார் நம்பிக்கைகள் தொடர்ந்தும் இலங்கிட இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

திரு.ச.சிவஸ்ரீ,
பிரதேச செயலர், கரவெட்டி.

வடமாகாணசபை உறுப்பினரின் அஞ்சலி

திரு சின்னத்தம்பி கந்தப்பு ஜயா (தில்லையம்பலப் பிள்ளையார் ஆலய பூசகர்) அவர்கள் கடந்த பல வருடங்களாக வடமராட்சி கரவெட்டி பிரதேச பகுதியில் அமைந்துள்ள தில்லையம்பலப் பிள்ளையார் ஆலயத்திற்கும் அங்கு வரும் அனைத்து அடியார்களுக்கும் அளப்பரிய சேவையை வழங்கி வந்ததுடன் மட்டுமல்லாது சைவசமயத்தை வளர்க்க பல வழிகளிலும் அயராது உழைத்த ஒர் உத்தம பூசகர். இவருடைய நற்செயல்கள் சொல்லில் அடங்காது. அதே வேளை கடந்த வருடம் எதிர்பாராதவிதமாக நான் கந்தப்பு ஜயாவை ஆலயத்தில் கண்டு உரையாடிய போது அவர் என்னிடம் ஒரு கோரிக்கையை வைத்தார். யாதெனில் கடந்த பதினெந்து வருடத்திற்கு மேலாக இவ் ஆலயத்துக்கு மின்சாரம் எடுப்பதற்காக பலரிடம் கேட்டு ஒய்ந்து போனேன் என்பதாகும்.

நான் இருக்கும் காலத்தில் இவ் நம்பிக்கையில்லை ஏனெனில் பல காலமாக அலைந்தும் கிடைக்கவில்லை என்ற கவலையை மிகவும் வேதனையாக என்னிடம் கூறினார். உடனே நான் அவரிடம் கூறினேன் ஜயா, இன்று உங்களை சந்திப்பதற்கு பிள்ளையார் தான் ஏற்பாடு செய்துள்ளார் என நினைக்கிறேன். ஆகவே இவ் ஆலயத்திற்கு ஒரு கிழமையில் மின்சார வசதி ஏற்படுத்தி இவ் ஆலயத்தில் மின்சார மினிரும் என உறுதியாக கூறினேன். அவ்வண்ணமே 46 மின்கம்பங்கள் போடப்பட்டு தனியான மின்மாற்றி பொருத்தப்பட்டு சுமார் நாலு மில்லியன் செலவில் எனது சிபார்சில் மின்னினைப்பு செய்து ஜயாவின் கனவை நன்வாக்கி வைத்தேன். ஆகவே எமது அன்புக்கும் மதிப்புக்கும் உரிய கந்தப்பு ஜயா அவர்கள் எம் அனைவரையம் விட்டு மண்ணுலகத்தில் இருந்து விண்ணுலகம் சென்றாலும் மனப்பூர்வமான பணிகள் பலவற்றை செய்து முடித்து விட்டு தன் பயணத்தை தொடர்ந்துள்ளார். அன்னார் மறு பிறப்பெடுத்து மீண்டும் எம்மிடம் இணைவார் என்று கூறி அன்னாரது ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனை பிரார்த்திக்கின்றேன்.

கௌரவ சி.அகிலதாஸ்,

ஸ்ரீலங்கா சுதந்திர கட்சி,

வடமாகாணசபை உறுப்பினர், யாழ்ப்பாணம்

அஞ்சலிச் செய்தி

My Memory about Thillaiyarpalai Pillaiyar Temple & Late Kandappu Iya goes back to my childhood when I was 6 or 7 years old. எனது சிறு பிராயத்திலிருந்து, அம்மா, அப்பா, பிள்ளைகளுடன் வருஷம் தவறாது தில்லையம்பலப் பிள்ளையார் கோயிலுக்குச் சென்று மோதகம், கொழுக்கட்டை அமுது செய்து பிள்ளையாரைக் கும்பிடுவது வழக்கமானது. இதனால் அப்பாவுக்கும் கந்தப்பு ஜயாவை Australia விலிருந்து யாழ்ப்பாணம் போனபோது 2003 இல் கடைசியாக சந்தித்தார். நானும் எனது மனைவியும் (Gill) மகள் மேதினியும் ஒவ்வொரு முறையும் U.K யிலிருந்து யாழ்ப்பாணம் போன பொழுது தவறாமல் கோயிலுக்கும் போய். கந்தப்பு ஜயாவின் தரிசனமும் பெற்று, அவருடைய வீட்டிற்கும் சென்று அவரை சந்தித்ததில் பெருமை. அவருடைய அருமையான கோரிக்கையின்படி கோயில் அருகாமையில் உள்ள குளத்தினை பழுதடைந்த நிலையிலிருந்து புனருத்தாரணம் செய்ய எனக்குக் கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தை நினைத்து மிகவும் பெருமையடைகிறேன்.

எனது ஒவ்வொரு முறை விஜத்திலும் கந்தப்பு ஜயாவுடன் ஆர்வமான கலந்துயோடல் செய்தத்தில் பெருமகிழ்ச்சி. It is a great pleasure to have met such a wonderful person in our life and we always make us mutually smile. கந்தப்பு ஜயாவின் பொக்குவாய்ச்சிரிப்பும் ஒரு புன்சிரிப்பு. அதை என்றும் மறக்க முடியாது.

We are also very grateful & proud of his humble visit to our house in Ealalai during 2016. I last saw him in Nov 2016 and will always treasure the lovely memories we had. I was hoping to meet him again in june 2017 but regrettably. I am very unfortunate. However in my opinion he is always there for us.

May god bless him.

Dr.S.Himayakanthan,

Consultant Medical Oncologist

General Hospital, Helier. JERSEY, JE1 3QS.

கரவெட்டியின் சிறப்பியல்புகள்

யாழ்தீபகற்பம், வடமராட்சி, தென்மராட்சி, வலிகாமம், தீவகம், யாழ் பட்டினம் எனும் ஜிந்து பிரிவுகளை கொண்டுள்ளது. அவற்றுள் தனித்துவ, உயரிய வரலாற்று அடையாளங்களையும் பண்பாட்டு விழுமியங்களையும் கொண்டமைந்த இயற்கை வனப்பு மிகு பிரதேசமே வடமராட்சி மன்னாகும். மன்னின் மகிமை போல மனிதமும் மகத்துவமும் கொண்டதாகவே விளங்கி வருவது யாவரும் அறிந்தவைகளே. கல்வி கேள்விகளால் உயர்ந்த கனவான்களையும் தனவான்களையும் பெற்றெடுத்த தாயக பூமி என்று கூறுமளவிற்கு சிறப்பியல்புகளை கொண்டுள்ளது.

வடமராட்சியில் கரவை என்று செல்லமாக அழைக்கப்படும் கரவெட்டி செல்லவும் கொழிக்கும் அற்புத ஊரென்றே கூறிக்கொள உடலிலும் உள்ளத்திலும் குளிர் அலை தாக்குவது போன்ற உணர்வு ஏற்படுகின்றது. நிறைந்த இந்துத் தலங்கள், அவற்றின் அருகிலே நன்றீக் குளங்கள், பனம் தோப்புக்கள், இடையிடையே வயல் நிலங்கள், அவற்றில் ஆங்காங்கே கிணறுகள், எழில்மிகு மரங்கள் இவற்றை எல்லாம் விட தொண்டமனாறு போன்ற சமுத்திரத்தின் தொடர்புடைய சிறுசிறு கடல்கள் வல்லவை வெளியை வரவேற்பது போன்ற வெளிப் பிரதேசங்கள் இவற்றை எல்லாம் இயற்கை அன்னை ஒன்றாக தந்திருப்பது கரவெட்டியின் தனித்துவத்தின் அடையாளங்களாகும்.

மக்களின் வாழ்வாதாரம்

உண்மை, ஒழுக்கம் பாழ்ப்படாலும் பண்பின்று விலகாத வாழ்க்கைப் போக்கும் எழும்பு போல் ஓய்வின்றி உழைக்கும் அயராத உழைப்பியலும் என்றுமே வரிகளால் வர்ணிக்க முடியாத பண்புகளாகும். வாழ்வியல் பற்றி கூறும்போது தொழில் முறை பற்றி குறிப்பிடுவது அவசியமானதாகும். பண்டைய மக்களின் தொழில் முயற்சிகள் விவசாயம், விலங்கு வேளாண்மை, சிறுகடல் தொழில், பணதரும் பயனை பெற்று வாழ்வதற்காகவே அமைந்தது. தொழில் முயற்சிகளில் ஈடுபடும் போது குழுக்களாகவும் சமூகமாகவும் இணைந்து செயலாற்றி வந்தனர். ஊர்ப்பற்றுடையவர்களாகவும் ஒற்றுமை மிக்கவர்களாகவும் வாழ்ந்து வந்தனர்.

கல்வித் துறையில் பெரும் சாதனைகளையும் ஆற்றிவந்தாலும் கல்விக்கேற்ப வேலைவாய்ப்பு இல்லாத நிலையில் இருந்தாலும் குறுகிய நிலப்பரப்பில் கழற்சி முறையில் பயிர்ச்செய்கையில் ஈடுபட்டு பயன்பெறுவதில் கரவெட்டி மக்களுக்கு இணை அவர்கள் என்றே கூற முடியும். இலங்கை அரசினால் 1972 ஆம் ஆண்டு அரசியல் யாப்பு சீதிருத்தத்தினால் வன்னிப் பிரதேசங்களில் படித்த வாலிபர் திட்டம் ஏற்பட்ட போது கரவெட்டியில் இருந்து கிளிநோச்சி, மூல்லைத்தீவை ஆகிய இடங்களில் சென்று குடியேறிய போது அங்கும் தமது ஊரின் பெயரை மங்காமல் பாதுகாத்தனர் என்பதற்கு முரசுமோட்டையில் உள்ள கரவெட்டி திடலும், முத்தையன்கட்டு கரவெட்டி பீலியும், புத்துவெட்டுவான் தில்லையம்பலப் பிள்ளையார் ஆலயமும் ஏற்ற எடுத்துக்காட்டுக்களாக உள்ளன.

கிடைக்கும் வளங்களைக் கொண்டு செம்மையான வாழ்வை வாழ்ந்தார்கள் என்பதற்கு பணை தரும் பயன்களை ஏற்ற முறையில் பயன்படுத்தியமை ஏற்ற ஆதாரமாகும். நுங்கை குடித்து கோம்பைகளை அரிந்து மாட்டிற்கு உணவாக்கல், பணை ஒலைகளை மாட்டிற்கு உணவாக்கல், வேயப்பட்டு இறந்து போன ஒலைகளை வயல்களிற்கு பச்சையாக்கல், பனம்பழத்தில் தின்பண்டங்களை செய்து உண்டும் விற்றும் வருதல், புழுக்கொடியல், ஓடியல் என்பவற்றை உணவாக பயன்படுத்தலும் மேலதிகமானவற்றை விற்பனை செய்தல் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

பண்பாட்டியல்புகளும் மரபுகளும்

பண்பாடு என்பதும் மரபுகள் என்பதும் பிரதேசத்திற்கு பிரதேசம், சமூகங்களிற்கு சமூகம், மதங்களுக்கு மதம் வேறுபாடானவையாகும். ஆனால் சில பிரதேசங்களில் நவீனம், தொழில்நுட்பம், நாகரிக வளர்ச்சி போன்றவற்றால் காலத்திற்கு காலம் மாற்றும் பெற்றும் சிதைவடைந்தும் வருவது வருந்துதற்குரியது என்று பலரும் பேசுகின்ற விடயமாகும். ஆகையால் கரவெட்டியின் தனித்துவப் பண்புகளை அழிப்பது என்பது கடினமான ஒன்றாகும்.

இன்றும் கறுப்பன், மொழுங்கன் போன்ற நல்லின நெற்களைப் பயிரிடுவதும் ஒலைப்பாயில் கதிர்களை தலை அடித்து முளைத்திறன் மிக்க நெல்லினை பொட்டகங்களில் உரிய முறையில் பாதுகாப்பதும் விதை விதைப்பது முதல் நெல்லினை பெட்டகத்தில் போடுவது வரை நாள் பார்த்தே மேற்கொள்ளல் தமது உணவுத் தேவைக்கான நெல்லினை மட்டுமல்ல ஆலய அன்னதானங்களிற்கு உரிய நெல்லினையும் சேமித்தல் போன்றவற்றை அடுக்கிக்கொண்டே செல்லலாம்.

வழிபாட்டு முறையும் வாழ்வியலும்

சைவப்பெருமக்கள் அதிகம் செறிந்து வாழும் ஊரே கரவெட்டி என்பதற்கு பல ஆதாரங்கள் உள்ளன. ஊர் தோறும் அமைக்கப்பட்டுள்ள ஆலயங்களும் அவற்றின் தன்மையும் ஏற்ற ஆதாரங்களாகும். அத்தோடு கரணவாய், கப்புதா, கரம்பான், வரணி போன்ற இடங்களும் சைவக் குருமாரின் இருப்பிடமாகவும் அவர்களே இவ்வாலயங்களில் பெரிதும் பூசை, கிரியை, உற்சவம், மகோற்சவம் போன்றவற்றை நடாத்தி வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கரவெட்டி மக்கள் ஆகமம் சார்ந்த, ஆகமம் சாராத வழிபாட்டு முறைகளில் ஈடுபட்டு வந்துள்ளனர். ஏன் ஈடுபட்டு வருகின்றனர்?, இதற்கு ஆகமம் சார்ந்த, ஆகமம் சாராத ஆலயங்கள் ஊர் தோறும் அமைக்கப்பட்டிருப்பதே காரணம் என்று கூற முடியும். அந்தவகையில் கிராமியத் தெய்வங்களான வைரவர், காளி, அம்மன், முனி மற்றும் பிள்ளையார் போன்ற தெய்வங்களிற்கு ஆலயங்கள் அமைக்கப்பட்டிருப்பது ஒரு காரணமாகும். வீடுகளிலும் தொழில் புரியும் இடங்களிலும் சிறு சிறு ஆலயங்களாக அவை காட்சியளிப்பது சான்றுகளாக உள்ளன.

பொங்கலிடுவதும் மடை பரவுவதும் இவர்களிடம் காணப்படும் வழிபாட்டு முறைகளில் மிக உயர்வானவையாகும். ஆலயங்களில் அடிக்கடி அன்னதானம் அளிப்பதும், காவடி போன்ற நேர்த்திகளை நிறைவேற்றும் போது அயலவர்கள் அனைவரிற்கும் அழைப்பு விடுத்து அன்னதானம் வழங்குவதும் இவர்களின் மரபாகும். அங்கப்பிரத்தசனைன அடியழித்தல், மடிப்பிச்சை எடுத்தல், தேங்காய் உடைத்தல் முதலான நேர்த்திக் கடன்களை நிறைவேற்றுவதையும் அப்போது மட்டுமல்ல எப்போதும் பயபக்தியோடு ஈடுபடுவதையும் உற்சவ காலங்களில் ஏற்றுமையாக பெரியவர்களின் கட்டளையில் அனைவரும் இணைந்து செயற்படுவதும் ஆசாரத்துடன் நடப்பதும் கரவெட்டி மக்களுக்கே உரிய தனியான பண்பாட்டு அடையாளம் என்றால் அது மிகையாகாது.

தில்லையம்பலத்தான் சரித்திரம்

கரவெட்டி மக்களிற்கு மட்டுமல்ல யாழ்ப்பாணத்திற்கு வெளியில் வாழும் இலங்கை வாழ் இந்துக்களின் இதயமாக விளங்கும் தில்லையம்பலப் பிள்ளையார் ஆலயம் பற்றிய வரலாற்றுப் பதிவினை 2012 ஆம் ஆண்டு திரு. சி.விமலராசா அவர்கள் ஆலய வரலாறு என்ற பெயரில் பதிவு செய்துள்ளார். அவரின் பதிவிற்கு உறுதுணையாக அமரத்துவமான எங்களின் தெய்வம் கந்தப்பு பூசாரியார் அவர்கள் இருந்துள்ளார். ஆனால் அமரர் சரஸ்வதி அம்மாவும் ஆலயத்திற்கு அயராது ஆற்றிய பணிகளை முழுமையும் குறிப்பிடப்படாமையினால் அவர்களின் பணிகளுடன் கூடிய ஒரு ஆவணமாக பதிவுசெய்ய எண்ணி அவர்களின் நிழலில் வாழ்ந்தவன் என்ற வகையில் என்னெழுத்து வரிகளிற்கு ஏகம்ப கணபதியின் எழுதுகோலினை இதயத்தில் நிறுத்தி தொடர்கிறேன்.

தோற்றவரலாறு

1902ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில்தான் தில்லையம்பலப் பிள்ளையார் ஆலயம் அமைக்கப்பட்டதாக கூறப்படுகிறது. ஸ்தாபகராக அமரர் வல்லிபுரம் அவர்களே இருந்தார் என்பதும் அவரின் மரபே ஆலய பூசை மற்றும் நிர்வாகத்தில் ஈடுபட்டனர், ஈடுபட்டு வருகின்றனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

அசரீரியின் பிள்ளை

வல்லி என்று செல்லமாக அழைக்கப்படும் வல்லிபுரம் உயர் சைவ வேளாளர் மரபினர். இவர் தனது சகாக்களுடன் சேர்ந்து மாடு மேய்ப்பதும், விவசாயத்தில் ஈடுபடுவதும் வழங்கம் தில்லையம்பலச் சூழல் வயல் நிலங்களாகவும் அவையே கோடை காலங்களில் மேய்ச்சல் நிலங்களாகவும் இருந்தன. மாடுகளை மேய விட்டுவிட்டு வேப்பமரம், புளி மற்றும் பனை தரும் நிழல்களிலும் கதைத்து சிரித்து பொழுதைக் கழித்துவிட்டு மாலையில் மாடுகளை ஒன்று சேர்த்துக் கொண்டு செல்வது அவரின் வழக்கமாகும்.

இருநாள் இரு மாடுகள் காணாமல் போன போது செய்வதறியாது தவித்த போதே தேங்காய் உடைத்தால் மாடு கிடைக்கும் என்ற அசரீரி கிடைக்கப் பெற்றது. மறுநாள் தேங்காய் உடைத்து மாடு கிடைத்ததாகவும் பின் ஒரு நாள் இரு மாடுகள் காணாமல் போக பொங்கலிட்டால் மாடு கிடைக்கும் என்று அசரீரி கூறியதாகவும் அதன்படி பொங்கலிட முடிவுசெய்து எவ்விடத்தில் பொங்கலிடுவது என்று சிந்தித்த போது புளியமரத்தடியில் பொங்கலிடுமாறு அசரீரி கூறியதாகவும் பொங்கலிட்டு படைத்து மாடு கிடைத்ததாகவும் அதிலிருந்து வல்லியவர்களிற்கும் விநாயகரிற்கும் இடையில் உறவு ஏற்பட்டதாகவும் கூறப்படுகிறது.

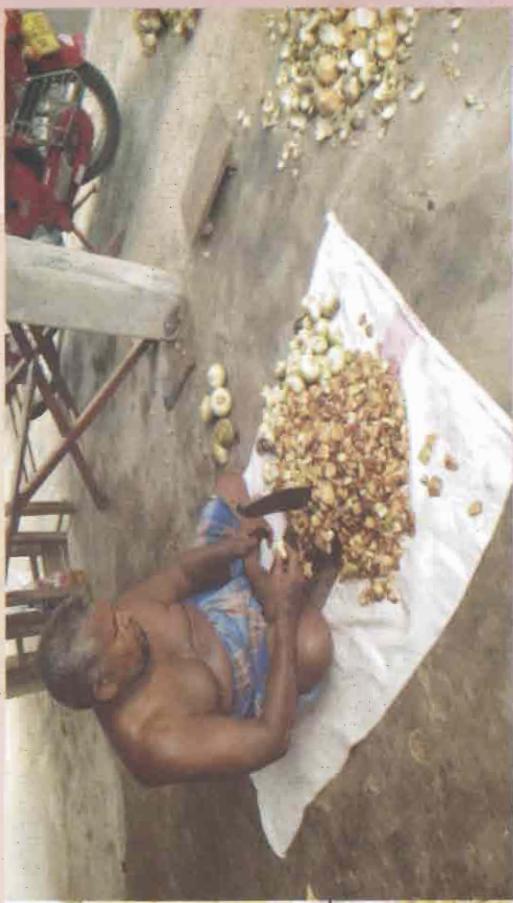
கோவில் நிலாக் கணம்

ஆலயச் சுழல்லை திரை தேடும் ஆர்ஜர

நடுங்கல் பாதுகாக்கும் பக்கங்கள் அமேரிக்கீயத்தைப் பேற்றுத் தூங்குக் கொண்டுப்

உடனடியான கந்தி ஆடுத்துவு

ஆலயம் அமைத்தமை

அன்று பொங்கலிட்டதிலிருந்து ஆலயம் உருவெடுத்ததென்னாம். இவ்வாலயத்திற்கு பெயர் இடுவதற்கு எண்ணியபோதே நான் தமிழகம் தில்லையில் இருந்து வந்துள்ளேன், என்ன தில்லையம்பலப் பிள்ளையார் என்று அழையுங்கள் என அசரீரி கூறியதாகவும் அவ்வாறே வல்லியவர்களால் சூட்டப்பட்ட பெயரே தில்லையம்பலப் பிள்ளையார் ஆலயமாகும்.

பிள்ளையார் ஆலயம் அமைக்கப்பட்ட இடம் பாலறுகு படர்ந்திருக்கும் வயலும் வயல் சார்ந்த இடமாதலால் கோடை காலங்களில் உழவாரம் கொண்டு அறுகம்புல்லினை செருக்கி மாடுகளிற்கு போடுகின்ற பண்பாடு கரவெட்டி மக்களிடம் இருந்தது. அவ்வாறே வல்லி உழவாரம் கொண்டு மாட்டிற்கு புல் செருக்கும் போது கருங்கல் ஒன்று தென்பட்டதாகவும் அதனைப் பொருட்படுத்தாது அவர் புல்லை செருக்கி சென்றதாகவும் கனவில் பிள்ளையார் குறித்த புல் செருக்கிய இடத்தில் தன்னை எழுந்தருள செய்யுமாறு கேட்டதற்கமைவாக குறித்த கல்லினை வைத்து ஆலயம் தோன்றியது என்றும் கூறப்படுகிறது.

அறுகின் மகினை

இவ்விடத்தில் பாலறுகின் மகினை பற்றிப் பேசுவது அவசியமாகின்றது. விநாயகன் விரும்புவது அறுகால் அரச்சிப்பதையும் மாலை அணிவிப்பதையும் என்பதை நாம் அறிந்திருக்கிறோம். பாலறுகிற்கு பலவேறு மருத்துவ குணங்கள் இருப்பதாகக் கூறப்படுகின்றது. உதிர்த்துடன் தொடர்புடைய வியாதிகளிற்கு ஏற்ற நிவாரணியாக அமைவதால் ஆயுள்வேதம் அறுகினை பயன்படுத்துகிறது.

நாம் போன்ற ஜீவராசிகள் அறுகினை சாப்பிடுவதைப் பார்த்திருப்பீர்கள். விசத்தினை இறக்குவதற்காக அறுகு பயன்படுகிறது. உதாரணமாக பாம்புடன் சண்டையிடும் கீரி, பூனை ஆகியன சண்டை முடிந்தவுடன் அறுகம்புல்லில் படுத்துப் புரள்வதைப் பார்த்திருப்பீர்கள். இது பாம்பின் விசம் தணிக்கவே. அத்தோடு அறுகினை இலகுவில் அழித்துவிட முடியாது. கோடை காலங்களிலும் செழிப்பாக இருக்கும் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அத்தகைய அறுகின் மத்தியிலே பிள்ளையார் சுயம்பாக தோன்றினார்.

ஆலயத்தின் அமைப்பு

இலங்கையில் உள்ள வரலாற்றுச் சிறப்பும் மகினையும் மிகக் கிரு ஆலயங்கள் ஆகம முறை சாராமல் சக்தி மிக்கனவாக உள்ளன. அவை இரண்டும் ஓலைக் குடிசை வடிவில் அமைந்தவை. அவற்றுள் ஒன்று தில்லையம்பலப் பிள்ளையார், இரண்டாவது முறிகண்டிப் பிள்ளையார் ஆலயம். இலங்கை அரசின் கல்வி வெளியீட்டுத் தினைக்களத்தினால் வெளியிடப்பட்டு 1986 களில் நடைமுறையில் இருந்த க.பொ.த. சாதாரண தர செவ்வெறிப் பாடப் புத்தகத்தில் இவ்விரு ஆலயங்களின் மகினைகள் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். ஆனால், தில்லையம்பலப் பிள்ளையார் ஓலைக் குடியிலேயே அமைந்திருப்பது இன்றும் நோக்கத்தக்கதாகும்.

வல்லியர் ஆலயத்தை அமைப்பதற்கு என்னியபோது பிள்ளையாரே அறுகோண வடிவில் ஒலைக் குடிசையாக அமைக்குமாறு கூறியதாகவும் அவ்வாறே பனை ஒலையினால் மேய்ப்பட்ட மரத்தினை தூணாகக் கொண்டு ஆலயம் அமையப்பெற்றது. தாணாகத் தோன்றிய கல்வடிவமான இறைவனுக்கு அபிசேகம், பூசை என்பவற்றை வல்லியவர்கள் நடாத்தி வந்ததால் வல்லிபுரம் பூசாரியார் என்று அழைக்கப்படலானார். தமிழகம் தில்லையில் உள்ள ஆலயமும் அறுகோண வடிவத்திலான் கற்பக் கிரகத்தைக் கொண்டிருப்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

விக்கிரக அமைப்பு

தில்லையம்பலப் பிள்ளையார் எழுந்தருளி இருப்பது கருங்கல் ஒன்றில்தான். அதனை விக்கிரகமாகக் கொண்டே அபிசேக, பூசைகள் இன்றும் நடைபெறுகின்றன. பிற்பட்ட காலத்தில் வெள்ளியால் ஆன சிலை ஒன்றினை பூசையின் போது வைத்து பூசை செய்தனர். கரவெட்டி மக்கள் விபரேசன் ஒப்பிரேசன் யுத்த நடவடிக்கையினால் கரவெட்டியை விட்டு வெளியேறியபோது அமர்ர கந்தப்பு பூசாரியார் இடம்பெயர்ந்து வரணியில் இருந்துவிட்டு, திரும்பி ஆலயத்திற்கு சென்றுபோது வெள்ளி வடிவிலான சிலை காணாமல் போய்விட அதன் பின் ஜம்பொன்னினால் சிலை செய்து அச்சிலையே இன்று பூசைக்காக எழுந்தருளியாக அமையப் பெற்றிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஆனால் அபிசேகம் சுயம்பாகத் தோன்றிய கல்வடிவில் உள்ள பிள்ளையாருக்கே நடைபெற்று வருகின்றது. வேறு பரிவார தெய்வங்கள் இதுவரை காலமும் நிறுவப்படவில்லை. ஏதிர்வரும் காலங்களிலும் அவ்வாறு நிறுவப்படுவதற்கான கூழல் எதுவும் இல்லை.

பூசை முறையும் வழிபாடும்

ஆசாரத்துடன் உள்ளவர்கள் ஆண், பெண் இருபாலரும் ஆலயத்தில் உட்சென்று வழிபடக் கூடிய ஆலயமாகும். ஆனால் ஆண்கள் மேல் அங்கியுடன் உட்செல்ல முடியாது என்பதை எல்லோரும் மனம் கொள்ளத்தக்கது. ஆறிரைகளின் வாழ்வியலோடு விநாயகருக்கு நெருக்கமான தொடர்பு உண்டு. அவை சுழுகமான முறையில் வாழ்வதற்கும் நோய்வாய்ப்படாமல் இருப்பதோடு அவற்றின் பிரசவ காலங்களில் சுகமான முறையில் பிரசவிப்பதற்கும் நேர்த்தி வைத்த மக்கள் காலப்போக்கில் அதி கூடிய அறுவடைக்காகவும் தங்களின் பலவேறுபட்ட குறைகளை நீக்குவதற்கும் நேர்த்தி வைத்து வழிபாட்டில் ஈடுபடுகின்றனர்.

மாடு கன்று ஈன்றால் முதலில் பிள்ளையாரின் அபிசேகத்திற்கு பாலை வழங்கிய பின்னரே வேறு தேவைகளிற்கு பயன்படுத்தப்பட்டு மரபே இன்றும் காணப்படுகிறது. நெல் விதைப்பு, அறுவடை போன்றவற்றின்போது பொங்கல் பொங்கி வழிபடும் மரபு இன்றும் காணப்படுகின்றது. வயலில் நோய் ஏற்பட்டால் பொங்கல் நீரினை வயலிற்குத் தெளிக்கின்ற வழக்கமும் இருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. தில்லையம்பலப் பிள்ளையாரின் பெயரைக் கேட்டாலே தில்லையம்பலத்திற்குச் சென்றால் அங்கு மோதகம், வடை, கனி வர்க்கம், பால், தயிர், நெய் என்பவை கிடைக்கும் என்று பெரியோர்கள் கூறுவர். சந்திதி முருகன் அன்னதானக் கந்தன் என்பதைப்போல தில்லையம்பலப் பிள்ளையாரை மோதக விநாயகர் என்றால் அது மிகையாகாது

விசேட தினங்கள்

தினமும் மதியானால் பூசை நடைபெறுவதோடு அதனைத் தொடர்ந்து பூசைகளும் இடம்பெற்று வருவது வழிமை. ஆணால், ஞாயிறு, வெள்ளி, திங்கள் விசேடமாக மக்கள் கூடுகின்ற நாட்களாக உள்ளன. ஆரம்ப காலங்களில் கால்நடையாகவும் வண்டில் கட்டியும் ஆலயத்திற்கு பல பாகங்களில் இருந்து வந்து சென்றனர். அண்மைக் காலங்களில் வாகனங்களில் வருகை தந்து பூசைகளில் மக்கள் கலந்து கொண்டு அருட்கடாட்சத்தினை பெறுகின்றனர்.

ஆனி உத்தரம், பிள்ளையார் கதை, திருவெம்பாவை, வருடப் பிறப்பு போன்ற விசேட தினங்களில் விசேட பூசைகள் நடைபெற்றாலும் எம்பெருமான் உற்சவம் காணும் நாளாக ஆனி உத்தர தினத்தினையே குறிப்பிடலாம். ஆனி உத்தரத்தின் சிறப்பினை தனியான அலகிலே ஆய்வு செய்வோம்.

ஆலய பூசையின் பரம்பரை

கரவெட்டி மத்தியினை பிறப்பிடமாகக் கொண்டு வாழ்ந்தவர் வல்லிபூரம். இவரின் அருமை மகன் சின்னத்தம்பி என்ற திருநாமம் கொண்ட பொடியப் பூசாரியார். இவர் உயர்த்தில் சற்று குறைந்தவராகவும் குழந்தை முகம் கொண்டவராகவும் இருந்தமையால் எல்லோராலும் பொடியப் பூசாரி என்று அழைக்கப்பட்டு வந்தார். வல்லிபூரம் தனது முதுமைக் காலத்தில் மகன் சின்னத்தம்பியிடம் பூசையினை முறைப்படி ஒப்படைத்தார். சின்னத்தம்பியும் தந்தையைப் போன்றே பண்புதனும் பயபக்தியுடனும் பூசை செய்து வந்தார். வல்லியாரின் விருப்பப்படி பத்தினியாள் எனும் பெயரிற்கேற்ற பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொண்டார். சின்னத்தம்பி, தந்தையைப் போல, கால்நடை வளர்ப்பும் ஆலய பூசையும் என்று இவரின் வாழ்க்கை கழிந்தது. காலச்சக்கரத்தின் நியதிப்படி சின்னத்தம்பி, பத்தினியாள் தம்பதியின் இல்லை வாழ்வில் நல்லறமாய் ஜந்து பெண் பிள்ளைகளும் ஒரு ஆண் பிள்ளையும் பிறந்தது. ஆண்மகவிற்கு கந்தப்பு என்ற நாமம் குட்டி வளர்த்து வந்தார்.

பொடியப் பூசாரியார் என்று அழைக்கப்படும் சின்னத்தம்பியும் கரவெட்டி மத்தி மத்தோனி சனசமுக நிலையத்தின் முன்புள்ள பூர்வீக வீட்டிலிருந்து தில்லையம்பல விநாயகரிடம் வண்டிகட்டி தந்தையின் பூசை முறைக்கேற்ப பூசை செய்து வந்தார். தன்னை விட சிறந்த ஒரு பூசகராக தன் மகனை மாற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணம் அவரிடம் இருந்தது. அதனால் அருமை மகன் கந்தப்புவினை உயரிய முறையில் வளர்த்து வந்தார்.

பூசகர் அமரர் கந்தப்பு இந்த ஆலயத்தின் மூன்றாம் தலைமுறைக்குரியவர். அவரது பணியினை தற்போது அவரின் ஏக புத்திரன் திருவம்பலம் ஜயா ஆய்வு வருகிறார். வல்லியின் பரம்பரை இன்று நாலாம் தலைமுறை வரை நிலைத்து நிற்பது வரவேற்கத்தக்கதாகும்.

தலவிருட்சத்தின் சிறப்பு

இந்து ஆலயங்களின் சிறப்பினைக் கூறும்போது விருட்சம் பற்றி கூறுவது அவசியமானது. அந்தவகையில், தில்லையம்பலப் பிள்ளையார் ஆலயத்தின் நான்கு தலைமுறைக்கு முற்பட்ட வயதினைக் கொண்ட வேப்பமரம் ஒன்று உள்ளது. இதன் கிளைகள் அகல விரிந்து நிழலினை பரப்பி நிற்கிறது. பொங்கல், பூசைக்காக வருபவர்களிற்கும் வயலில் வேலை செய்பவர்களின் மதியநேர ஓய்விற்கும் கால்நடை மேய்ப்பவர்களின் சம்பாசனைக்கும் வாகாய் முளைத்ததுபோல் இதமான குளிர்ச்சியைத் தரும் வேம்பின் கீழ் ஓய்வெடுக்கும் பாக்கியம் எல்லோருக்கும் எப்போதும் கிடைக்குமா என்பது கேள்விக்குறியே.

தென் பக்கத்தில் உள்ள சிறு கடலின் குளிர்ச்சியை தாங்கிவரும் இதமான காற்றில் வேம்பு அசைந்தாடும் காட்சி கண்களிற்கும் உள்ளத்திற்கும் புதுப்புது கற்பனைகளை அள்ளி வீசும். கிழக்குப் பக்கமும் மேற்குப் பக்கமும் உள்ள பனை மரங்கள் தலையாட்ட அதைக் கண்ட தலைவாசல் ஆலமரமும் தலை அசைக்கும் காட்சியினை காண்பதற்கு இரு கண்கள் போதுமா தெரியவில்லை.

தீர்த்தச் சிறப்பு

இலங்கையில் தீர்த்தச் சிறப்பு பெற்ற ஆலயங்கள் பல உள்ளன. பாவம் போக்கும் புனித தீர்த்தங்களும் அந்திய கால கிரியைகள் ஆற்றுகின்ற தீர்த்தங்களும் அவற்றுள் அடங்கும். அத்தகைய தீர்த்தச் சிறப்புக்களால் அவ் ஆலயங்களும் மகிழை பெறுகின்றன. கரவெட்டியில் உள்ள பெரும்பாலான ஆலயங்களில் குளங்களோ தீர்த்தங்களோ உள்ளன. கடற்கரை அண்டிய பிரதேசங்களில் உள்ள தீர்த்தக் கேணிகளில் நன்றீர் கேணியாக அமைந்திருப்பது கோடையிலும் வற்றாது பொலிவு பெறுவதையும் காணலாம்.

தில்லையம்பலத்தினை சிறப்பிக்கவும் குளம் காணப்படுகின்றது. வற்றாத இக்குளத்திற்கு வறட்சியான காலங்களில் திரள் திரளாக ஆழிரைகள் வந்து நீருந்தி வேம்பின் கீழ் சற்றே ஓய்வெடுத்துச் செல்வதைக் காண முடியும். ஆலயத்திற்கு வருகின்ற அடியவர்கள் இக்குளத்தில் நீராடுகின்றபோது கிடைக்கின்ற மெய்யுணர்வை வார்த்தைகளால் கூறிவிட முடியாது என்று கூறுவர்.

தை மாதத்தில் இக்குளம் நீர் நிறைந்திருக்கும் காட்சியை காண்பது நாம் பெற்ற பெருந்தவமே.

திலாந்திரபேஷன்

தலத்தீர்த்தநல்

பிள்ளையர் தோண்டிய கிட்டத்து அறுஞ

காய்த்பு ஆன பிள்ளையர்

அமர்க் கந்தப்பு புசாரியாரின் தடம்

1925 ஆம் ஆண்டு கரவெட்டி மத்தியில் சின்னத்தம்பி பத்தினிபாள் தமிழ்யினரிற்கு ஜந்தாவது பிள்ளையாகவும் ஒரே ஒரு ஆண் மகனாகவும் பிறந்தவரே கந்தப்பு. தந்தையைப் போலவே அழகு நிறைந்த சூரியகாந்திப் பூவிலைப்பு போல காட்சி தந்த குழந்தை தன்னைத் தொடர்ந்து ஆலயப் பணியினை ஆற்றிப் பிறந்த நந்பேறாக சின்னத்தம்பியும் பத்தினியானும் கொண்ட உவலைக்கு எல்லை கிடையாது. பத்தினியானும் பெயரிற்கேற்ற பக்குவமும் திறங்கும் உடையவர். பத்தியங்கள் பக்குவங்கள் கொண்டு பிள்ளைகளை வளர்த்து வந்தார். ஜந்து பெண்ணிற்கு ஒரு ஆண் சகோதரன் என்ற சிறப்பும் கந்தப்புவிற்கு கிடைக்கப்பெற்றது.

சிறுபாராயம் தொட்டே கல்வியிலும் ஆலய வேலைகளிலும் ஆற்றல் மிக்கவராக மகன் இருப்பதைக் கண்டு வியந்த தந்தையார் இவரை ஆற்றல் மிக்கவராக வளர்த்தெடுக்க வேண்டும் என்று எண்ணி பூசை விதிமுறைகளை கற்றுக்கொடுத்தார். ஒலைக் கொட்டிலாக காட்சி தந்த விநாயகரை கட்டடம் கட்ட எண்ணி பூக்கட்டிப் பார்த்து பிள்ளையாரிடம் அனுமதி பெற்றுக்கொண்டனர்.

சின்னத்தம்பி புசாரியார் காலத்திலேயே கருங்கல் கட்டட கற்பக் கிரகமும் அதனுடன் கூடிய மண்டபமும் அமைக்கப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அப்போது கந்தப்பு துள்ளித்திரியும் சிறுவனாக ஆலயத்திலும் சூழலிலும் வலம்வந்துகொண்டிருந்தார். சனி, ஞாயிறு தினங்களில் தந்தையாருடன் ஆலயத்திற்கு வந்து ஏற்ற உதவிகளை செய்துவந்தார்.

கந்தப்புவிற்கு பதினொரு வயது இருக்கும்போது வள்ளியம்மை, இலட்சமியாகிய மூத்த இரு சகோதரிகள் மணம் முடித்துக்கொண்டனர். இரண்டாவது மகள் இலட்சமியை பொடியப் புசாரியார் சைவக் குருக்கள் மரபில் வந்த ஒருவரிற்கு மணம் முடித்து கொடுத்தார். இலட்சமியின் கணவர் குருப் பட்டம் பெறுவதற்குச் செல்ல தயாரானார். அப்போது கந்தப்புவிற்கு 12 வயது. தானும் வேதாரணியம் செல்ல விரும்புவதாக சகோதரியிடம் கேட்டுக்கொள்ள தந்தையும் அதற்கு உடனடி வள்ளத்தில் வேதாரணியம் சென்று பூசை விதிமுறைகளையும் மந்திர உச்சாடனங்களையும் குநகுல கல்வி முறையில் கற்றுத் தேறி நாடு திரும்பினார்.

மாது முனிவந்த வரலாறு

வேதாரணியத்தில் படுத்திருக்கும் போது கந்தப்பாவின் கையில் பூமச்சிளந்தி கடித்தது. அதற்கு மருந்து செய்துள்ளார். ஆனால் அநன் தாக்கம் ஊர் திருப்பி பிள்ளையாரிடம் சென்ற போதே தெரியவந்தது. இவரை கோயிலின் உள்ளே செல்லவிடவில்லை. என்ன செய்வது என்று தெரியாது விடு திரும்பி மனச் சலவத்துடன் உறுங்கிப்போது நான் வேதாரணியத்தில் இருந்து உன்னுடன் சேர்ந்து வந்திருக்கும் முனி, என்னை மாது தோட்டதிற்கு முன் உள்ள அரசு மரத்தில் பூசை செய்து சீர்ப்பிக்குமாறு கனவில் வந்து கூற மறுநாள் அப்படியே செய்ய இவரில் இருந்த முனி மாது அரசு மரத்தில் அங்கு கொண்டது.

கந்தப்புவின் கல்வி பின்னணி

கந்தப்பு அவர்களின் கல்விப்பாதையில் ஆரம்பக்கல்வி கரவெட்டி மாணிக்கவாசகர் வித்தியாலயத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு விக்கினேஸ்வரா கல்லூரியில் எட்டாம் தரம் வரை சென்றது. அதற்கு மேல் கல்வி கற்கக் கூடிய கூழல் இருக்கவில்லை. தன்னுடன் கூடப் பிறந்த ஜந்து பெண் சகோதரிகளிற்கும் உழைக்க வேண்டிய கட்டாய நிலை ஏற்பட்டதால் தோட்டமும் வீடும் கோயிலும் என வாழ்க்கைப் பாதை திசை மாறியது. இருந்தாலும் சிறு வயதில் இருந்தே பத்திரிகை வாசிக்கும் பழக்கம் இருந்து வந்தது. அத்தோடு ஆலயச் சூழலில் வரும் கல்வி சார் பெரியோர்களுடனும் அரசியல், சமூகவியல், உலகியல், ஆத்மீகம் போன்றவற்றை உரையாடுவதன் மூலமும் அறிவினை வளர்த்துக் கொண்டார். ஆனால், சமய விடயங்களை தொடர்ந்தும் கற்றுக்கொண்டே இருந்தார்.

கந்தப்புவும் காதல் வாழ்வும்

கட்டிளாம் காளையாகவும் தீட்டிய பச்சை அரிசி போன்ற மேனியும் வேர்வையினால் கூட கலையாத விழுதிப் பூச்சும் இவரின் மேனியில் இன்றுவரை கண்டவரை கவர வைத்தது என்றால் இளமையில் எந்தப் பெண்ணைத்தான் கவர்ந்து இருக்காது? ஆலயத்தில் இருந்து மாது தோட்டப் பக்கமாக வரும்போது தோட்டமும் மாடுகளும் என்று குடும்பத்தின் வறுமைத் தீயை போக்கிட தனது தாய் கண்ணைக்கடிடன் வாழ்க்கைப் போராட்டத்தில் இருந்த சரஸ்வதியின் மேல் மலர்ந்தது காதல்.

மாது கந்தர் மகள் சரஸ்வதி

கந்தப்புவின் கனவு கண்ணியின் பூர்வீகம் வாழ்வியல் குறித்து கூற வேண்டிய அவசியம் உள்ளது தாய் அன்பு மிக்கவராய் தில்லையம்பலத்தை நாடிவரும் அனைவருக்கும் விருந்தோம்பல் செய்கின்ற கற்பகதருவாக வாழ்ந்து வந்தவர் சரஸ்வதி அம்மையார் என்பதும் பலரது கல்வி வளர்ச்சிக்கு தன்னை மெழுகாக உருக்கிய உத்தமி என்ற வகையிலும் அவர் பற்றி குறிப்பிட்டே ஆக வேண்டும்.

மாதுவின் மகிமை

சாவகச்சேரி பருத்தித்துறை வீதியில் மூன்று கண், இரண்டு கண் மதவுக்கு அருகில் உள்ள வயல் பரப்பின் மத்தியில் உள்ள இடமே மாது வாகும். வயல் நிலம் மற்றும் தோட்ட காணிகளை தூவு என்று அழைப்பது கரவெட்டி மக்களின் மரபு நான் தூவுக்கு போட்டு வாறன் என்று கூறி விட்டு வயலிற்கு தோட்டத்திற்கு செல்வார்கள். கப்பதூ, கீர்தா போன்ற ஒரு தூவுதான் மாது. இந்த மண்ணின் பூர்வீக வாசியே மாது கந்தர். இவர் ஒரு நிலப்பிரபு என்று கூறும் அளவிற்கு பெருமையுடன் விளங்கியவர். அவரும் அவரது கந்துடைய மனைவி கண்ணைக்கடிடம் மாதுவை வாழ்வாதார பூர்வீகமாக கொண்டு வாழ்ந்தனர்.

கந்தரின் முத்தமகள் சரஸ்வதியை தொடர்ந்து ஜந்து பிள்ளைகள் அவரிற்கு பிறந்தன. குடும்பம் மகிழ்வுடன் சென்று கொண்டிருந்தது. நிறைந்த மாடுகள் கந்தரிடம் இருந்தன. பட்டிமாட்டினால் மாதுவில் பால், தயிர், நெய் எப்போதுமே குறைவின்றி மனைமுழுவதும் பால் மணம் வீசும். இதைவிட கத்தரி, பூசணி, பாகல், பயற்றை, தக்காளி, மிளகாய், வெங்காயம் என மரக்கறி வர்க்கங்களும் மாதுவில் பயிரிடப்பட்டன எந்தவொரு குறையும் இவர்களுக்கு இருக்கவில்லை.

கரவெட்டி மேற்கு மத்தொனி கலைவாணி வாசகசாலையின் வடக்கில் உள்ள வீடுதான் கந்தரின் வாழ்மனையாக இருந்தது. கடின உழைப்பாளி கந்தர் நோய்வாய்ப்பட்டு அமரத்துவம் எய்திய பின்னரே சரஸ்வதியின் வாழ்விலும் திருப்பம் ஏற்பட்டது. தனது கல்வியை இடை நிறுத்திவிட்டு கண்ணகையுடன் தோட்டம் தூரவு, மாடு என்று வாழ்வை கழிக்கும் போது தான் கந்தப்புவிற்கும் சரஸ்வதிக்கும் இடையில் காதல் மலர்ந்து சந்திதி முருகன் சந்நதியில் திருமணம் நடைபெற்று இல்லறத்தில் புகுந்தனர்.

மாதா முனி

கந்தப்பு உடன் வந்து அரசில் குடியேறிய முனி அவ்வழியினாடக செல்பவரிடம் தனது விளையாட்டினைக் காட்டி வந்தது. விராலி சந்திக்கு செல்லாமல் குறுக்காக தில்லையம்பலம் அல்லது கரம்பான் வரணிக்கு செல்வதாயின் அங்கு செல்வதற்கு இம்மாதா அரசடியில் ஒரு வண்டில் தடம் காணப்பட்டது அத்தடத்திலே செல்பவர்களை முனி இலக்கு வைத்ததாக கூறப்படுகிறது.

வெள்ளி, திங்கள், செவ்வாய்க்கிழமைகளில் மதியம் 12 மணிக்கு யார் சென்றாலும் முனி தீண்டுவதாகவும் அவ்வாறு திண்டி பலர் இறந்ததாகவும் கூறப்படுகின்றது. அந்தவகையில் சரஸ்வதியாள் தனது தந்தையின் மறைவின் பின் குடும்பப்பொறுப்பை கண்ணகையான்டன் சேர்ந்து வாழ்க்கை நடத்தி வரும் காலப்பகுதியில் விராலி போன்ற இடங்களில் பனம்பழம் எடுக்க சென்ற வேளையில் பாக்கியம் என்னுமொரு சகோதரி முனி அடித்து இறந்ததாகவும், அதைத்தொடர்ந்து மகேஸ்வரி, சிவராசா ஆகிய இரு சகோதரங்களையும் முனி அடித்ததாகவும் அவர்களும் இறந்துபோன பின்னர் கந்தப்பு பூசாரியார் அவர்கள் முனிக்கு பூசை செய்து தனது பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்களிற்கு தீங்கு விளைவிக்கக் கூடாது என்று வேண்டிய பின் முனியின் சீற்றும் தணிந்ததாக கூறப்படுகிறது.

இதன்பின்னர் முனி தீண்டனால் எந்த மருத்துவம் பார்த்தாலும் அல்லது எந்தக்கோயிலில் வீழுதி போட்டு நூல் கட்டியும் குணமடையாது என்றும் அவ்வாறு குணமடைவதாயின் கந்தப்பு பூசாரியார் வீழுதி போட்டால் மட்டும் அதற்கு பிரகாரம் கிடைக்கும் என்றும் அவரிடமே எல்லோரும் செல்வது வழக்கமாயிற்று.

கந்தப்பு சரஸ்வதியின் இல்லற வாழ்வும் இனிது நகர்ந்து கொண்டிருந்தன. தந்தைக்கு விசேடத்தினங்களில் உதவிப் பூசகராக பணி ஆற்றுவதும் ஒப்பந்த வேலைகள் சிலவற்றை பொறுப்பெடுத்து செய்வதும். வயல் தோட்டமும் என வாழ்க்கை களிந்து கொண்டிருந்தது. விமலராணி, பேபிவனஜா ஆகிய இரு பெண்பிள்ளைகள் பிறந்து வளர்ந்து வந்தனர். கந்தப்புவிற்கு ஒப்பந்த வேலைகள் சிறப்புற நடை பெற்று வந்தன.

மாது குளம்

மாது தோட்டத்திற்கருகில் ஒரு சிறிய குளம் இருக்கிறது. அது தற்போது அழிவடைந்த நிலையில் காட்சி அளிப்பது வேதனைக்குரியதாகும். மாது கந்தர் காலத்தில் சிறுப்புடன் பயன்மிக்க குளமாக இருந்தது. கோடை காலங்களில் இக்குளத்தினை சுற்றி வெங்காயச் செய்கையில் ஈடுபடுவர் கோடைக்காய் என்று கூறுவார்கள். சித்திரை இருபத்தியெட்டு குழப்பம் பார்த்து பெரிய சிறிய வெங்காயச் செய்கையில் ஈடுபடுவர்.

முன்னவர்கள் பணை ஒலையில் செய்யப்பட்டபட்டைகளை உள்ளங்கையில் தாங்கியவாறு இருக்கையிலும் ஏந்தி நீர்ப்பாசனத்தில் ஈடுபடுவர் அந்த பட்டையை பக்குவமாகப் பாவிப்பர் சிறுசிறு வெடிப்பு ஏற்பட்டால் சீலைத்துணியில் தாரை உருக்கி ஓட்டிக்கொள்வர். ஏற்றும் இறைக்கும் போது கூட ஜெந்து மூலை கொண்ட பணை ஒலையினால் செய்யப்பட்ட பட்டையும் பட்டையின் நடுவில் வட்ட வடிவமான சிறுகல்லும் துலாவுடன் தொடுக்கப்படும் தொடுகையிலும் பணை ஒலை ஈக்கால் செய்யப்பட்டதாக இருக்கும். ஆடுகாலில் பிடிக்காமல் துலாயிரிப்பதும் அற்புதமானவை. மூன்று பேர் நீர்ப்பாசனத்திற்கு அவசியம் ஒருவர் துலா ஒட, மற்றவர் பட்டையைப் பிடித்து விட, மற்றவர் தண்ணிமாற என இவர்களின் ஒற்றுமையான பண்டைய வாழ்வினை மறக்க முடியாது.

ஆனால் மாது குளத்து நீர்ப்பாசனம் கைப்பட்டைகளாலேயே நடந்து வந்தது. மிளகாய் கண்ணுகளின் கரைகளிலும், வெங்காய கரைகளிலும் நடப்படும் பூசணிக்கொடிகள் நீர்ப்பாசனம் இல்லாமலே நீரினைப் பெற்று படர்ந்திருக்கும். வெங்காயம், மிளகாய் அறுபடை முடிந்ததும் செத்துக் கிடக்கும் பூசணிக்கொடிகளிடையே தவில் போல் பூசணிக்காய்கள் காணப்படும் வீடில் ஏற்றுச்சென்று குளிரான இடங்களில் ஈரப்பதன் சேராமல் அடுக்கி வைப்பர்.

ஒரு பூசணியை துண்டு போட்டால் சொந்தங்கள் அனைவரும் சாப்பிடக் கூடியதாக இருக்கும் இயல்பு கொண்டதாகும். இவ்வாறு மாது குளம் பெற்றுத்தந்த வளங்கள் எண்ணில் அடங்காதவை. இன்று அழிவடைந்திருப்பது வேதனைக்குரியது.

மாது வைரவர்

மாது தோட்டத்தினுள் சிறிய வைரவர் ஆலயம் உள்ளது. சிறந்தவொரு காவல் தெய்வம் மாதாவில் கந்தரின் பரம்பரையினர் வழிபாட்டினை செய்து வருகின்றனர். இந்த தோட்டத்தினுள் இரவினில் எவரும் செல்ல முடியாது. தோட்டத்திற்குள் போடப்பட்ட பொருட்கள் போடப்பட்ட இடங்களிலேயே கிடக்கும். கந்தரிடம் உள்ள மாடுகளிற்கும் வைரவரே காவலாக இருப்பார். கந்தரின் குடும்பம் தங்குவதற்கு தோட்டத்தின் நடுவில் பணை ஒலையினால் வேயப்பட்ட வட்டவடிவிலான குடிசையே ஆதாரமாக இருந்தது.

அடிரூப்பு நிலங்களையில் தொழு சூலை

தொடர்பு தேவைப்படுத்தும் வகை

தொழு அரசு

தொழு கைவரவு

தொழு அரசு

பேய்கள் பற்றிய கதை

மாதாவுடன் தொடர்பு கொண்ட பேய் பற்றிய கதை ஒன்று உள்ளது. எனது தாய் மாதாவின் கனகம்மா அடிக்கடி கூறுவார், தாங்கள் தங்களின் இளமைக் காலங்களில் அப்புவுடன் தோட்டக் குடிலில் தங்கியிருப்பதுண்டு. வெள்ளிக் கிழமை இரவு பன்னிரண்டு மணிக்கு அப்பு (மாதா கந்தர்) தட்டி எழுப்பி காட்டுவார். அப்போது மாதா வைரவரில் இருந்து ஒரு பந்தம் புறப்பட்டு வரும். அவ்வாறே விராலி வைரவரில் இருந்தும் ஒரு பந்தம் புறப்பட்டு வரும். இரண்டும் மாதா அரசடிக்கு வந்தவுடன் அரசமரம் பற்றியெரியும். பின்னர் மீண்டும் அவையிரண்டும் உரியவிடம் நோக்கி சென்று அணைந்துவிடும். தற்போதும் மாதாவிற்கு பகலில் செல்லவே பலர் அஞ்சுவதுண்டு.

கண்ணகையின் கொலை

சரஸ்வதியின் அடுத்த சகோதரி கனகம்மா என்பவரும் சிவானந்தம் என்பவரை திருமணம் செய்து கொண்டார். ஓரே ஒரு தமிழ் சிவஞானம், அவர் விளையாட்டும் படிப்பும் என வாழ்ந்து வந்தார். கண்ணகையின் பிரதான தொழில் மாடுமேய்ப்பதாகவே இருந்தது. இவருடன் கூட ஒரு பெண்ணும் சேர்ந்து மாடு மேய்த்து வந்தார். அந்த கண்ணியின் மேல் வீரகத்தி எனும் வாலிபன் காதல் கொண்டு வட்டமிட்டு திரிந்தான் அவனின் நடத்தைக்குறைவைக் கண்ட கண்ணகை அப்பெண்ணிற்கு அறிவுரை கூறிவரும் செய்தி வதந்தியாக வீரகத்தியின் செவியை எட்டியது படிப்பறிவு இல்லாத அவன் ஆத்திரமடைந்து கண்ணகையை கொலை செய்யத் தீர்மானித்து சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்தான் 1961இல் ஒரு மாலை நேரம் அந்த சந்தர்ப்பம் அமைந்தது.

மாலைநேரம் மாடுகளை பட்டியின் உள்ளே அடைப்பதற்காக ஒதுக்கிக் கொண்டு வரும் போது ஒரு வாய்க்கால் கரையில் யாருமற்ற நேரத்தில் கண்ணகை வெட்டி கொலை செய்யப்பட்டாள். கொலையுண்ட செய்தி எவருக்கும் தெரியாது. மாதா தோட்டத்தில் தங்கி விட்டார் போல் இருக்கிறது, நாளை காலை சென்று பார்ப்போம் என்று பிள்ளைகளும் மருமக்களும் எண்ணிக் கொண்டனர்.

மறுநாட்காலை மகனும் மருமக்களும் மாதாவிற்கு அதிகாலையிலேயே புறப்பட்டு வந்தனர். தோட்டத்தின் குடிலில் கண்ணகையாள் இல்லை மாட்டுப்பட்டியை சென்று பார்த்தால் மாடுகள் அடைக்கப்படவில்லை. எங்குள்ளார் என்ன நேரந்தது என்று சுற்றுப்புற மேய்ச்சல் நிலத்தினை சுற்றி வந்தனர். ஓரிடத்தில் மாடுகள் வட்டமாக படுத்திருந்தன. அவற்றை கண்டதும் அவ்விடம் நோக்கி விரைந்தனர். மாடுகளின் கண்களில் நீரவழிந்திருந்ததைக் கண்டனர் நெருங்கிச் சென்று பார்த்த போது வாளால் வெட்டப்பட்டு இரத்த வெள்ளத்தில் கிடந்த கண்ணகையைக் கண்டு பதறிப் போயினர். இதைத்தொடர்ந்து இறுதிக்கிரியை முடிந்து பின் கண்ணகை கொலை வழக்கு நடந்து இரக்கமற்ற வீரகத்திக்கு தண்டனையும் கிடைத்தது. அன்றைய காலத்தில் வெளி வந்த பத்திரிகைகளில் தொடராக கண்ணகை கொலை வழக்கு வெளிவந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

அமரர் கந்தப்புவும் ஆலயத்திற்கு அவர் ஆற்றிய பணிகளும்

கந்தப்பு அவர்கள் முத்த இரு பெண்பிள்ளைகளின் பின் திருவம்பலம் எனும் ஆண் மகவினை பெற்றெடுத்தார். அவரைத் தொடர்ந்து விமலேஸ்வரி எனும் பெண் பிள்ளை பிறந்ததன் பிற்பாடே ஆலயப்பூசையினையும் உரிமையினையும் தந்தை சின்னத்தம்பியிடம் இருந்து முறைப்படி பெற்றுக் கொண்டார். பெரியபூசையிரார் சின்னத்தம்பி மூப்பினால் பூசைகளில் கலந்து கொள்ள முடியாதிருந்தார். கந்தப்பு அவர்களின் காலம் ஆரம்பமானது ஆலய வளர்ச்சியில் ஒரு பொற்காலம் என்றே இவரது காலத்தினைக் கூறிக் கொள்ள முடியும்.

ஆலயத்திற்கு இரண்டாவது மண்டபம்

அடியவர்களின் வருகை அதிகமாக இருந்தமையினாலும் விசேட தினங்களில் வருகின்ற அடியவர்கள் வெயில், மழையில் நன்னயாதவாறு பாதுகாப்பதற்காக இந்த சபாமண்டபம் இற்றைக்கு முப்பந்தைந்து வருடங்களிற்கு முன்னர் வெள்ளை நிற சண்ணக்கற்களை பொழிந்தெடுத்து இளைஞர்களின் உதவியோடு தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியில்லாத காலத்தில் நிறுத்தி மண்டபம் அமைக்கப்பட்டது வரலாற்று சிறப்பாகும். தூணை நிறுத்திய பக்தர்கள் ஜோரோப்பிய நாடுகளில் சென்று வாழ்ந்து வருவதோடு அவர்களின் சந்ததியும் சிறப்பாக வாழ்வதாகக் கூறப்படுகின்றது.

மடங்கள் அமையப்பெற்றமை

வல்லியர் காலத்திலிருந்து பொங்கல் பானை முதல் அனைத்து பாத்திரங்களும் ஆலயத்தின் வட்டக் கொட்டிலினுள் கவிழ்த்து விட்டுச் செல்லும் மரபு சிறிது சிறிதாக மாறி சிறிய மண்டபம் அமைக்கப்பட்டு அவற்றினுள் வைத்து விட்டு செல்லும் மரபு மாறியது. ஒருமுறை மாத்திரம் திருட வந்தவர்கள் கண் தெரியாது விடியும் வரை இருந்ததும் பின் வல்லி வந்து வீழுதி போட்ட கதையும் இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது. இதுபோன்றே மரங்களின் கீழ் பொங்கல், பலகாரம் செய்வதில் காகங்களின் தொல்லையும் இருந்தது அதேவேளை பக்தர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்து வருவது கந்தப்பு அவர்களின் மனத்தில் மண்டபம் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்ற சிந்தனைகளைத் தூண்டின இதன் பின்னியில் இரண்டாவதுமண்டபம் அமைக்கப்பட்டது என்றே கூற முடியும்.

ஆலயத்தின் வலப்புறத்தில் உள்ள மண்டபம் மற்றும் இடம்புற உள்ள பெரிய மண்டபம் ஆகியன அமைக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டு வெற்றி கண்டார். சாதாரணமாக ஒரு நாளில் நூற்றுக்கணக்கான அடுப்புகளில் பொங்கல் சமையல் போன்றவற்றை செய்யக் கூடிய அளவில் மண்டபங்கள் அமைக்கப்பட்டதோடு புனர்நிர்மாணமும் செய்யப்பட்டன. வலப்புறத்தில் உள்ள மண்டபம் மீண்டும் அண்மையில் புனர்நிர்மாணம் செய்யப்பட்டு மறைந்த அமரர் சரஸ்வதி அம்மையின் பெயர் பொறிக்கப்பட்டிருப்பதைக் காண முடியும்.

வாழ்நாளின் பெரும் பகுதியை ஆலயத்திலேயே கழித்தமை

கந்தப்பு அவர்களின் ஆத்மீக பணி சிறப்பாக சென்று கொண்டிருந்தது மறுபறும் குடும்பத்தில் வறுமையிலை தொடர்ந்து கொண்டே இருந்தது. விமலேஸ்வரியை தொடர்ந்து ஜெயந்தினி, நந்தினி எனும் இரு பெண் குழந்தைகள் பிறந்தன. தான் எவ்வாறு ஜெயந்து பெண்களிற்கு ஒரு ஆணாக பிறந்தாரோ அதே போன்றே இவரிற்கும் ஜெயந்து பெண்களிற்கு ஒரு ஆண் என்ற நிலையே காணப்பட்டது.

காலையில் வண்டில் கட்டி ஆலயம் பயணமானால் வயல் விதைப்பு அறுபடை காலங்களில் மற்றும் தோட்டம் செய்யும் காலங்களிலும் குறிப்பிட்ட நேரம் மட்டும் மனையாளிடன் சேர்ந்து வேலைகளைச் செய்து கொள்வார். ஏனைய நேரம் எல்லாம் கோயிலைப் பற்றியே சிந்தித்துக் கொள்வார். பொழுது சாயும் வரை ஆலயத்திலேயே தங்கியிருப்பார். ஆலயத்திற்கு வருபவர்களிடம் அன்பாக நடந்து கொள்வதும் பசியோடு வருபவர்களிற்கு உண்டியளித்து பசி, தாகம் தீர்ப்பதுமே அவரின் அன்றாட செய்ந்பாடாக அமைந்திருக்கும். உணவில் பத்தியம் பார்ப்பதில்லை மனையாள் கொடுக்கும் எல்லாம் அமிர்தமாகவே கருதிக் கொள்பவர் பாவற்ககாய் கறி என்றால் மிகவும் மகிழ்வோடு உண்ணும் பண்பு கொண்டவர்.

பக்தாவிற்கேற்ற பதிவிரதை

அன்னை சரஸ்வதி வசிட்டரின் மனைவி அருந்ததி போலவும் வள்ளுவன் மனைவி வாசகி போலவும் இருந்தாள் என்றால் அது மிகையல்ல. சிறு பிஞ்சப்பருவம் தொட்டு மண்ணில் மறையும் வரை அவர் கைகளும் கால்களும் ஓய்ந்தது கிடையாது. மாது மண்ணின் வாசனையின் இறுதி வரை வாசனை பரப்பியவர் என்றே கூற முடியும். தனது பிள்ளைகள் போலவே தனது உடன்பிறப்பின் பிள்ளைகளையும் பக்குவமாக வளர்த்து உயரவைத்த பெருமை அவரையே சாரும்.

மாது தோட்டத்தில் ஆணுக்கு நிகராக வேலை செய்ததை யாவருமே அறிவர். மிளகாய்க்கண்டின் அடி இளக்குவது, தண்ணீர்மாறுவது, கணை கட்டுப்படுத்துவது, அறுவடை செய்வது, அறுவடை செய்த மிளகாய்களை காயவிட்டு பதப்படுத்துவது என்று அவரின் வேலைகளை பட்டியலிட தொடங்கினால் பட்டியலிட்டே செல்ல முடியும்.

வேலை செய்தபடி அடிக்கடி பொழுதின் அசைவினை கடைக்கண்ணால் கணித்து கொள்வார். அவ்வாறு பார்த்து கொள்ளும் பொழுது பக்குவம் செய்ய வேண்டிய கறிகளையும் மனதில் பட்டியல்படுத்திக் கொள்வார். பொழுது பதினொருமணியினை காட்டுவதை உணர்தவும் கத்தரியில் சிலதையும் தக்களி, பாகல் போன்றவற்றில் சிலதையும் முகட்டை இலை போன்றவற்றை எடுத்துக் கொண்டு குறுக்காக தில்லையம்பலம் நோக்கி தலையில் கடக்கத்துடன் சென்று தில்லையம்பலக்குளத்தில் தினம் தலை தோய்ந்து மடத்தினுள் சென்றால் மதிய யூசை நடைபெறுவதற்கிடையில் ஆகாரம் அமுதம் என பக்குவமாகிவிடும். பிள்ளையாரின் தீபாராதனையை தலைமேல் கைகூப்பி வணங்கி விட்டு வந்தவர்களிடம் நலம் விசாரித்து விட்டு காலை முதல் வெறும் வயிறாக இருக்கும் தனதுஅன்பானவரிற்கு தன் கையால் அமுதனித்து தான் உண்ணாது வந்தவர்களிற்கு பரிமாறி விட்டுப் புறப்படுவார்.

மறுபடியும் தலைக்கேற்ய கடகம் சோற்றுப் பொதியுடன் பசித்திருக்கும், அடிக்கடி படலையில் விழிவைத்து தோட்டத்தில் வேலை செய்யும் உறவுகளிடம் பயணமாவார். கோடையில் வறுத்து கொட்டிய மண்ணில் பாதங்கள் அழுந்த அசைந்து வரும் நாட்கள் மனங்களில் புற்றீசலென பொலுபொலுவென வெளிவருகிறது.

வட்டக்கொட்டில் வந்தவுடன் வாருங்கோ சாப்பிட என கூறி உள்ளவர்க்கு பரிமாறி தானும் உண்ட தாயிடம் உணவுண்ட பின்னைகளில் நானும் ஒருவன். சமையல் கலையில் தனியான கைப்பக்குவம் கொண்டவராக இருந்தார். கற்றாளைப்பூ வறை, கற்றாளைக்குழம்பு, முகட்டை வறை, முகட்டைக்குழம்பு இன்றும் நினைக்கும் போது நாவில் ஏசியூறும் காத்தோட்டியான்காய்ப் பொரியல், நெய்யில் பொரித்த மோர்மிளகாய், கரைத்தெடுத் தோரும் அந்த நாட்களை நினைவுபடுத்தும் நிதர்சனங்களாகும். வலிகள் தாங்கிய உளியானவர் சரஸ்வதியாள்.

ஆலயத்தின் கருவறைக்கு மாபிள் பதித்தன

ஆலயத்தின் உட்பகுதி எண்ணேய், நெய் போன்றவை ஊஞ்சுப்பட்டும் சுவர்களில் கரிபுரண்டும் காணப்படும் அவற்றினை தூய்மைப்படுத்துவது கடினமான வேலை. பக்தர்களின் கால் எண்ணேயில் சறுக்கி விடுமே என்ற எண்ணம் அவரில் பலகாலமாக இருந்து வந்தது. எப்படியாவது மாற்று வழியினைத் தேடிக்கொண்டிருந்த போதே பளிங்காக மாற்றி விடுவோம் என்று சிந்தித்தார். அப்போது ஆலயத்திற்கு வருகை தந்தபக்தர் ஒருவர் தனக்கு ஒரு நேர்த்தி இருக்கிறது என்ன செய்துதருவது என்று கேட்ட போது தனது எண்ணத்தை வெளிப்படுத்த அவரும் அதற்கு உடன் பாட்டு அளவிலே சிறிதான பளிங்கு தான் அப்போது பயன்பாட்டில் இருந்த சிறியரக மாபிளினை நிலத்திற்கும் உட்கவர், முன் சுவரிற்கும் பதிப்பித்தார். அன்றிலிருந்து ஆலயத்தினுள் எண்ணை போன்றவை படிவது இல்லாமல் போனது.

திருவுஞ்சல் பாட்டு பாடப்பட்டமை.

ஆனி உத்தர நாளில் விநாயகரை ஊஞ்சலில் அமரவைப்பதுதொடர்பாக ஆலயத்திற்கு வருகின்ற கல்வி சார்ந்த பெரியோர்களிடம் உரையாடி வந்தார். அதன் அடிப்படையில் இரண்டு ஊஞ்சலப்பாடல்கள் இயற்றப்பட்டுள்ளன. முதலாவது 01.07.1998இல் யாழ்ப்பாணம் நாயன்மார்க்கட்டு இராசையா குகதாசன் அவர்களால் இயற்றப்பட்டு தாவடியூர் ந.இரகுநாதன் கமலேஸ்வரி தம்பதிகளால் வெளியிடப்பட்டது பின் 25.06.2004இல் வித்துவான் தெட்சணாமுர்த்தி கோபாலசிங்கம் அவர்களால் இரண்டாவது திருவுஞ்சல் இயற்றப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது. இவை இரண்டும் கந்தப்பு பூசாரியாரின் வேண்டுகையின் பயனாகவே நடந்தேறியுள்ளன. அவற்றை இந்தமலரில் இணைப்பு செய்துள்ளோம்.

தீர்த்தக்கிணறுகள் அமைக்கப்பட்டமை

ஆலயத்தில் ஒருதீத்தக் கிணறு மட்டுமே இருந்து வந்தது அவற்றில் இருந்து பெறப்பட்ட நீரினைக் கொண்டு அனைத்து தேவைகளையும் நிறைவு செய்ய முடியாது இருந்தது. அதாவது அபிசேகம், அன்னதானம், பொங்கல், பலகாரம், பக்தர்களின் தாக்காந்தி போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம் அதனால் இரண்டாவது கிணற்றையும் அமைத்து அடியார்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்தார்.

ஆலய மண்டபங்களின் அருகில் வலது புறமாக அமையப்பெற்றிருந்த கிணறு நாலு ஆடுகால் பூவரசில் நீண்ட காலம் இருந்து வந்த துலாப்பாவனை கொண்டதாக அமைந்திருந்தது. காலப்போக்கில் பூவரக்கள் பட்டுவிட அத்துலாவினைத்தாங்குவதற்கு சீமெங்கவர்களை அமைத்துள்ளார். ஆணால் துலாவின் மூலம் நீரெப்பறும் மரபினை விட்டுமாறுவதற்கு அவர் என்றுமே விலகியதில்லை.

எழுந்தருளி விக்கிரகம் அமைக்கப்பட்டமை.

பூசைக்காக எழுந்தருளும் விக்கிரகம் ஆரம்பத்தில் வெள்ளியில் இருந்தது. நாட்டின் அசாதாரண குழலில் அது காணமால் போனது. ஆனி உத்தர தினத்தில் எம்பெருமானை வீதி உலா எழுந்தருளச் செய்வதோடு ஊஞ்சலாட்டவும் எண்ணி மீண்டும் ஒரு ஜம்பொன் விக்கிரகத்தை உருவாக்கி எம்பெருமானை வீதிஉலா செய்து ஊஞ்சல் பாட்டும் பாடிமகிழ்ந்தார்.

இடபவாகனம்

சாதாரணமாக விநாயகர் ஆலயங்களில் பார்த்தால் மூசீகம்தான் விநாயகர் வாகனமாக அமையப்பெறும் ஆனால் தில்லையம்பலத்தில் இடபத்தில் விநாயகர் எழுந்தருளுவது சிறப்பானதாகும். பீடத்தில் வைத்து வீதி உலா வந்த விநாயகரை வாகனத்தில் உலாவருவதைக் காண ஆசைப்பட்ட கந்தப்புவின் மனதில் மூசீகமா இடபமா என்ற குழப்பம் ஏற்பட பூக்கட்டிப்பார்த்தால் இடபத்திற்கே விடை கிடைக்கப்பெற இடபவாகனம் செய்யும் முயற்சியில் தன்னைத்தீவிரமாக ஈடுபடுத்தி இடபவாகனத்தில் பெருமானை எழுந்தருளச் செய்து மகிழ்ச்சி கொண்ட அவரின் ஆனந்தத்திற்கு எல்லை இல்லை என்றே கூறலாம்.

மதில் அமைத்தமை

ஆலயத்தைச்சுழி மதில் அமைத்தால் என்ன என்று உதயமானதும் அதற்கான முயற்சியில் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். அவ்வேலைத்திட்டத்தினையும் இனிது நிறைவேற்றி அழகிய இரும்பு கதவினையும் அமைத்து ஆலயச்சுழலினை அழகுபடுத்தும் முயற்சியில் வெற்றி அடைந்தார். இவரின் இத்தகைய செயற்பாட்டிற்கு இவரது பிள்ளைகளும், வெளிநாடுகளில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் பக்தர்களும் பின்புலமாக இருந்து வந்தனர். ஏன் இன்றும் இருந்து வருகின்றனர் என்று குறிப்பிடுவது அவசியமானதாகும். எந்த வீட்டின்படி ஏறியோ அல்லது ஊர் ஊராகத்திரிந்தோ எவரிடமும் ஒரு ரூபா நிதி சேகரித்து திருப்பணி முயற்சியில் இவர் ஈடுபட்டது கிடையாது பிள்ளையாரின் வாசலில் இருந்தபடியே இத்தகைய அபிவிருத்திகளை செய்து வந்தார் என்பது வெளிப்படை உண்மையாகும்.

ஆனி உத்தர வேலை ஆரம்பம்

இவ்வேலைகள் ஒருமாத காலத்திற்கு முன்பதாகவே ஆரம்பிக்கும். நெல் அவித்து காயவைத்து (புழுக்கப்பட்டு) தயாராகும், சோறாறுப் போடுவதற்கு பாய் தயாராகும், விறகு கொத்தி அடுக்கப்படும், அரிசி வீட்டிலேயே இடிக்கப்பட்டு மா தயாராகும் இவ்வாறு தொடர் வேலைத் திட்டங்கள் நடைபெற்ற வண்ணம் இருக்கும். இரவு நேரம் தன் மனையானுடன் சம்பாசிக்கும் விடயங்களும் இதுவாகவே இருக்கும்.

மடைப்பண்டம் எடுத்தல்

இவ் ஆலயத்திற்கு மடைப்பண்டம் மீசாலை, மட்டுவில், புன்னாலைக்கட்டுவன் பகுதிகளிலிருந்தே எடுத்து வரப்படுகின்றன. ஒரு மாத காலப்பகுதிக்கு முன்னரே மடைப்பண்டம் எடுப்பதற்கான நாள் தீர்மானிக்கப்படும் குறித்த ஊர்களில் இருந்து ஆலயத்திற்கு வருபவர்கள் தங்கள் ஊரிற்கு ஜயா எப்ப வருவீர்கள் எனக் கேட்டு தேதி குறித்துக்கொண்டு சென்று விடுவார்கள் பின் குறித்த நாட்களில் ஜயாவின் இரதமாம் மாட்டுவண்டில் ஊர்ந்து செல்லும்.

மீசாலையில் இருந்து மா, பலா, முதலான கனிவர்க்கங்களும், தேங்காய், இளநீர், கத்தரிக்காய் முதலான பண்டங்கள் நிறைந்து வழிய வண்டில் வந்துசேரும். இவ்வூரில் உள்ள மக்கள் அங்குள்ள ஒரு தலைவரின் வீட்டிற்கு இவற்றை முதல் நாளில் கொண்டு வந்து வைத்து விடுவார்கள், அப்பொருட்களை வண்டிலில் ஏற்றும் வரை அவ்வூர் மக்கள் ஒவ்வொருவரிற்கும் ஆலோசனையும் ஆசியும் வழங்கியபடி அமர்ந்திருப்பார்.

மீசாலை மக்கள் பிள்ளையாருக்கென தென்னை மரம் ஓன்றினையும் மற்றும் பலாவின் காயினையும் நேர்ந்து விடுவார்கள். சில தென்னைகளில் தேங்காய் தும்பிக்கை வடிவத்தில் காணப்பட்டால் தங்களின் தோட்டத்திற்கு பிள்ளையார் அருள் புரிந்ததாக எண்ணி அத்தேங்காய்க்கு பட்டுக்கட்டி பிள்ளையாரின் மண்பத்துள் கொண்டு வந்து கட்டி விடுவார்கள். அவற்றை இன்றும் காணலாம்.

புன்னாலைக் கட்டுவன் மக்களும் சரசாலை மக்களைப் போல ஜயாவின் வண்டிலைப் பார்த்திருப்பார்கள். அங்கிருந்தே வாழை போன்ற கனிவகைகள், அன்னதானத்திற்கான மரக்கறி வாழையிலை போன்றவை வந்து சேர்கின்றன. அன்மைக்காலமாக ஜயாவின் வண்டில் செல்வதில்லை இதற்கு அவரின் இயலாமை காரணமாக அமைந்தது எனலாம். ஆனால் உரிய இடங்களிலிருந்து உழவியந்திரும் மூலம் மடைப்பண்டம் வந்து சேர்கின்றமை ஜயா மக்களிடம் காட்டி வந்த அன்பும் பண்பும் என்றும் கூறுவதோடு எல்லாமே பிள்ளையாரின் அருட்திறன் என்றே கூறுவேன்.

நல்தீர்த்த புனர்வைப்பின் போது

ஒட்டு புனர்வைப்பு

புதிய மூடு வேகால நடை பெற்ற போது

ஆனி உத்தர நாளில் தான் விசேட அபிசேகங்கள், பூசைகள் நடைபெறுவது நோக்கத்தக்கது. கோவில் விசேட அபிசேக பூசைகளை சைவக்குருமார் ஆற்றி வருகின்றனர். எம்பெருமான் வீதிவலம் வருவதும் ஊஞ்சலிலே எழுந்தருளியிருக்க ஊஞ்சல்ப் பாட்டுப்பாடுவதும் ஆனியுத்தர நாளில்ததான் நடைபெற்று வருகின்றன.

ஜயாவின் இறுதி மகளின் கணவர் பாலச்சுபிரமணியக்குருக்கள் இந்த விசேட அபிசேக பூசைகளை குறிப்பிட்ட காலமாக சிறப்பாக ஆற்றி வந்தார். அவர் தற்போது பிரித்தானியாவில் புலம் பெயர்ந்து வாழ்வதால் வேறு குருமாரைக் கொண்டு விசேட பூசையினை ஆற்றி வருகின்றனர்.

ஆனி உத்தர தினத்தில் ஆலயத்தில் பெரும் எண்ணிக்கையிலான அடியவர்கள் ஒன்று கூடி வழிபாடுகளில் கலந்து கொள்கின்றனர். அனைவரிற்கும் மகேஸ்வரபூசை நடைபெறுகின்றன. அவர்கள் வீடுதிரும்பும் போது அவர்களை என்றுமே ஜயா வெறும் கையுடன் அனுப்புவதும் கிடையாது. பலகாரவகைகள் கனிவர்க்கங்கள், அன்னதானம் என்பற்றை அள்ளி அள்ளி வழங்கும் அவரின் பண்புக்கு ஈடுணை கிடையாது.

கழிப்பறை அமைத்தமை

இயற்கையின் வலி என்பது மிகவும் கொடுமையானது. உடல்நிலை மாற்றங்கள் மற்றும் இயற்கையான தன்மைகளால் ஆலய சூழலில் மக்கள்பெரும் சிரமங்களை சிற்றித்து உரியமுறையில் அவற்றினை ஆலயத்தில் உரிய இடங்களில் அமைத்து தந்தமை இங்கு எண்ணத்தக்கது. அரை நூற்றாண்டிற்கு மேலாக அற்பணிப்புடன் தில்லையம்பல விநாயகனிற்கு ஆற்றிய பணியினை கூறுவதாயின் கூறிக்கொண்டே செல்லலாம். அதைப்படிக்க உங்களிற்கு நேரம் கிடைக்குமா தெரியவில்லை எனவே ஆலயதிருப்பணி பற்றிய விடயங்களை நிறைவு செய்கிறேன்.

கந்தப்பு ஜயாவின் கருணையுள்ளம்

இவரின் கருணை மனப்பாங்கினை எல்லா மக்களும் நன்கறிவர் ஆலயத்திற்கு வண்டில் கட்டி வரும் போது இடையிடையே நின்று அறிந்தவர், தெரிந்தவர்களின் சுகநலன்களை விசாரிப்பார் தன்னால் முடிந்தவரை உதவி செய்வார். கோயிலிற்கு வரும்படி கூறுவார் அவர்களிற்காக பிராத்தனை செய்வார்.

ஆலயத்திற்கு வருபவரிற்கு தேவையான பக்குவங்களை செய்து கொடுப்பார் வெளியான இடத்தில் பிள்ளையார் இருப்பதனால் அயலில் குழியிருப்போ, கடைகளோ கிடையாது. மறந்து அல்லது தவறுதலாக சிலபொருட்களை வரும் பக்தர்கள் விட்டு விட்டு வந்தால் தன்னிடம் ஆலயத்தில் உள்ளவற்றை எடுத்து கொடுத்து அவர்களின் குறைகளை நிவர்த்திப்பார். பிள்ளையாரிடம் அவை குறைவின்றி இருக்கும். குறிப்பாக நாட்டின் அசாதாரண குழந்தையில் யாழ்க்குடாவிற்கு பொருட்கள் வரமுடியாத காலங்களில் கூட தேங்காய் என்னைய ஆலயத்தில் குறைவின்றி இருந்தது என்பதை உதாரணமாக கூறுகிறேன். பூசை முடிவடைந்து பொழுது சரிந்த பின்னர் ஜயாவின் தங்கரதம் வீடு நோக்கி புறப்படும் வண்டியில் கனிகள், அர்சனைக்காக உடைக்கப்பட்ட தேங்காய், மோதகம், வடை என்பன ஏற்றப்படும். இவற்றை செல்லும் வழி தோறும் நிறுத்தி எல்லோருக்கும் கொடுத்து சென்று கொண்டிருப்பார். ஜயாவின் வண்டிலின் வரவை வழிமீது விழிவைத்து வீதியோரமாய் முதியவர் முதல் சிறுவர்கள் வரை நிற்பார்கள் அவர்களிற்கு இவர் வரும் நேரம் நன்கு தெரியும்.

இயினாங்களில் கருணை

மக்கள் தங்கள் பட்டியின் பெருக்கத்திற்காக பிள்ளையாரிற்கு மாடுகளை நேர்ந்து அவற்றிற்கு “தி.பி” என்று குறி அடையாளம் இட்டு வளர்ப்பார் அவற்றை கோயிலில் கொண்டு வந்து விடுவது வழக்கம், இக்குறியுடன் வன்னிப்பிரதேசங்களிலும் பட்டிகளில் மாடுகள் இருந்து வந்தன. அவை கரவெட்டி பூர்வீக மக்களின் மாடுகள் என்று மட்டும் கூறிவிட முடியாது. ஆலயத்தில் நிற்கும் மாடுகள் ஜயாவையும் வண்டிலையும் கண்டவுடன் விரைவாக ஒடிவந்து கூடும் காட்சி அருமையானது வண்டி மாட்டிற்கு அடிப்பது கிடையாது ஏன் பிள்ளைகளைக் கூடஅடித்து வளர்த்தது கிடையாது. வண்டில் மாட்டில் வெயில்படாத இடத்தில் கட்டிவிட்டு வைக்கோலைப் போடும் போது ஏனைய மாடுகளும் சேர்ந்து உண்ணும். நேர்த்திக்காக வருபவர்களின் வண்டில் மாடுகள் வைக்கோல் இல்லாது நின்றாலும் அவற்றிற்கும் போடுவார் போதாதாயின் கரம்பானிலிருந்தும் வைக்கோல் எடுப்பிப்பார்.

அரிசி கழுவிய நீர், உழுந்து கழுவிய நீர் போன்றவற்றை நிலத்தில் ஊற்ற விடாது எல்லோரிற்கும் பாத்திரம் வழங்கி மாடுகளிற்கு வைப்பார். பஞ்ச அமிர்த கழிவுகளை நிலத்தில் போடாது வண்டில் மாடுகளிற்கு வைத்தால் கால் உளையும் எனக்கூறி அவற்றை பசுக்களிற்கு மட்டுமே அவற்றைக் கொடுப்பார். இத்தகைய மரபுகளை கட்டிக்காதது வந்த ஒரு மனிதனாக திகழ்ந்து வந்தார் கந்தப்பு பூசாரியார்.

ఆంధ్ర లైట్‌స్టోర్స్

மருத்துவமனை அறியார்

இறைபதம் அடையும் வரை அவரின் உடலில் எந்த வெட்டுக்காயம் ஏற்பட்டதோ அல்லது மருத்துவமனையில் நோய்வாய்ப்பட்டு கிடந்ததோ கிடையாது தனது காலினால் நடந்தே நாளாந்த கடமைகளை ஆற்றி வந்தவர் என்பது யாவரும் அறிந்ததே.

ஆலயத்தினை தவிர வேறொங்கும் செல்வது அரிது ஆலயத்தின் பூசைகாரணமாக அவர் எவரினதும் இன்பதுன்ப நிகழ்வுகளில் கலந்து கொள்வதில்லை எதற்கும் மனைவி அல்லது பிள்ளைகளே சென்று வந்தார்கள். ஆலயப்பணி என்பது மட்டுமே அவரின் உயிர்நாடு என்றே கூறலாம் அப்படிச் செல்வதாயின் அத்திபூத்தாற் போல் என்றே கூறலாம்.

முன்பு ஆலய பூசையினை பொறுப்பேற்க முன்பு ஒப்பந்த வேலைகள் செய்த போது மேலங்கி அணியும் வழக்கம் இவரிடம் இருந்ததாக கூறுகின்றார்கள் ஆனால் பூசை ஏற்றுபின் தோன்துண்டைத்தவிர வேறு மேலாடை கிடையாது. அத்துண்டே குடையாகவும், விரித்துப்படுக்கும் பாயாகவும் பயன்பட்டுக்கொள்ளும் சுவடிகளாகவே இருந்தன. இறுதியாக கடந்த ஆண்டு அவர் ஏடுகளைத் தொட்டு பக்கங்களைப் புரட்டிய போது இந்த விரல்கள் இறுதியாக தம்மை வருடுவதாக உணர்ந்து கண்ணீர் வடித்ததை அவரும் அறிந்திருக்கவில்லை ஏன் எவருமே அறிந்திருக்கவில்லை என்றே கூறிக் கொள்ள முடியும்.

06.04.2017 ஆண்டு எமது வாழ்வில் ஒரு இருள் கவிந்தநாள் என்றே கூற முடியும் வல்லியரின் வம்சத்தில் ஒப்புயர்வற்று சாதனைகளின் நாயகன் கந்தப்பு எனும் பேராளன் கண்ணிமைமுடி தில்லையம்பலத்தானின் பாதங்களில் இரண்டற் கலந்து கொண்டார். சரித்திரத்தில் எங்கோ ஒரு முலையில் இவர் புகழ் விளங்கிக் கொண்டே இருக்கும் என்பது உண்மை. எவ்வளவு வசதிகள் வாய்ப்புக்கள் இருந்தாலும் எளிமை வாழ்வினையே விரும்பி வாழ்ந்து காட்டிச் சென்றுள்ளார். ஆடம்பரத்தை விரும்பாது அமைதியையே விரும்பினார். இதற்கு அவரின் கூடாரம் பொருத்திய வண்டியே சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

அமரான் கிறுதிக்காலம்

அமரான் பத்தினியாள் 30.12.2012 அன்று அமரத்துவமானார். அவரின் பிரிவு இணைப்பியாத அன்றீலின் ஒன்றான இவரிற்கு உள்ளத்தில் பெரும் ஏக்கத்தினையும் ஏற்படுத்திக் கொண்டது. மகள் விமலேஸ்வரியுடனும் மருமகன் பாலச்சந்திரனுடனும் கழித்தாலும், பிரிந்த பெண் அன்றிலின் நினைவலைகள் அவர்மனதில் ஏற்படுத்திய தாக்கம் வெளிப்படையாக தெரியா விட்டாலும் ஆழ்மனதில் வலி இருக்கவே செய்தது. முதுமைக்காலத்தில் ஆலய பூசையினை நிறுத்தி தன் அருமை மகன் திருவும்பலம் அவர்களிடமும் பேரன் கபிராஜ் அவர்களிடமும் ஏப்படைத்தாலும் பிள்ளையார் கதைக் காலங்களில் இவரே சென்று ஏட்டில் பிள்ளையார் கதைப்பாடல்களைப்பாடி வந்தார். அந்த ஏடுகள் பரம்பரை பரம்பரையாக இவர்கள் விரல்களால் வருடப்படும்.

தில்லையம்பலப் பிள்ளையாரின் அற்புதங்கள்

ஆலயங்களின் தொன்மை வரலாறுகளினைப் புரட்டிப்பார்த்தால் அவை தமக்கென தொன்மையான வரலாற்று ஆதாரங்களை மட்டுமல்ல ஆண்டவனால் நிகழ்த்தப்பட்ட அற்புதங்களும் இடம்பெற்றிருப்பதை அறிந்து கொள்ள முடியும். அந்தவகையில் தில்லையம்பலத்தானிற்கும் பலவேறு அற்புதங்கள் உள்ளதாக வரலாறுகளும், ஆன்றோர் கதைகளும் கூறி நிற்கின்றன. நான் என்னை உணர்ந்த காலத்தில் தந்தையோடு ஆலயம் செல்வதும், அவருடன் மாடுமேயத்தும் வந்திருக்கிறேன். அந்தக்கால கட்டத்தில்தான் மாடுதொலைந்தகதை அசரீரி பற்றிய கதைகளை அறிந்து கொண்டேன் எனவே ஆலய தோற்றும் பற்றிய வரலாறே அற்புதம் என்று கூறலாம்.

தில்லையம்பலத்து விநாயகன் அறுகம்புல்லினை விரும்பும் ஒருவர். அறிகினால் பூசித்தால் வேண்டும் வரம் அருளும் அற்புதம் நிறைந்தவர். நான் கல்வி கற்கும் காலத்தில் இந்த உண்மையினை அறிந்து கொண்டேன். அன்றிலிருந்து அறுகினை பூசைக்கு கொடுப்பதோடு மாலையும் கட்டி அணிவித்து வந்தேன். அதிலிருந்து பிள்ளையார் அறுகிற்கு அருளும் அற்புதத்தை அறிந்து கொண்டேன். எனது கல்விக்கும், பல்கலைக்கழக அனுமதிக்கும், இன்று புலம்பெயர்ந்து பிரித்தானியாவில் வாழ்வதற்கும் அறுகினால் அர்ச்சனை செய்தததே பிரதான காரணமாகும். எனவே தில்லையம்பலப்பிள்ளையார் அறுகிற்கு அருளும் அற்புதசக்தி மிக்கவர் என்பதை உணர்ந்து நீங்களும் அறுகால் வழிபடுங்கள்.

பக்தரை தண்டித்து மன்னிப்பவர்

தில்லையம்பலத்தான் பக்தரை மட்டுமல்ல திருடர்களைக் கூட தண்டித்து மன்னிக்கும் அற்புதம் மிக்கவர். அதாவது முன்னைய காலங்களில் மடம் அமைக்கப்பட முன்னர் ஆலயத்திற்குரிய தளபாடங்கள் மற்றும் பொருட்கள் யாவும் வட்டக்குடிலில் வைக்கப்பட்டிருக்கம். இரவில் யாரும் தங்குவதுமில்லை. இதை அறிந்த இரு திருடர்கள் ஒருநாள் இரவு பாத்திரங்களை சாக்கிலே போட்டு கட்டிக் கொண்டு குடிலைவிட்டு விட்டு வெளியேற முற்பட்டனர். இருவருக்கும் கண் தெரியாது போக விடியும் வரை தங்களை மன்னிக்குமாறு அழுதுபுலம்பினர். பூசாரியாரின் கணவில் வந்த பிள்ளையார் நடந்தவற்றை கூறியதோடு அவர்களை மன்னித்து விழுதிபோட்டு அனுப்பு என்று கூற. மறுநாள் அவ்வாறு விழுதி போட்ட பின்னர் கண் தெரியவந்த இருவரும் அன்றிலிருந்து பிள்ளையாரின் பக்தர்களாக மாறிக் கொண்டனர்.

இந்தச்சம்பவம் ஊர் பூராகவும் பரவியதால் அடியவர்கள் தவறுதலாகக் கூட கோவில் பாத்திரங்களை எடுத்துச் செல்ல மாட்டார்கள். தவறி எடுத்துச் சென்றால் அவர்கள் பயணித்த வாகனம் விராலிச்சந்திக்கு அப்பாலோ அல்லது கரம்பானைத் தாண்டியோ செல்லாது. ஏதாவது தடங்கல் ஏற்படும் உடனடியாக கொண்டு செல்லும் பொருள்களையோ சோதனை செய்து உரிய பொருள் பிள்ளையாரிடம் வந்து சேர்ந்ததன் பின்னரே அவர்கள் பயணம் தொடரும். அதனால் ஆலயத்திற்கு எடுத்துவரும் பாத்திரங்களை ஆலயத்திலேயே விட்டுச் செல்லும் மரபு உள்ளது. அதனால் தேவையான பாத்திரங்கள் ஆலயத்தில் உள்ளன.

ஒரு அதிகாரி தனக்கு நீண்ட காலமாக பதவி உயர்வு கிட்டவில்லை என்ற காரணத்தினால் இறைவனை வழிபாடு செய்வதில்லை என்று இறைதரிசனத்தை புறக்கணித்து வந்தார். ஆனால் அவரின் துணைவியார் தீல்லையம்பலத்தானின் தீவீர பற்றுக் கொண்டிருந்தார். தன்னை பிள்ளையாரிடம் அழைத்து செல்லுமாறு கேட்க அதற்கு உடன்பட்ட அவ்வதிகாரி ஆலயத்திற்கு வந்து வாகனத்தை விட்டு இறங்காதிருந்தார். மனைவி மட்டும் பிள்ளையாரைத் தரிசித்த போது கந்தப்பு பூசாரியார் விடயத்தை மனைவி மூலம் அறிந்து அவரை வருமாறு அழைத்தார். உரிய ஆசீர்வாதம் வழங்கப்பட்டது. பிள்ளையாரை வணங்கிவிட்டு சென்ற அதிகாரி மறுநாள் அலுவலகம் சென்ற போது பதவி உயர்விற்கான அனுமதி வந்திருந்ததை அறிந்தார். அன்றிலிருந்து பிள்ளையாரின் தீவீர பக்தனாக தன்னை மாற்றிக் கொண்டு ஆலய வளர்ச்சிக்காக அரும்பங்காற்றினார்.

பிள்ளைப்பாக்கியம் வழங்கும் நிலமை

இறைபக்தி மிக்கவர்கள் தங்களிற்கு பிள்ளைப்பாக்கியம் கிட்டவில்லை என்றால் இறைவனிடம் பிள்ளை வரம் வேண்டுவார்கள். இதனை மாலைக்கு வாதாடிய மைந்தன், மார்க்கண்டேயர் கதை போன்ற பல வரலாற்று கதைகளினாடாக அறிந்திருக்கிறோம். அக்கதைகள் போல் பலரது வாழ்விலும் சம்பவங்கள் நடந்து கொண்டே இருக்கின்றன. இன்றைய நவீன உலகில் மருத்துவத்தினை மட்டும் நம்புகின்ற பலர் பலகோடிகளைச் செலவு செய்தும் பிள்ளைப்பாக்கியம் கிட்டவில்லை என வேதனைப்பட்டுக் கொள்கின்றனர்.

இவ்வாறு குழந்தைப் பேற்றினை வேண்டி அம்பலத்தானிடம் வந்து வணங்கினால் அவர்கள் விரும்பும் பிள்ளையினை அருள் செய்கின்ற அற்புதங்கள் பலவற்றை நான் அறிந்திருக்கின்றேன். அவ்வாறு வரம் வேண்டி பெற்றெடுத்த பிள்ளைகளின் ஆரம்ப சடங்குகளை எங்களது ஆலயத்தில் வந்து நிறைவேற்றுகின்ற பலரிடம் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டேன். அதாவது பிள்ளைக்கு நாமங்குட்டுதல், தொடக்கமுடி எடுத்தல், பால்பருக்குதல் போன்ற நேர்த்திகளை நிறைவு செய்வதற்காக பல அடியவர்கள் வந்து கூடுவதையும் அவர்கள் பிள்ளைப்பாக்கியம் நல்கிய பிள்ளையாரின் திருப்பணிகளில் முன்னின்று உழைப்பதையும் நான் கண்டிருக்கிறேன்

மாங்கல்ய பாக்கியம் நல்கல்

மனிதனின் வாழ்வியலில் கல்வி, வேலை, திருமணம், குழந்தைப்பேறு, செல்வம் என ஒன்றான்பின் ஒன்றாக தேவைகளும் வாழ்க்கைப் படிமானங்களும் இருந்து கொண்டே இருக்கும். பலர் படித்து வேலை இல்லை என்று வேலை வேண்டி பிள்ளையாரிடம் வருவார்கள். சிலர் வேலை கிடைத்து விட்டது திருமணம் ஆகவில்லை என்று வருவார்கள். அவ்வாறு வருபவர்கள் சிறிது காலம் கழித்து மீண்டும் மகிழ்வோடு வருவார்கள். திருமணம் நிச்சயமாகிவிட்டது. பாவக்கிரகம் உள்ள சாதகமுடைய ஆண் ஒருவரைத் தேடினோம் நல்ல குணமுள்ள அரசவேலை செய்கின்ற வரன் கிடைத்துள்ளது. அதுதான் பிள்ளையாரிடம் முதலில் வருகிறேன் என்று கூறுவார்கள். இவ்வாறு மாங்கல்ய பாக்கியம் வழங்கும் கணபதியாக தில்லையம்பலப் பிள்ளையார் இருந்து வருகிறார்.

ஒருமுறை இவ்வாறு மனமுடித்த புதுமணத்தம்பதியினர் பெற்றோருடைய பணிப்பில் கோயிலிற்கு வந்துள்ளனர். அவர்கள் பூசாரியார் வரவு தாமதமாக அவர்கள் தாமித்திருக்க பொறுமை இல்லாமல் பணத்தை கதவின் கீழ்ப்பகுதியூடாக உள்ளே தள்ளிவிட்டு புறப்பட்டு சென்று விட்டார்கள். அவ்வாறு சென்ற மனமகனிற்கு திட்டிரென உடலில் மாற்றம் ஏற்பட்டு நோய் வாய்ப்பட்டார். வைத்திய நிலையத்தில் சிகிச்சை பெற்றும் குணமாகவில்லை. பிள்ளையார் தண்டித்து பின் மன்னிப்பவர்ல்லவா. பூசாரியாரின் கனவில் வந்து சம்பவத்தைக் கூறி அவன் செயல் பிடிக்கவில்லை அவனை வந்து பொங்கலிட்டு வழிபடுமாறு கூறினார் பூசாரியார் கந்தப்பு குறித்த விடயத்தைக் கூற அம்மனமகனும் அவ்வாறே செய்யவும் அவரின் நோய் தீந்தது. அன்றிலிருந்து அவர் தில்லையம்பலப் பிள்ளையாரின் தீவிர பக்தனானார்.

கீடார் தீர்க்கும் அற்புதம்

புலம் பெயர்ந்து பிரித்தானியாவில் வாழும் ஒரு குடும்பத்தவர் தாங்கள் பிள்ளையாரிடம் தவம் வேண்டி பெற்ற மகளிற்கு தில்லையம்பலத்தானிடம் தான் திருமண வைபவம் செய்தாக வேண்டி அதற்கான நாளையும் குறித்து திருமண வேலைகள் நடைபெற்று வர்தன. ஊரில் உள்ள உறவுகளிற்கு அழைப்பும் கொடுத்தாகிவிட்டது. அங்கிருந்து புறப்பட்டுவர தயாரானார்கள் ஆணால் மனமகனிற்கு வீசாகிடைக்கவில்லை. முகவர்கள் தூதரகம் எதைத்திரிந்தம் ஜம்பதாயிரம் ரூபா தந்தால் வீசா கிடைக்கும் என்று கூற குறித்த மனமகனின் தாயார் பிள்ளையாரே வீசா கிடைத்தால் குறித்த பணத்தினை உனக்கே தருவேன் என நினைத்து மனதால் வேண்டினார். மறுநாள் எதுவித தடையுமின்றி வீசா கிடைக்கப்பெற்று சிறப்பான முறையில் குறித்த தினத்தில் பிள்ளையார் முன்பாக திருமணம் நடந்தேறியது.

என்மனம் நிறைந்த அற்புததினம்

வடமராட்சி மண்ணில் மகாவிஷ்ணு வழிபாட்டின் முக்கிய அடையாளமாக அமைவது வல்லிபுர் ஆழ்வார் கோயிலாகும். ஆழ்வார் ஆலயத்தில் மகோற்சவ காலம் என்றால் இலங்கையில் பலபாகங்களிலிருந்தும் பெருமளவு அடியார்கள் கூடுவார்கள். அந்தவகையில் ஆழ்வாரின் சப்பறத்திருவிழாவிற்கு முதல் நாள் என்றே கூறுவாம். வலிகாமம், யாழ்ப்பாணம் போன்ற இடங்களிலிருந்து மாட்டு வண்டில்களிலும் வாகனங்கள் சகிதமும் பெருமளவு அடியவர்கள் தில்லையம்பலத்தில் ஒன்று கூடுவார்கள்.

அன்றைய நாளில் அன்னதாவம், பொங்கல், மடைபோடுதல் என பல காரியங்கள் நடைபெறும். எம்பெருமானின் முன்னால் அவர்கள் பலவகையான கனிவர்க்கங்களையும், பொங்கல், மோதகம் என்பவற்றை மலை போல குவியலாகப் படைப்பார்கள். பிள்ளையார் மோதகம் என்று கூறப்படும் மோதகங்கள் உச்சியில் இருக்கும். அவற்றில் நெய்விட்டு விளக்கேற்றுவார்கள். அவ்விளக்குகளில் கோயில் ஒளியாகப் பிரகாசிக்கும். இறுதியில் அவற்றை எல்லோருக்கும் உண்ணக் கொடுப்பார்கள். அம்மோதகங்கள் தனித்துவமான சுவை உடையனவாக இருக்கும். அன்று இரவு கோயிலிலே தங்கி அதிகாலையில் வல்லிபுர ஆழ்வாரிடம் பயணிப்பார்கள் அவர்களிற்கு வேண்டிய உதவிகளை பேரனார் கந்தப்புவோடு சேர்ந்து ஆற்றி வந்துள்ளேன். வண்டில் கட்டி இவர்கள் வல்லிபுர ஆழ்வாரிடம் செல்லும் போது எனக்கு இலங்கையர் கோனின் “வெள்ளிப்பாதசரம்” சிறுக்கைத்தான் நினைவில் வரும்.

யார் தொண்டு செய்கிறார்களோ அவர்களிற்கு அருள்புவார்

பிள்ளையாரிடம் வந்து எவர் தொண்டாற்றுகின்றார்களோ. அவர்களை உயர்வடையச்செய்யும் அருட்திறன் உண்டு. முன்பு மண்டபம் அமைப்பதற்கு உதவியர்களிற்கு புலம்பெயர்நாடுகளில் நல்வாழ்வு வாழுகின்றனர். எனக்கு முன்னர் என்னைப் போல ஆலயத்தொண்டற்றிய எனது சிறிய தந்தையும் அன்று பல்கலை சென்றுபட்டம் பெற்றார். எங்களைப்போல் எத்தனையோ பேர் பிள்ளையாரின் அருளினால் உயரிய வாழ்வு வாழுகின்றனர். எனவே நீங்களும் தில்லையம்பலத்தானை வழிபட்டு நல்வாழ்வு வாழுங்கள்.

தி.ரி குறியுள்ள கோவில் ஆலி அர்சன்

ஆஸயாத்தி வதான்னை பொகுந்திய ஏடு

திர்ப்பினை உடைய தேவ்நாய்

ஆலயச் சுழலில் உள்ளெவ்வேளுஞ்சு

அமர் கந்தப்பு குறித்த எனது கருத்துங்கள்

அமர் கந்தப்புவின் பேரன் என்ற வகையில் இம்மலரின் ஊடாக சில கருத்துக்களைப் பரிமாற ஆசைப்படுகின்றேன். உண்மையில் என்னை வளர்த்தெடுத்த பெருமை இவரிற்கும் இவரது மனைவிக்கும் உரித்தாகும். எனது பெற்றோருடன் இருந்ததை விட இவர்கள் அரவணைப்பில் வாழ்ந்த காலமே அதிகம். எனது ஒவ்வொருகட்ட வளர்ச்சிக்கும் ஏனியாக இருந்த இருவரையும் இழந்து தவிக்கிறேன். இருவரின் இறுதிக்காலத்திலும் அருகில் இருக்கவில்லை. இறுதிக்கடமையிலும் கலந்து கொள்ளவில்லை என்ற குற்ற உணர்வு என்னைக்குடைந்து கொண்டே இருக்கிறது.

பேரனார் இறுதிக்காலத்தில் எல்லாவற்றையும் விட்டு விட்டு வா என்று என்னை அழைத்தார். பார்க்க ஆசைப்பட்டார் ஆனால் வருவதாக கூறி ஏமாற்றி விட்டேன் ஆனால் அவரை என்னி என்னி வேதனை அடைவதைத்தவிர வேறு வழி எதுவும் எனக்கில்லை. அதனை நினைத்து இம்மலர் உருவாக்கத்தீர்மானித்தோம்.

அமர் அவர்கள் பரம்பரைப் பூசையில் குறைவந்து விடக் கூடாது என்ற எண்ணத்தினால் எனது தம்பி கபிராஜ் அவர்களை உரிய முறையில் வளர்த்தெடுத்துள்ளார். வற்றாப்பளைக்கண்ணகியம்மன் ஆலயத்தில் இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் தினைக்களத்தினால் நடாத்தப்பட்ட குருமார்களிற்கான வதிவிடப்பயிற்சியில் தம்பியை அனுப்பி பயிற்சி பெறவைத்து பட்டமும் பெறவைத்து பூசை முறைகளைக்கற்றுக் கொடுத்துவிட்டு சென்றுள்ளார். நாமும் அவர் வழியைப் பின்பற்றி வாழ்வோம். ஆத்மா சாந்திக்கு பிரார்த்திக்கின்றோம்.

திருவாம்பலம் கணேஸ்தால்

அமரரின் பேரன்

அருள்மிகு தில்லையம்பலப் பிள்ளையார் திருவுஞ்சல் 01

01-07-1998

காப்பு

ஆங்காரத் திருளகற்றி யடியார்க் கென்றும்
அருள்ளிப் பொழிகின்ற ஆத வனாய்
பாங்காக எழுந்தருளிப் பாவந் தீர்க்கும்
பரமனென இமையவரும் பணிந்து போற்றும்
ழுங்காகுழ் பதிகரவை மேவுந் தில்லை
அம்பலம்வாழ் விநாயகர்மேல் ஊஞ்சல் பாட
ஒங்காரப் பிரணவத்தின் உருவே யான்
ஒளிக்கத்தெரப் புந்திவைத்தேன் காப்ப தாமே.

நால்

நால்வேதம் நன்பவளக் கால்க ளாக
நம்பனருள் ஆகமமே விட்ட மாக
ஞாலமதின் கலைகளதே கயிற் தாக
நல்லசிவ ஞானமதே பீட மாக
கோலவெழில் அடியருளப் பலகை மீது
குஞ்சரனார் குழின்சிரிப்போ டமர்ந்தி ருந்தே
சீலமிகும் பதிகரவை மேவும் தில்லை
அம்பலம்வாழ் விநாயகரே ஆஙர் ஊஞ்சல்.

1

ஒளிர்மதியும் கதிரவனும் கவிகை தாங்க
ஒதுக்கலை வாணிவெண் கவரி வீசக்
குளிரவருணன் கரத்தால் வட்டந் தாங்க
குலவமரர் நின்றாசி மலர்கள் தூவ
மினிருமொரு கையிடைமோ தகழும் தாங்கி
மிகுவடியா ருளம்சிலிர்த்து மகிழ்ந்தே யாட
தெளிவுடையா ருறைகரவை மேவும் தில்லை
அம்பலம்வாழ் விநாயகரே ஆஙர் ஊஞ்சல்

2

அர்பணீஞர்கள் நின்றுப்படுவதே

நன்பவளத் தூண்களிரு புறமும் நாட்டி

நல்லமர வளைகளதன் மீதே மாட்டி
மின்னிழளிர் வைரமரக் கைகள் நீட்டி

மிக்கழகுப் பொற்றகடு மிளிர் மூட்டி
வன்னிநிறத் துகிலினெயில் விதானம் கூட்டி
வளைநடுவில் அமைத்திடுபோன் ஊஞ்சல் ஏறி
அன்பருறை பதிகரவை மேவுந் தில்லை
அம்பலம்வாழ் விநாயகரே ஆங்கி ஊஞ்சல்

3

பாரதனில் முதலுணையே பரிந்து ஏத்திப்
பணியடியார் தடங்கலினை யடங்கச் செய்வாய்
பேரருளாம் இன்பமதைப் பெருக்கி வாழ்வில்
பெருந்துணையாய் அருமருந்தாய்ப் பேணி நிற்பாய்
பூரணமாய்ப் பொலிவிக்ந் ராஜ மூர்த்தி
பொங்கிவரு கர்மவினைப் பாவ நாசா
காரணனாய்ப் பதிகரவை மேவும் தில்லை
அம்பலம்வாழ் விநாயகரே ஆங்கி ஊஞ்சல்

4

நறுமாநன் மலர்கொய்து நன்னீ ராடி
நாடோறும் நின்கழலை நன்கே வாழ்த்த
உறவாகித் துன்பந்தீத துய்வைக் காட்டி
உரமாகி யவர்நெஞ்சி லுறையும் தேவே
இறவாநற் பெருவாழ்வை இகமீ தீயும்
இறைவனென் இமையவரும் ஏற்றும் ஈசா
அறமாறும் பதிகரவை மேவும் தில்லை
அம்பலம்வாழ் விநாயகரே ஆங்கி ஊஞ்சல்

5

மற்றொருவர்க் கொப்பிலா யெந்த னுந்தன்
மலரிணையைப் போற்றியவர் மனத்தி ருத்தி
உற்றவரு முறுதுணையும் நீயே யென்றும்
உணையல்லா லொருதெய்வும் உண்டோ என்றும்
பற்றிவரு பாவங்கள் பாற வேண்ட
பரகதிக்குச் செல்லாரு பரிசு ஈயும்
கொற்றவனே பதிகரவை மேவும் தில்லை
அம்பலம்வாழ் விநாயகரே ஆங்கி ஊஞ்சல்

6

ஏதமிகு நெல்வயற்கா ஏரி குழ
 எங்குமுயர் பனைதென்னை எகிறி ஆட
 சீதவளக் காற்றினிசை சிந்து பாட
 செவ்விடைகள் மென்நடைநல் மேளம் கொட்ட
 கோதனங்கள் சொரிபாலா ஸபிஷே கிக்க
 குயிலினங்கள் நாதசுரம் கூவி மீட்ட
 பேதமிகு நர்த்தனங்கள் புரியும் தில்லை
 அம்பலம்வாழ் விநாயகரே ஆஹர் ஊஞ்சல்

7

மதிவதன் நடையாட மெளலி யாட
 மன்னுபுரி நூலாட மார்பும் ஆட
 கதியருஞ் முகமாடச் செவியும் ஆட
 கருணைமிகு விழியாட கரமு மாட
 பதியுறையு வயிறாடப் பதக்க மாட
 பக்தியுட னடியரிரு புறமும் ஆட
 அதிபதியென் றுறைகரவை மேவும் தில்லை
 அம்பலம்வாழ் விநாயகரே ஆஹர் ஊஞ்சல்

8

தஞ்சமென் றுன்பாதத் தணைவார் வாழ்வைத்
 தண்ணெருளாற் தரணியதிற் தழைக்கச் செய்வாய்
 பஞ்சினமெல் ஸடியருணைப் பணிந்து வேண்ட
 பரிந்தவர்க்கு மணவாழ்வு பலிக்கச் செய்வாய்
 வஞ்சஞ்செய் கஜமுகனை வன்னம றுப்பால்
 வதைத்தவனை வாகனமாய் வரித்துக் கொண்டாய்
 நெஞ்சத்தி றுறைகரவை மேவும் தில்லை
 அம்பலம்வாழ் விநாயகரே ஆஹர் ஊஞ்சல்

9

நம்பிதரு அமுதுண்டு நன்மை செய்தாய்
 நஞ்சண்டான் ரதஅச்சை நாசஞ் செய்தாய்
 தும்பிமுக னுன்அகவல் ஒளவை பாட
 துதிக்கையாற் கைலையத்திற் தூக்கி வைத்தாய்
 நம்பியுனைத் தொழுமுருகற் குதவி நின்றாய்
 நற்கலவி கலைகளொடு ஞானந் தந்தாய்
 அம்புவியி லெழிந்கரவை மேவும் தில்லை
 அம்பலம்வாழ் விநாயகரே ஆஹர் ஊஞ்சல்

10

தில்லையம் பலமென்றே தினமும் செப்பும்
 திருத்தாயு மான்வழித் தோன்றி வந்தான்
 கொல்லவரு சோர்ரைக்கண் டலறிக் கூவ
 கூர்மருப்போ டொருயானை வடிவாய் வந்தாய்
 தில்லையம் பலப்பிள்ளை யாரே யென்னத்
 தீயவரும் பயந்தோடச் செய்து நின்றாய்
 எல்லவரும் பணிகரவை மேவும் தில்லை
 அம்பலம்வாழ் விநாயகரே ஆஹ் ஊஞ்சல்

11

மேய்ந்திடுமா நிரைகளது மறைந்து போக
 மிகுதுயரம் வருந்தலை தன்னை வேண்ட
 ஆய்ந்தவன்போ டொருதேங்கா யடிக்கு மாறு
 அசரீரி கேட்டிடவே யதிச யித்துப்
 பாய்ந்திடுநீர் கண்சோரியப் பகர்ந்த வாறே
 பக்தர்செயப் பசுநிரைகள் பலிக்கச் செய்தாய்
 ஈய்ந்திடுவா ருறைகரவை மேவும் தில்லை
 அம்பலம்வாழ் விநாயகரே ஆஹ் ஊஞ்சல்

12

அசரீரி வந்தவழி யறியா நின்று
 ஜயன்நீர் யாரெனவே அன்பாய்க் கேட்க
 வசமாகித் தில்லையிருந் திழிந்து வந்தேன்
 வரும்நாளில் இங்கிருப்பேன் வழிய டியாய்ப்
 பசுமாட்டுக் குடிலமைத்துப் பரிவு டனே
 பாற்கஞ்சி வைத்தென்னைப் பணியு மென்றாய்
 திசையாவும் புகழ்கரவை மேவும் தில்லை
 அம்பலம்வாழ் விநாயகரே ஆஹ் ஊஞ்சல்

13

பிள்ளையா ரென்னப்பே ரிடரும் நீங்கப்
 பேரருளைப் புரிகரவைத் தைத்தா என்னும்
 புள்ளுலவாற் கீழ்ப்புதிதாய்க் குடில மைத்துப்
 பூசிக்க மாடாடு பூரப்ப வரும்
 துள்ளியொரு யானையென வந்த உன்னைத்
 துதி செய்யச் சுகமருளும் துங்க முகனே
 தெள்ளுரையா ருறைகரவை மேவும் தில்லை
 அம்பலம்வாழ் விநாயகரே ஆஹ் ஊஞ்சல்

14

மன்னவன்நற் கந்தப்பு மகிழ்வு டனே
 மருவேன்பிற் தெய்வமுனை யல்லா தென்றே
 முன்னவரின் வழிப்படியே முதிரன் பாலே
 முதற்பொருளாம் மூர்த்தியுனை முகிழ்த்து வேண்ட
 அன்னவர்க்கு அருளளிப் பொழியும் ஆக்தி
 அருளஞ்சுவம் தனைத்தானே எடுத்த சோதி
 தன்னலமில் லருட்கரவை மேவும் தில்லை
 அம்பலம்வாழ் விநாயகரே ஆமர் ஊஞ்சல்

15

தேனொடுபால் திகழ்தயிரும் நெய்யு மாய்ந்த
 தெங்கிளாந் ரொடுபஞ்சா மிரதம் யாவும்
 மானேடுஆு நெனப்பெருக மனிநீ ராட்டி
 மகிழ்பருப்புச் சர்க்கரைகற் கண்டு மிட்டு
 தாளிமேமு துடனேமுக் கனியும் வைத்து
 தண்துப் பீமிட்டு அருட்பா ஒத
 கோவெனவா ராட்கரவை மேவும் தில்லை
 அம்பலம்வாழ் விநாயகரே ஆமர் ஊஞ்சல்

16

பேழை வயிற்று டையீர் ஆமர் ஊஞ்சல்
 பெரும்பாரக் கோடுடையீர் ஆமர் ஊஞ்சல்
 வேழ முகத்த வரே ஆமர் ஊஞ்சல்
 விளங்கு சிந்தா ரத்தீர் ஆமர் ஊஞ்சல்
 வாழ எமை வைப்பவரே ஆமர் ஊஞ்சல்
 வளர்ஞான சிவக்கொழுந்தே ஆமர் ஊஞ்சல்
 ஏழை எமக்க ருள்பவரே ஆமர் ஊஞ்சல்
 அம்பலம்வாழ் விநாயகரே ஆமர் ஊஞ்சல்

17

வாழி
 முந்துதமிழ் வாழிதிரு முறையும் வாழி
 மிகுசைவம் வாழியா கமமும் வாழி
 அந்தணரும் வாழிஅரு மறையும் வாழி
 அவனிமன் வாழிசெங் கோலும் வாழி
 நந்தமரும் வாழிநல் லறமும் வாழி
 நல்லகுரு முறைவாழி நலமும் வாழி
 சிந்தழகுப் பதிவாழி செலவும் வாழி
 தில்லையம் பலப்பிள்ளை யாரும் வாழி

18

எச்சாக்கை

போற்றிசைத்துன் னடிபரவும் புகழோய் எச்ச ரீக்கை
 புண்ணியனே நண்ணாய் புனிதா எச்ச ரீக்கை
 ஏற்றிசைக்கும் அடியவர்க்கு எளியோய் எச்ச ரீக்கை
 எழிலால் நிழந்தேமே அமர்ந்தோய் எச்ச ரீக்கை
 நாற்றிசைக்கும் விளக்காய் நாதா எச்ச ரீக்கை
 நம்பிக்கு அருள்புரிந்த நம்பி எச்ச ரீக்கை
 காற்றிசைக்கும் பதிகரவைக் கழுகே எச்ச ரீக்கை
 கவின்தில்லை யம்பலத் துறைவோய் எச்ச ரீக்கை

பராக்கு

கற்றவர்க் கருள்ஞானக் கணியே பராக்கு
 கழுப்பனியு மன்பருக்குக் கதியே பராக்கு
 அற்றவர்க் காரமுத மானாய் பராக்கு
 அல்லலறுத் தழியருள் மாள்வாய் பராக்கு
 மற்றொருவர்க் கொப்பில்லா மணியே பராக்கு
 மகிழ்ந்தமரர் போற்றுமரு மருந்தே பராக்கு
 நற்றவர்கள் உறைகரவை நலமே பராக்கு
 நற்றில்லை யம்பலத் தரசே பராக்கு. 20

லாலி

இல்லையெனா தீபவர்க்கு லாலி சுப லாலி
 இலங்குமுக் கண்ணருக்கு லாலி சுப லாலி
 அல்லலறுத் தாழ்பவர்க்கு லாலி சுப லாலி
 அங்குச பாசருக்கு லாலி சுப லாலி
 தொல்லைவினை தீர்ப்பவர்க்கு லாலி சுப லாலி
 தூயயமெய்ஞ் ஞானருக்கு லாலி சுப லாலி
 தில்லையிறை மைந்தருக்கு லாலி சுப லாலி
 தில்லையம் பலத்தார்க்கும் லாலி சுப லாலி

மங்களம்

சீரானைக் கண்றினுக்கும் சிவனவந்கும் மங்களம்
 செம்பவள மாதுமைக்கும் முருகனுக்கும் மங்களம்
 பேரான வள்ளியோடு குஞ்சரிக்கும் மங்களம்
 பியாயமொடு தொழும்வீர பத்திரந்கும் மங்களம்
 தேராரும் கண்ணனுக்கும் தேவியர்க்கும் மங்களம்
 தேர்ந்தபணி புரிந்துவரு தொண்டருக்கும் மங்களம்
 ஊரார்க்கும் ஊஞ்சஸ்கண் டுவந்தவர்க்கும் மங்களம்
 உலகிற்சைவ மேன்மைகொள்ஞும் யாவருக்கும் மங்களம்

மங்களம் சுப மங்களம் சுப மங்களம் சுப மங்களம்
 மங்களம் சுப மங்களம் சுப மங்களம் சுப மங்களம்
 மங்களம் சுப மங்களம் சுப மங்களம் சுப மங்களம்

விநாயகர் திருவுஞ்சல் முற்றிற்று

பல்லவி

உணையன்றித் துணைவேறு யாருஜயா - ஏழை
எணையுந்தன் வழிதிறந்து பாருஜயா ஜயா

அனுபல்லவி

சுணைபோல நீர்பெருக்கி வாருதையா எந்தன்
வினையாவும் வீழுஅருள் தாருமையா - பாரில்
(உணை)

சரணம்

மண்ணிலுன் மலர்ப்பாதம் மதித்திடு மன்பர்க்கு
மாண்பினையருள் தீல்லை யம்பலம் வாழ்பவனே
விண்ணவரும் போற்றும் விக்ந விநாயகனே
வேண்டும் வரந்தந்து வேளையதிற் காக்க

(உணை)

பல்லவி

வேண்டுதல் அறியாயோ வேழமுகா- உள்ளே
தாண்டுசுடரனையே சோதியே எந்தனது

அனுபல்லவி

பாண்டுரங்கன் மருகா பரம தயாளனே.
பூஞ்தில்லை யம்பலப் புண்ணியனே எந்தன்
(வேண்டுதல்)

சரணம்

குலிலாருனை நோற்பின் சுதரை அருள்பவனே
பாலினாலபி ஷேகம் பண்ணினேன் பாராயோ
வேவினாற்துளை ரணமாய் வாட்டுத் ஸ்ரியாயோ
காலினாற் தலை விதியை மாற்றிந் யருளாயோ.

(வேண்டுதல்)

**-கிராசையா குகதாசன்
நாயன்மார்கட்டு.**

அருள்மிகு தீவ்வையம்பலப் பிள்ளையார் திருவுஞ்சல் 02

25-06-2004

காப்பு

நெல்பூத்த நிறைவையல்கும் பெருநிலத்தில்
நிறைபூத்த வேம்பொடு ஆல் மருது சேரும்
எல்பூத்த பெருவெளியிற் குடில்கொள் நாதன்
ஏரம்பன் தீவ்வையம் பலப்பிள் ணாமேல்
சொல்பூத்த திருவுஞ்சற் பாக்கள் பாடிச்
சுந்தரமாய் ஊஞ்சலினை யசைத்தே யாட்டி
வல்லவரே வலவைபங் காவென் றேத்தி
வழிபடற்கவ் விநாயகன்றாள் காப்ப தாமே.

நால்

செப்புசைவ நாற்பாதங் கால்கள் ஆகச்
சிவவேத ஆகமங்கள் ஞாண்கள் ஆக
ஓப்பில்பர நாதவிந்து விட்டம் ஆக
ஒங்கார தத்துவமே பீடம் ஆக
முப்புரிநால் பகர்முதங்கா நந்தா னாக
முந்துதுதிக் கைபிரணவ சிகரம் ஆக
அப்பணைஞும் ஜயபெணைஞ் கரவைத் தீவ்வை
யம்பலப் பேர்க் கணபதியே யாா ஊஞ்சல்!

அரசுமரு தால்வேம்பு சேருஞ் சாரற்
காயபல செடிகொடிகள் மலர்ந்தே யோங்க
விரசமிலாப் பனுவல்களை மிழற்று வோர்கள்
விழுப்பயிகு வயல்கள்மலி குழல் தன்னில்
அரமெனவந் தீவும்பையேமை யலைத்தி டாதே
யருஞ்செஸ்வம் பீறுவே யமையும் இந்தக்
கரவையூர்ச் சிகரமென விளங்குந் தீவ்வைக்
கருணையம் பலக்களிறே யாா ருஞ்சல்!

சந்திரிகு ரியரினைந்தே வடந்தொட் டாட்டச்
சயசயவென் றரியயனார் சமர்த்தாய் ஆட்ட
இந்தரனயி ராணியொடு வடந்தொட் டாட்ட
இரதிமத னின்புற்றாங் கெழுச்சி கூட்டச்
சொந்தமுள சிவன்தமையும் வடந்தொட் டாட்டச்
சொல்ல தமிழ்க் குறுமுனியும் வடந்தொட் டாட்ட
அந்தமுமா தியுமில்லாக் கரவைத் தீவ்வை
யம்பலப்பேர்க் கணபதியே யாா ருஞ்சல்!

சொன்னான் மறைகள்செழுஞ் சுருதி கூட்டச்
 சோரணவலங் காரமுடி சோபை கூட்ட
 வென்றிதரு துதிக்கரமும் விருது கூட்ட
 விளங்குமிரு திருத்தோள்கள் வீரயங் காட்டச்
 சின்னவிரு கூர்கண்கள் கருணை காட்டச்
 சீர்பெரிய வயிறுவகைத் தாங்கிக் காக்க
 அன்னமொடு மோதகமு மருந்துத் தில்லை
 யம்பலப்பேர்க் கணபதியே யாழ ரூஞ்சல்!

பொன்னிலங்குந் திருமுடி பொலிந்தே யாடப்
 பூமாலை மார்பிலசைந் தசைந்தே யாட
 மின்னுமுப் புரிவென்னுால் மிஸிரந்தே யாட
 மிடுக்கொடு புழைக்கரமு மெழும்பி யாடப்
 பன்னுமுறச் செவிகளாருட் பாங்கா யாடப்
 பகர்பெரும்பா ரக்கோடு தனினின் றாடக்
 கன்னகபா லப்பீச மதங்கள் பாயக்
 கரவைத்தில்லை யம்பலரே யாழ ரூஞ்சல்!

அன்னவா காரமும் அரியபல காரவகை
 ஆயவடை யரியதரம் தேன்குழல் பால்ஜோட்டி
 சொன்னவா றேபடைத் தவைகளோடு நெய்தயிர்
 கவைமிகு பருப்பிள்ளீர் பால் தேன்கரும்
 பென்னபதார்த் தங்களும் வருக்கைதேன் கதலிமா
 வென்றினிய கனிகளும் ஏழமுற வைத்தியாம்
 பன்னுபனு வல்களைப் பாடுவோம் பெருதில்லைப்
 பதியம்ப லக்களிழே யான் ஊஞ்சல்!

வேதியர்கள் பணிந்துதிரு மந்தரம் ஓத
 விருப்பொடிரு செவிமடுத்தே யான் ஊஞ்சல்
 சாதிசம யங்கடந்த நிராமல நிராமய
 சாயுச்ய பதமருளி யான் ஊஞ்சல்
 நாதியற்ற பேர்களுனை நாடிப் போந்தே
 நாவுலரப் பாடநாயந் தான் ஊஞ்சல்
 ஓதியுணர் தற்கரிய மந்தி ரம்ஜும்
 ஒங்கார மாகளிழே யான் ஊஞ்சல்!

தினசூப்பணி விளி ஆறுர்

நாட்காலியம்
நகையலுக்

நாட்காலியம் அன்றை

நாளே உத்திர நிதியில் கந்திமலை ஆறுர்

கறவைகள்மேய்ந் தாறுதல்கொள் கரவை யூரில்
 கயமையிலைச் சிறுமையிலைக் கல்வி யோங்கும்
 பிறசமயக் கோருயர்கீழ் பேதம் இல்லைப்
 பிரணவ சொருபனருள் ஆட்சி யுண்டாம்
 பறவைபறந் தேதெய்வ கானம் பாடும்
 பார்ப்பவருக்கு தமையிழந்தா சானை நோக்கும்
 திறமிய விழுப்பமெலாந் திகழுந் தில்லைத்
 திருவம்ப லக்களிரே யான் ஊஞ்சல்!

கன்மவினை யாற்றுமக்கு மக்கட் செல்வம்
 காசினியி லில்லையெனக் கலங்கு வோரும்
 துன்பமிழை தோல்நோய் குன்மம்பா லுண்ணி
 தொடர்ந்துடல் நலிந்துமன கலக்குற் றோரும்
 வன்மநிலை யால்வளரு மேவல் பீடை
 வருத்திடவே மீட்சியிலா திழியும் மாந்தா
 சென்மதோ டங்கழைய நேருந் தில்லை
 சேர்ம்ப லக்களிரே யான் ஊஞ்சல்!

இடையர்கடம் பகக்களைத்தாங் காணா தேங்கி
 இருண்டுமனந் தவித்தென்செய் வோமன் றேங்கி
 விடைகாணா தேகலக்கம் அடைந்த வந்தாள்
 விண்ணிலிருந் தசரீரி தேங்கா யொன்றைத்
 தடையறவே யடியுமெனக் கேட்டின் புற்றே
 தாம்பணிந்தவ வணந்தேங்கா யடித்த போழ்தில்
 நடைகளோலா மம்மாவென் றாங்கண் சேர
 நயந்தவம் பலக்களிரே யான் ஊஞ்சல்!

யாரதவ் வசரீ யென்றேக் குற்றே
 யாறையா வெனவினவு மக்க ணத்தில்
 வாரமொடு தில்லையிருந் திழிந்து வந்தேன்
 வழியடியீர் குடிலமைத்தே வழிபட் டின்னல்.
 தீரவருள் பெற்றிடுவீ ரென்பா லென்றை
 தீனதயா என்குரலைச் செவியேற் றன்னார்
 தீரவுணர்ந் தவ்வணமே செயச்செய் தில்லைத்
 திருவம்ப லக்களிரே யான் ஊஞ்சல்.

காடுசெடி சுனைமலைகள் ஆட ஆடக்
 கணங்களொலாம் மகிழ்ந்துகதித் தாட ஆட
 நாடுநகர் அலைகடலும் ஆட ஆட
 நலன்கடரு புலங்களெல்லாம் ஆட ஆடப்
 பாடுநெருஞ் புகழ்ப்பரவி யாட ஆடப்
 பார்த்துமனங் களித்தடியார் ஆட ஆட
 மாடுதையுங் குடிலில்வாழ் கரவைத் தில்லை
 வளர்ம்ப லக்களிறே யான் ஊஞ்சல்!

வாழி

திறமரிய சிவனுக மங்கள் வாழி
 திருநீறு சந்தனகுங் குமங்கள் வாழி
 அறநெறியைந் தக்கரமோ டக்கம் வாழி
 அருமந்தர் தீர்த்தமொடு பூக்கள் வாழி
 நிறகுணபே தங்கடந்த நிரதிசய நிராமய
 நித்யசுப வரியதாம் நிருத்தன் வாழி
 முறமனைய விருசெவிகொள் கரவைத் தில்லை
 மூர்த்தியம் பலக்களிறே வாழி வாழி.

எச்சரிக்கை

காரார்கஜ முகனேகண பதியே எச்சரிக்கை
 கழல்தந்தொரு நிழல்தந்திடு களிறே எச்சரிக்கை
 ஏரார்வயற் களிவாழேக தந்தா எச்சரிக்கை
 எழிலார்புழைக் கரமொன்றுடை ஏந்தால் எச்சரிக்கை
 ஆராவழு பேரருட் பிழம்பே எச்சரிக்கை
 அடியார்க்கருள் களிகொண்டருள் அரசே எச்சரிக்கை
 பாரார்பழ வினைசாய்த்திடு பரனே எச்சரிக்கை
 பதிதில்லையம் பலர்பேர்க்கண பதியே எச்சரிக்கை!

பராக்கு

விண்ணவர் பணிந்தேத்து விமலா பராக்கு
 விநோதசிங் காரபர விபுவே பராக்கு
 எண்ணரிய பிறப்படவி யெரிப்போய் பராக்கு
 ஏதமில் பரஞான முதலே பராக்கு
 ஒண்பொருள் காட்டுபிர ணவனே பராக்கு
 ஒதரிய தத்துவத் தொளிரவோய் பராக்கு
 கணமுன்று கொள்கரவைப் பதிமேவு தில்லைக்
 கருணையம் பலப்பெரிய களிறே பராக்கு!

மங்களம்

எங்கணும் நிறைந்திலங்கு மைங்கரர்க்கு மங்களம்
 ஏகதந்த ரூபவிக்கி னேஸ்வரர்க்கு மங்களம்
 தங்குமருள் சிந்துதிரி யம்பகர்க்கு மங்களம்
 தாபரித் தருள்புரித யாபரர்க்கு மங்களம்
 போங்குமின்பப் போதபதப் புண்ணியர்க்கு மங்களம்
 புகழாடு பிரணவப்பேர்க் பூரணர்க்கு மங்களம்
 சங்கைமிகு சேவியர்வாழ் கரவைநகர்த் தில்லை
 சாரம்ப லக்கனிற்று மாழுகர்க்கு மங்களம்.

சுபம்

வித்தகன்
தெட்சணாழுர்த்தி கோபாலசீங்கம்

புத்துவெட்டுவான் தில்லையம்பலப்பிள்ளையார் ஆலயம்

முஸ்லைத்தீவு மாவட்ட துணுக்காய்ப் பிரதேச செயலாளர் பிரிவில் உள்ள சிறுகிராமமே புத்துவெட்டுவான். இக்கிராமம் ஒரு குடியேற்ற கிராமமாகும். விவசாயத்தினை வாழ்வாதாரமாகக் கொண்ட மக்களே இங்கு குடியேறியிருள்ளனர். அவர்களில் பெரும்பாலானோர் கரவெட்டியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

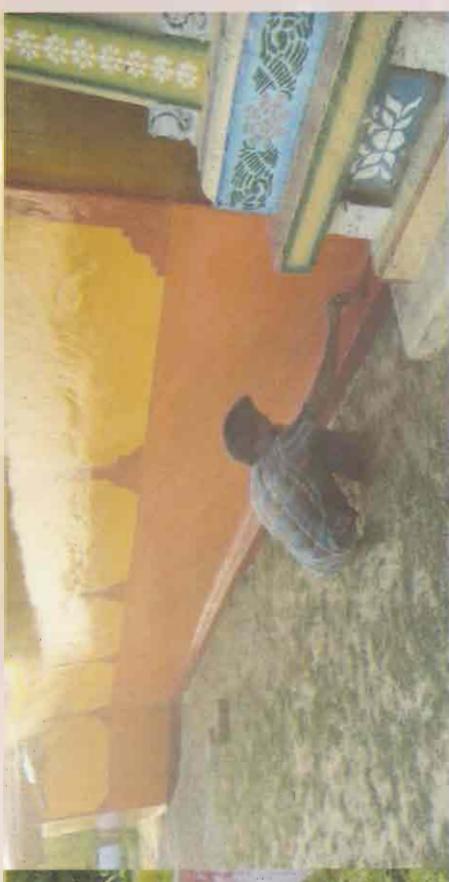
1972இல் படித்த வாலிபர் திட்டத்தின் கீழ் யாழ்ப்பாண மக்கள் பலர் வன்னியில் வந்து வளமிக்க இடங்களில் குடியேறிக் கொண்டனர். வன்னி பற்றி பலரிடம் பலவேறுபாடான சிந்தனைகள் உள்ளன. யாழ்ப்பாணத்தவர் முஸ்லைத்தீவு, கிளிநோச்சியை வன்னி என்பர், முஸ்லைத்தீவிலுள்ளவர்கள் வவனியாவை வன்னி என்பர். யாழ்ப்பாண இராட்சிய காலத்தில் பண்டாரவன்னியனால் ஆட்சி செய்யப்பட்ட மேற்குறித்த இடங்கள் யாவும் வன்னி என்ற வரையறையுள் அடங்குகின்றன.

புத்துவெட்டுவானில் குடியேறிய எம்முன்னவர் தில்லையம்பலத்தாணையே தமது குலதெய்வமாக வழிபட்டு வந்தனர். தங்கள் பயிர்ச்செய்கைக்கும், விலங்குவளர்ப்பிற்கும் பிள்ளையாரின் துணையினை நாடி நின்றனர். நேரத்திகளை நிறைவேற்றுவதற்காக அடிக்கடி கரவெட்டி சென்று வரவேண்டியதாக இருந்தது. இதனால் தங்கள் வாழ்விடத்தில் ஒரு தில்லையம்பலப் பிள்ளையாரை உருவாக்க எண்ணினர் அதன் பயனாகவே புத்துவெட்டுவான் தில்லையம்பலப் பிள்ளையார் ஆலயமாகும்.

1980களில் குறித்த ஆலயம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இவ் ஆலயபரிபாலனத்திற்காக ஒரு நிர்வாக சபையும் அமைக்கப்பட்டது. சிறிய ஒலைக் குடிலில் அமைத்து வழிபட்டு வந்தனர். பின்னர் இந்து சமய கலாசர அலுவல்கள் திணைக்களத்தில் பதிவு செய்து கொண்டனர் திணைக்களத்தின் நிதியுதவியிடன் இவ்ஆலயத்தைக்கட்டி முடிக்க முயற்சிகள் எடுத்தும் ஆலய வேலைகள் அரைகுறையாகவே உள்ளது. பலதடவை பலரால் எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகள் எதுவும் பயனின்றி போய் விட்டது.

இவ் ஆலயத்தோடு தொடர்புடையவர்களைக் கேட்ட போது எம்மால் எடுக்கப்படும் முயற்சிகள் சரிவர நிறைவேறுவதற்கில்லை தில்லையம்பலப் பிள்ளையார் இவ் ஆலயம் வளர்வதை விரும்பவில்லை என்று கூறுகின்றனர். தற்போது கூட ஆலயத்தின் நிர்வாகத்தில் பினக்கு ஏற்பட்டிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஆக்கம்: இதழாசிரியர்

பகுதியில் விரைவாக்கி ஒரு வரும்பள்ளி பிரதோஷநாட்டுப் பேஷு

卷之三

ஒட்டுசுட்டான் பிரதேசத்தில் பிரசித்தி பெற்ற முன்று இந்துக் கலங்கள்

ஆதமீக நெறி என்பது எவராலும் அளிக்கவோ அல்லது அழிக்கவோ முடியாத மகிழ்ச்சியும், மகத்துவமும் தொன்மையும் கொண்டதாகும். ஆதமீகத்தை ஆதமார்த்தமாக சிற்றிக்கும் மனிதர்களிற்கு அது பெளத்திற்கும் மிக்கது. ஆனால் ஆய்வு என்பது அவர்கள் கொள்கைக்கு ஏற்ப வேறுபாடுடையது. ஆதமீகத்தை ஆராய்கின்ற ஆய்வாளரிற்கு அது தொடர்பான அருகதை இருப்பது அவசியமானதாகும்.

ஆரம்ப கால சமய வழிபாடுகள் விரிந்து பரந்த உலகமாகவே பரந்து கிடந்தது. அத்தகைய சமயத்தை செவ்விய நெறியில் செம்மைப்படுத்தியதே ஆலய வழிபாடாகும். ஆரம்ப காலம் தொட்டு ஆலயங்கள் மன ஒடுக்கம், நல்லொழுக்கம், அறப்பணி, கலையம்சங்களை பேணுகின்ற மேம்படுத்துகின்ற களமாக அமைந்திருந்தது என்பது வரலாற்று உண்மை. மனிதனின் பண்டைய வாழ்வியலின் அடையாளம் ஆலயம் என்றால் அது மறுக்க முடியாத உண்மை. ஆனால் இன்று ஆலயங்கள் நிறுவன மயப்பட்டு தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப்புக்கு இடமளிப்பனவாகவும் மக்களை வழிப்படுத்த தவறுவனவாகவும் மக்களில் இருந்துவிலகும் தன்மை உடையனவாகவும் அமைவது மன வேதனைக்குரியதாகும். மகிழ்ச்சி மிகு ஆலயங்களின் மகிழ்ச்சிகளை வெறுமனே ஆவணப்படுத்துவது மட்டுமல்ல அவற்றின் மகிழ்ச்சியினை தொடர்ந்தும் பாதுகாப்பது ஆலய பரிபாலன சபைக்கு மட்டுமல்ல அனைவருக்குரிய கட்டாய பொறுப்பாகும். இதனை உணர்ந்து அனைவரும் செயற்பட வேண்டும் என வேண்டுகிறேன்.

திருமுறிகண்டிப் பிள்ளையார்

யாழ் கண்டி நெடுஞ்சாலையில் திருமுறிகண்டி என்னும் சிறு கிராமத்தில் பாலை மரத்து நிலைலே குடியிருக்கும் விநாயகரே திருமுறிகண்டிப்பிள்ளையார். மூலஸ்வரத்தீவு கிளிநோச்சியாகிய இருமாவட்டங்களையும் இவ்வாலயம் பிரதிபலித்தலும் இவ் ஆலயம் மூலஸ்வரத்தீவு மாவட்டத்திலேயே அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஆலயத்தின் தோற்ற வரலாறு

யாழ்ப்பானம் கண்டி நெடுஞ்சாலை புனரமைக்கப்படாது செம்மன் வீதியாக இருந்த காலப்பகுதியில் இவ்வாலயம் அமைக்கப்படவில்லை. வீதியை 1940 ஆம் ஆண்டளவில் புனரமைத்து தார் இடும் பணியில் ஈடுபட்ட தொழிலாளர்கள் இவ்வாலயத்தின் முன்பாக தற்போதும் காட்சியினிக்கின்ற கிணற்றை தோண்டினார்கள். அவ்வாறு தோண்டிய கிணற்றின் உள்ளே இருந்து பிள்ளையார் வடிவிலான ஒரு கருங்கற்சிலை எடுக்கப்பட்டு முன்பாக உள்ள பாலைமரத்தடியில் வைத்து வணங்கிவந்தனர். அன்றுமுதல் அவ்வழியால் செல்கின்ற அனைத்து மக்களும் இவ்வாலயத்தை வணங்கி சிறிது நேரம் ஓய்வெடுத்து செல்வது வழக்கமாக இருந்தது.

திருமுறிகண்டி என பெயர் வரக் காரணம்

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் உள்ள மக்கள் தங்கள் தேவை கருதியும் உறவுகளின் சுகதுக்க நிகழ்வுகளிற்காகவும் மற்றும் சமய வழிபாடுகளிற்காகவும் ஏனென்ற மாவட்டங்களிற்கு இவ் வீதியில் பயணம் செய்வது வழக்கமாக இருந்து வந்தது. அன்றைய பயணங்கள் பெரிதும் மாட்டுவண்டில் பயணமாகவே இருந்தது. ஒருதடவை யாழ்ப்பாண அடியவர் கதிர்காமக் கந்தனிடம் வண்டிலிலே பயணித்த போது இவ் ஆலயத்தை தரிசிக்காது கடந்து செல்ல முற்பட்ட வேளை வண்டியின் துலா முறிந்து விட்டது. குறித்த அடியவர் இக்காட்டு வழியில் என்ன செய்வது என தெரியாது துன்பப்பட்டு பாலைமரத்துடியில் உள்ள விநாயகரை வழிபாட்டு வேண்டிய வேளை அவ்விடத்திலே வந்த முதியவர் ஒருவர் அங்குள்ள மரம் ஓன்றை சுட்டிக்காட்டி இதில் தடியை வெட்டி துலாவோடு சேர்த்துக் கட்டிக்கொண்டு பயப்படாது பயணத்தைத் தொடருமாறு கூற அவ் அடியவரும் அவ்வாறே பயணத்தைத் தொடர்ந்து கதிர்காமக் கந்தனை தரிசித்து விட்டு வரும்போது “முறிவண்டிப்பிள்ளையார்” என பெயரை குட்டிக்கொண்டார். அது மருவி முறிகண்டி என மாறியது. பின்னர் 1980 களில் இவ் ஆலயத்தின் புனிதம் கருதி “திரு” எனும் அடைமொழி சேர்க்கப்பட்டு திருமுறிகண்டி என அழைக்கப்பட்டு வருகிறது.

பழைய முறிகண்டியும், திருமுறிகண்டியும்

அடியவர்கள் பலரின் மனதில் இரண்டு ஆலயங்களிற்கும் தொடர்பு இருப்பதன் எண்ணம் இருந்து வருகிறது. ஆனால் இரண்டிற்கும் எவ்வித தொடர்பும் இல்லை. பழைய முறிகண்டிப் பிள்ளையார் எனும் பெயரில் துணுக்காய் பிரதேச செயலகப் பிரிவில் புத்துவெட்டுவான் ஜயங்கன்குளத்தை அண்டிய சிறு கிராமத்திற்கு பழைய முறிகண்டி என பெயர் வழங்கி வருகிறது. அங்குள்ள பிள்ளையார் பழைய முறிகண்டிப் பிள்ளையார் என அழைக்கப்படுகின்றார். அக்கிராம மக்கள் கண்டி வீதியில் குடியேறி சிறிய பிள்ளையார் ஆலயத்தை அமைத்து பழைய முறிகண்டிப் பிள்ளையார் என பெயர் குடிடியுள்ளனர். ஆனால் திருமுறிகண்டிப் பிள்ளையாருக்கும் பழைய முறிகண்டிப் பிள்ளையாருக்கும் எதுவித தொடர்பு இருந்தது என்பது எவ்வாலும் குறிப்பிடப்படவில்லை.

எதற்காக ஒலைக்குடிலாக ஆலயம் உள்ளது.

இலங்கையில் இரண்டு விநாயகர் ஆலயங்கள் ஆகம முறைப்படி அமையாது மகிழமை வாய்ந்தவையாக உள்ளன. ஓன்று திருமுறிகண்டிப் பிள்ளையார் ஆலயம் மற்றையது கரவெட்டி தில்லையம்பலப் பிள்ளையார் ஆலயம். இவை சைவநெறி 11 ஆம் ஆண்டு பாடப்புத்தகத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இவ் ஆலயத்தை நீண்ட காலமாக பரிபாலித்து வந்த சின்னாண்டியர் சாமி அவர்கள் 1961 களில் ஆகம முறைப்படி ஆலயத்தை அமைப்பதற்காக பெருமுயற்சி எடுத்து பிள்ளையாரிடம் அனுமதி தரும்படி கேட்டிருந்தார். விடை கிடைக்காத நிலையில் கோயிலைக்கட்ட அனுமதி வேண்டி உண்ணா நோன்பிருந்தார். இவர் பசித்திருந்து தவம் மேற்கொண்ட போதும் விநாயகரின் அருள் கீட்டாது போக சிவபதம் அடைந்து கொண்டார். சிவபதம் அடைந்த சின்னாண்டியர் சாமிக்கு கட்டப்பட்ட கல்லறை ஆலயத்தின் பின்புறம் உள்ள கானியில் இன்றும் காணப்படுகிறது. துறவுறை பூண்ட சாமியாரின் முயற்சிக்கு பின்னரும் பல தடவை ஆகம முறைப்படி ஆலயத்தை கட்ட முயன்ற போதும் அவை பயனளிக்கவில்லை. இதிலிருந்து முறிகண்டி முதல்வன் எளிமையினையே விரும்புகிறார் என்பது புலனாகிறது.

பிள்ளையாரின் மகிழமை என்ன

கண்டி வீதியில் பயணிக்கும் அடியவர்களின் பயணத்திற்கு பிள்ளையார் அருந்துணையாக இருந்து வருகிறார். இன்று எல்லா அடியவர்களும் இவ் ஆஸயத்தை தரிசித்து செல்லாவிடினும் முன்பு எல்லா அடியவர்களுமே தரிசித்து செல்லும் ஆஸயமாக திருமுறிகண்டி பிள்ளையார் ஆஸயம் விளங்கி வந்துள்ளது. பிள்ளைவரும் இல்லையென்று வேண்டுபவற்கும், மாங்கல்ய பாக்கியங்களை வேண்டுபவற்கும் எளிதிலே அருள்புரியும் விநாயகனிடம் ஏதைத்தான் நினைத்து வேண்டினாலும் அருள்கின்ற முதல்வன் திருமுறிகண்டி விநாயகர் என்றால் அது மிகையாகாது.

இதைவிட இவ்வாலயத்தை தரிசிக்காது சென்ற வாகனங்கள் விபத்திற்கோ அல்லது வேறு தடைகளிற்கோ உள்ளாவது பல தடவைகள் நடந்துள்ளன இன்றும் நடந்து வருகின்றன. ஒரு தடவை தவில், நாதஸ்வரக்குழுவினர் திருமண வீடு ஒன்றிற்கு இவ் வீதியால் சென்ற வேளை ஆஸய பூசகர் பூசைக்கு தவில் வாசித்து விட்டு செல்லுங்கள் என்று கேட்டபோது திருமணத்திற்கு நேரமாகிறது என மறுத்துவிட்டு செல்ல முற்பட்ட வேளை பூசை முடியும் வரை வாகனம் அந்த இடத்திலேயே தரித்து நின்றதாகவும், அதன் பின்னர் வாகனத்தை விட்டு இறங்கி தவில், நாதஸ்வரம் இசைத்த பின்னரே வாகனம் புறப்பட்டு சென்றதாகவும் கூறப்படுகின்றது.

இன்றைய நிலையில் திருமுறிகண்டிப் பிள்ளையார் ஆஸயம்

இன்றைய நிலையில் ஆஸயத்தின் பராமரிப்பு இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தினால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆஸயத்தின் பூசைகள் மற்றும் அனைத்து நடவடிக்கைகளும் உரிய ஒழுங்குபடுத்தலிற்கு அமைவாக திணைக்களத்தின் நேரடி வழிகாட்டலில் பல அறப்பணிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. ஆஸய செயற்பாட்டுடன் தொடர்படைய குழ ஒன்று இவற்றின் செயற்பாடுகளை செவ்வனே வழிப்படுத்தி கொண்டிருக்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவ் ஆஸயத்தினால் பெறப்படும் நிதி மூலம் திணைக்களம் பல ஆக்கபூர்வமான வேலைத்திட்டங்களை மேற்கொண்டு வருவதும் குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

யாழ் பாணத்தில் கீர்மலை போல் முல்லைத்தீவில் கெருடமடு

முல்லைத்தீவு மக்கள் தங்கள் பிதீர்க் கடன்களை செய்து கொள்கின்ற ஓர் இடம் தான் கெருடமடு. எமது மாவட்டத்தில் நீர் வற்றாத நீர் நிலைகள் பல உள்ளன. அவை பெரிதும் மடு என்று அழைக்கப்பட்டு வருகின்றன. கல்லுத்தாண்டமடு, கறுத்தாண்டமடு, இருட்டுமடு, ஒலுமடு என மடுக்களின் பெயர்களை அடுக்கிக்கொண்டே செல்லலாம். அவை காரணம் கருதிய பெயர்களாகவே உள்ளன. இந்தவகையில் கெருடமடுவை நோக்கியவாறு வீற்றிருப்பவரே கெருடமடுப் பிள்ளையார் ஆவார்.

கெருடமடு தோன்றிய வரலாறு

இம்மடு தோன்றியமை குறித்து இரண்டு ஜதீக கதைகள் கூறப்படுகின்றன. அவற்றில் ஒன்று 1900 ஆம் ஆண்டளவில் ஓட்டுசுட்டான் தான் தோன்றீஸ்வரர் ஆலயத்தை அண்மித்த பகுதியில் கொள்ளள ஒன்று இடம்பெற்றதாகும். அக்கொள்ளளயோடு கூடிய நபர் ஒருவரை அன்றைய ஆலய தர்மகத்தா முதலியாருக்கு தெரியப்படுத்தியதாகவும், முதலியார் அந்நபரை யாழ்ப்பாண சிறைச்சாலையில் சிறையிட்டு பின் விடுதலை செய்ததாகவும், அவ்வாறு விடுதலை அடைந்த நபர் தான்தோன்றீஸ்வர ஆலய தர்மகத்தா ஆடிஅமாவாசை தீர்த்தத்திற்கு கீரிமலைக்கு தீர்த்தமாட வரும்போது கொலை செய்ததாகவும் கூறியிருந்தான். அந்த தர்மகத்தா கீரிமலைக்கு செல்ல முடியவில்லையே என்ற கவலையோடு ஆலயத்தில் உறங்கிய வேளையில் ஒருவர் வந்து ஓட்டுசுட்டானில் இருந்து புதுக்குடியிருப்பு செல்லும் வழியில் ஒரு மடு இருப்பதாகவும், அங்கு நீராடலாம் என்று கூறியதாகவும் அதனைக் கேட்ட தர்மகத்தா அவ்விடத்தை அண்மித்த போது குறித்த மடுவை கெருடன் அலகால் கீறி நீர் பெருக்கியதாகவும் கூறப்படுகின்றன.

மற்றையது சிவனாலயத்திலிருந்த முதியவர் ஒருவர் ஆடிஅமாவாசைக்கு தீர்த்தமாடுவதற்கு கீரிமலைக்கு செல்ல முடியவில்லையே என்று கவலை அடைந்திருந்த போதே மேற்கூறிய சம்பவம் நிகழ்ந்ததாகவும் கூறப்படுகின்றது.

ஆலயம் தோன்றிய வரலாறு

ஆடி அமாவாசை விரதம் அனுஸ்டிக்கும் அடியவர்கள் சிவன் ஆலயத்தில் இருந்து எம் பெருமானை அம்மை சமேதராக மங்கல இசையுடனும், இசைப்பாடல்களுடன் சுமந்து கால்நடையாக முதல்நாள் இரவே சென்று கெருடமடுவில் தீர்த்தமாட வழிபட்டு வருவது வழக்கமாக இருந்து வருகிறது. எனவே கெருடமடுவில் தீர்த்தமாடும் வழக்கம் வந்த பின்னரே விநாயகர் வழிபாடும் ஆரம்பித்தது.

இன்றைய நிலையில் கெருடமடு

கெருடமடு தோன்றிய பின்னர் மூல்லைத்தீவு வவுனியா வடக்கு ஆகிய பிரதேசங்களிலிருந்து பெருமளவிலான அடியவர்கள் ஆடிஅமாவாசை தினத்தில் கூடுவது வழமை. ஆனால் தற்போது மடு சேறு கொண்டிருப்பதாலும் அம்பலவன் போக்கணை, தண்ணீருந்று சித்திவிநாயகர் ஆலயம் ஆகிய இடங்களில் ஆடிஅமாவாசை தினத்தில் தீர்த்தமாடுவதால் கெருடமடுவில் கூடும் அடியவரின் எண்ணிக்கை குறைந்துள்ளது.

தற்போது கேணியை புனரமைப்பு செய்யும் பணியை இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் தினைக்களாம் முன்னெடுக்க ஏற்பாடுகள் செய்துள்ளமையினால் எதிர்காலத்தில் கெருடமடு சிறந்து விளங்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இவ்வாலயம் குறித்து ஜதீக கதை ஒன்று உள்ளது. ஒருமுறை விநாயகருக்கு பொங்கலிட சென்ற அடியவர் ஒருவர் ஆசாரமில்லாத அகப்பையால் பொங்கல் செய்து படைக்க முற்பட்டார். பொங்கல் முடிவடைந்த பின்னர் விநாயகருக்கு படையல் செய்வதற்காக பொங்கல் பானையை தூக்கியவர் படையல் செய்யாது காட்டினுள் சென்றுவிட்டதாகவும், பின்னர் பறை முளக்கி அவரை தேடிப் பிடித்ததாகவும் கூறப்படுகின்றது. தற்போது இவ்வாலயம் புதுக்குடியிருப்பு பிரதேச எல்லைக்குள் அமைந்திருக்கிறது.

ஒட்டுசுட்டன் தான்தோன்றீஸ்வரம்

இலங்கைக் தீவில் உள்ள ஈஸ்வரங்களில் இரண்டு ஈஸ்வரங்கள் சுயம்பு விங்கமாகத் தோன்றிய ஈஸ்வரங்களாகும். அவை வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மகாணங்களை மகிழ்ச்சிப் படுத்துவனவாக உள்ளன. வடக்கில் ஒட்டுசுட்டான் தான்தோன்றீஸ்வரம், கிழக்கில் கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றீஸ்வரம்.

சுயம்பு லிங்கம் என்றல் என்ன

இந்துமத வழிபாட்டு முறையில் உருவ நாம வழிபாடு முக்கியம் பெற்று வந்துள்ளது. சிந்துவெளி அகற்றுகளும் இதன் அடிப்படையிலேயே அமைந்தன. ஆகம விதிக்கமைவாக கருங்கற்கள் இனங்காணப்பட்டு பொழிந்து சிலை வடிப்பதும் உலோகங்களைக் கொண்டு சிலை வடிப்பதும் மரபாக உள்ளது. சுயம்பு என்பது சிற்பியினால் செதுக்காது தானாகவே உருவானதாகும். அதாவது சுயமாகத் தோன்றியதே சுயம்பு எனப்படுகிறது. இலங்கையின் பூர்வீகக் குடிகளில் இயக்கர்கள் சிவலிங்க வழிபாட்டில் ஈடுபட்டதாக கூறப்படுகின்றது. ஒட்டுசுட்டான் பிரதேசத்திலும் அவர்கள் வாழ்ந்ததற்கு ஆதாரங்கள் காணப்படுவதாக ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. ஆனால் ஒட்டுசுட்டான் சுயம்புலிங்கம் ஏறத்தாழ 1800 களில் தோன்றியதாக குறிப்பிடப்படுகின்றது.

ஒட்டுசுட்டானில் சுயம்பு தோன்றிய வரலாறு

ஒட்டுசுட்டான் பிரதேசம் மூல்லைத்தீவு மாவட்டத்திலேயே சிற்புமிக்க விவசாய பூமியாகும். இப்பிரதேசத்தில் திணை, குருக்கன், நெல் முதலான தானியப் பயிர்களும் மரவள்ளி, கீரை, பயற்றை, கத்தரி முதலான மரக்கறிப் பயிர்களும் நிலக்கடலை, வெங்காயம், மிளகாய் போன்ற உப உணவுப் பயிர்களும் பயிரிடப்பட்டு வந்துள்ளன என்பதற்கும் இன்றும் ஆதாரங்கள் உள்ளன. தற்போது ஆலயம் அமைந்திருக்கும் நிலம் விவசாய நிலமாக இருந்தது. இந்நிலத்தில் குருக்கன் பயிரிடப்பட்டு அறுவடை முடிந்தபின்னர் அந்நிலத்தில் குருக்கன் ஒட்டுக்கள் காணப்பட்டன. விவசாயிகள் தானியப்பயிர்களின் அறுவடையில் எஞ்சிய பகுதியினை ஒட்டு என அழைப்பார். ஏரிப்பதனை சுடுதல் எனக்குறிப்படுவார்.

குறித்த குருக்கன் ஒட்டினை சுட்டபோது அதில் ஒரு வட்டமான பகுதி சுடுபடாது பசுமையாக காட்சியளித்தது. அதனைக்கண்டு பிரமித்த அப்பிரதேச மக்கள் ஒன்றுகூடி மண்வெட்டி கொண்டு நிலத்தை வெட்டிய போது கண்ணிரென ஒசை கேட்டது. அப்புமியின் மேல் லிங்கம் தோன்றியதைக்கண்ட மக்கள் பிரமித்து மெய்மறந்து இறையானந்தத்தை நாடினர். சுயம்புலிங்கத்தில் ஈஸ்வரனுக்குரிய பாகத்தில் மண்வட்டி பட்ட இடத்தில் வெட்டிய அடையாளத்தை இன்றும் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

நெருப்பிலே வேகாத புகுதியில் தோன்றியவர் என்பதனால் இறைவன் வேகாவனப்பெருமான் என்றும் சக்திபாதம் பூமியோடு பொன்றிருந்ததால் அம்மை பூலோகநாயகி எனவும் பெயர்பெறக் கரணமாக அமைந்தன.

ஒட்டுசுட்டானும் காரணப்பெயரும்

வேகாத வனத்திலே தோன்றியவர் என்பதால் வேகாவனப் பெருமாள் பூமியிலே பொருந்தியதால் பூலோகநாயகி என்பதைப் போல ஒட்டு சுட்ட இடத்தில் தோன்றிய காரணத்தால் ஒட்டுசுட்டான் எனவும் கருதிய பெயர்கள் ஆயின். இல் ஆலயத்தை அண்டிய பகுதியில் உள்ள ஊர் மற்றும் ஆறு போன்றவற்றின் பெயர்களும் காரணம் கருதியனவாகவே உள்ளன.

பண்டாரவன்னியனின் காதலி பெயர் குருவிச்சிநாச்சி. அவர் பெயர்கொண்ட குருவிச்சியாறு ஆலயமுன்புறமாக ஒடுவதைக் காணமுடிகின்றது. காதலியார் சமளங்களும், முத்தையன்கட்டு, கற்சிலைமடு, கரிப்பட்டமுறிப்பு, மணவாளன்பட்டமுறிப்பு, கெருடமடு, கூழாமுறிப்பு, வெள்ளைமலை, பேராறு எனக் கூறுவதாயின் ஒவ்வொன்றும் காரணம் கருதியமைக்குரிய காரணங்களைக் கூறிச்செல்ல முடியும்.

ஸ்வரனின் புனரமைப்பு பணிகள்

ஆலயத்தின் புனரமைப்பு வேலைகள் ஏறத்தாழ 1900 களில்தான் முனைப்புப்பெற்றதாகக் கூறப்படுகின்றது. தட்டயமலை எனும் கிராமத்தில் காணப்பட்ட வன்னிமன்றர்களின் அரண்மனையினை உடைத்து யானைகளைப் பயன்படுத்தி கற்களைக் கொண்டுவந்து கோயிலை ஆகம முறைக்கு அமைவாகக் கட்டிக்கொண்டனர். சின்னத்தைர் ஒசியர் என்பவர் அக்காலத்தில் சீமெந்து பெரல்களை இறக்கிவிட்டு மழைவரப்போகிறது என்று கவலையுடன் படுத்துவிட்டு விழித்தெழுந்து பார்த்தபோது சீமெந்து பெரல்கள் ஆலயத்தினுள் இருந்ததாக கூறப்படுகின்றது. படிமான முறையில் இன்று ஆலயம் மென்மேலும் கட்டுமானப்பணிகளில் சிறந்து விளங்குவதை உணரமுடிகிறது.

தீர்த்தக்கேணியின் வரலாறு

அரும்பத்தில் நிரோடையாக இவ்விடம் காட்சியளித்தது. இந்நிரோடை நீர் குருவிச்சையாற்றோடு தொடர்புகொண்டுள்ளது. 1900 இற்கு பின்னரே கேணி கட்டும் முயற்சி நடைபெற்று வந்தது. சிறப்பான அமைப்புக்கொண்ட கேணி கடந்தகால அசாதாரண குழநிலையினால் அழிவுகளுக்குட்பட்டிருந்தது. தற்போது புனரமைப்புச் செய்யப்பட்டு புதுப்பொலிவுடன் காட்சியளிப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அண்மித்த ஆண்டுகளில் கேணியின் உட்பகுதியில் கேணி நீரை எடுத்து முட்டை அவித்து உண்ட சுற்றுலாப் பயணி ஒருவர் கேணியில் விழுந்து மரணித்த சம்பவம் இடம்பெற்றுள்ளது. ஆழமான நீரைகொண்ட அழுகிய தோற்றுமுடைய இக்கேணிபோல மூல்லைத்தீவு மாவட்ட ஆலயங்கள் எதிலும் கேணி இல்லையென்றே கூறலாம்.

உற்சவங்கள்

ஆனி உத்தரத்துடன் கொடி ஏறி 16 நாட்களுக்கு மகோற்சவம் சிறப்புற நடைபெறும். இவ்வாலயம் வர்த்தமானியில் பிரசரிக்கப்பட்டு விழா கொண்டாடப்படும் ஆலயங்களில் ஒன்றாகும். சிவனுக்குரிய விரதங்கள் இவ் ஆலயத்தில் அனுஸ்திக்கப்பட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. மகா சிவாத்திரியின் போது சிவபக்தர்கள் ஒன்று கூடுகின்ற சிவத்தலங்களில் ஒட்டுசுட்டான் தான்தோன்றின்வர் ஆலயமும் ஒன்றாகும். இவ் ஆலயத்திற்கு இரு பதிகங்கள் உள்ளன.

1. திருவேட்டை பதிகம்
 2. திருவுஞ்சல் பதிகம்
- என்பனவே அவையாகும்.

ஷக்கம்: கிதழாசீரியர்.

பிரத்தெடுக்கை “முத்திதழில்”

ஒட்டுசுட்டான் பிரதேச செயலகபண்பாட்டு மலர் 2014

தற்காலத்தில் இந்துசமயமும் ஆலயங்களின் அறப்பணியும்

ஆலயங்களின் அறப்பணி என்பது பற்றி விளக்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். வேறு மதங்களை கொச்சைப்படுத்துவதோ அல்லது யாரையும் விமர்சிப்பதோ இக்கட்டுரையின் நோக்கமல்ல. நாளாந்த கடமைகளில் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களை வெளிப்படுத்தி ஆதமீக சிந்தனையினை வெளிப்படுத்துவதே நோக்கமாகும். இதற்காக இந்துமத நூல்களை உசாத்துணை காட்ட முற்படவுமில்லை எனது அனுபவத்தில் மனதில் தோன்றிய எண்ணங்களின் பகிர்வாகவே அமைகிறது.

இந்துசமயத்தின் நோக்கமும் செயற்பாடுகளும்

இந்துசமயத்திற்கும் தமிழ்மொழிக்கும் தோற்றும் என்பது தொன்மையானதாகும். தனக்கென தொன்மையான தனித்துவத்தையும் அடையாளங்களையும் தொல்லியல் வரலாற்றினையும் கலை, கலாசார விழுமியங்கள் மற்றும் ஒழுக்க நெறிகளையும் கொண்ட மதமாக விளங்குகிறது என்பது வெளிப்படை உண்மையாகும். அன்பையும், அறத்தையும் ஆணிவேராகக் கொண்டு கிளை பரப்பி நிழல் தருகின்ற மதமே இந்துமதம். நிழலிலே இளைப்பாறி நன்மையடைந்தவர்கள் ஏராளம். முதுமைக்காலங்களில் நோய்வாய்ப்பட்ட நேரங்களில் வறுமையுற்ற போது ஆலயங்களே அரவணைத்துக் கொண்டு மனித தர்மத்தை வெளிப்படுத்திக் கொண்டன. அந்தவகையில் இந்துமதமாகவே இருந்து வந்தது என்பது வரலாற்று உண்மையாகும்.

அன்பையும் அறத்தையும் அடியொற்றியவையே ஆலயங்கள்

அன்பேசிவம் என்ற உண்மைத் தத்துவத்தை ஆலயங்களில் காணமுடிகிறதா என்பது சிந்திக்கத்தக்கதாகும். மனிதத்தில் மட்டுமன்றி உயிர்களிடத்திலும் இது பொருத்தமானதாகும். ஆனால் இன்றைய நிலையில் மனிதர்களிடையே அன்படைமை அருகிச்செல்வதை அவதானிக் முடிகிறது. ஆலய செயற்பாடுகளில் புரிந்துணர்வு, விட்டுக்கொடுப்பு, மனிதாபிமானம் என்பன அரிதாகவே உள்ளன. கருத்து ஒற்றுமையின்மையால் நிர்வாகிகள், ஆச்சாரியர்கள், மற்றும் பக்தர்களிடையே கருத்து முரண்பாடுகள் அதிகரிப்பதும் இதனால் நீதிமன்றம் வரை இறைவனை அழைத்துச்செல்வது முறையா என எண்ணத்தான்டுவதாக உள்ளது.

ஆலயங்களை யார் பரிபாலனை செய்வது

இயற்கைத் தத்துவத்தில் பஞ்சபூதக் கலவையின் வெளிப்பாடாக அமையும் மாண்யயினால் வடிவமைக்கும் உடலைக் கொண்ட மனிதனினால் ஆலயம் பரிபாலனம் செய்யப்படுகின்றது. மனிதன் உயரிய பிறவியாதலால் உண்மைத்தன்மை கொண்டு இறைவனை வழிபட்டு தன்னிடமுள்ள ஆணவம், கனமம், மாயை போன்ற மலங்களை நீக்க ஆலயத்தை உருவாக்கி வழிபட்டு பரிபாலித்து வந்தான் என்பதே யாவரும் அறிந்த வரலாறு.

இன்றைய நிலையில் ஆத்மீக சிந்தனை கொண்ட உயரிய ஒழுக்க விழுமியங்களை பின்பற்றுகின்ற மனிதர்கள் ஆலயபரிபாலனத்தில் அருகியே காணப்படுகின்றனர். நற்பண்புகளோடு ஆலய பரிபாலனத்தில் பணி செய்கின்ற மனிதர்களை தேவையற்ற முறையில் அவதாருகளை ஏற்படுத்தி ஆலய பரிபாலனத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுகின்ற நிலையினை எம்மால் அவதானிக்க முடிகிறது. யாவருக்கும் யாவற்றுக்கும் முதல்வன் இறைவனே என்ற சிந்தனையும் இறைவன் சந்திதியில் யாவரும் சமம் என்ற சிந்தனையும் கொண்டவர்களால் மட்டுமே உரிய முறையில் ஆலயத்தினை பரிபாலனம் செய்ய முடியும். மேலதிக விபரங்கள் தேவையாயின் ஆலய நிர்வாக வழிகாட்டி நூலைப் பார்க்க முடியும்.

சமீக பெறுமானம் அல்லது மதிப்பினை ஆலயத் தொண்டு பெற்றுக்கரும்

ஆலய சரியை கிரியை தொண்டுகள் சமூகப் பெறுமானத்திற்காகவோ அல்லது அந்தஸ்துக்காகவோ ஆற்றப்படுவதில்லை. எங்களிடம் ஆத்மசிந்தனை மன ஒடுக்கம், இறைச்சிந்தனை என்பவற்றிற்காகவே ஆற்றப்படுகின்றன. ஓய்வுபெற்ற அரசு உத்தியோகத்தார் மற்றும் போர்சு குழுலில் வெளிநாடுகளில் புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்து மீண்டும் தங்கள் பூர்வீக இடங்களில் வசிப்பவர்கள் துன்ப துயரங்களில் மக்களின் ஆன்மீக சிந்தனைக்காக ஆலயங்களை கட்டிக்காத்து பூசை வழிபாடுகளை மேற்கொண்டவர்கள் மீது அவதாருகளை ஏற்படுத்துவது தவறானது ஆகும். பண்பலம் ஆத்மீகத்தைப் பெற்றுத்தருவதில்லை என்ற எண்ணம் உண்மையான சமூகப் பெறுமானம் ஆகும்.

கிராமியத் தெய்வங்களும் வழிபாட்டு முறைகளும்

எதுவித ஆகம விதியும் இன்றி மக்களால் உருவாக்கப்பட்டு பூசை வழிபாடுகள் மேற்கொள்ளப்படும். அம்மன், ஜயனார், வைரவர், முனியப்பர், நாகதம்பிரான், மதுரைவீரன் போன்ற கிராமியத் தெய்வங்கள் இலங்கையில் பல கிராமங்களிலும் காணப்படுகின்றன. இவை ஆகம முறையில் அமையாத பூசை வழிபாட்டு முறைகளை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். பொங்கல், மடை, கட்டுச்சொல்லல் போன்ற வழிபாட்டு முறை தொழில் முறைக்கு ஏற்ப உருவாக்கப்பட்டு மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

கிராமிய வழிபாட்டை ஆகம முறைக்கு உட்படுத்தல்

நகராக்கம் அபிவிருத்தி போன்றவற்றால் கிராமங்கள் நகரங்கள் ஆக்கப்படும் போது கிராமியத் தெய்வங்களை ஆகம முறையுள்ள ஆலயங்களாக அமைத்து வழிபடுகின்றனர். இதனால் மரபு ரீதியான வழிபாட்டு முறைகள் மற்றும் பூசைகளில் மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. பூசாரி முதலான சாதாரண பொதுமக்களினால் பூஜை வழிபாடுகளை மேற்கொள்ள முடியாத நிலை உருவாகி வருவதை அவதானிக்க முடிகிறது.

எமது பிரதேசங்களைப் பொறுத்தவரை பிராமணர் சைவக்குருமார் பூசாரி பரம்பரையினர் என மூன்று தரப்பினரால் ஆலயப்பூசைகள் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. ஆகம முறைப்படி ஆலயங்கள் அமையும் போது பிராமணர்கள் பூஜை செய்யவேண்டிய நிலை உருவாகுவதால் பிராமணர்களை பூஜைக்கு அமர்த்த முடியாத நிலை ஏற்படுவதால் உரிய முறையில் கிரியை வழிபாடுகளை மேற்கொள்ள முடியாத நிலை ஏற்படுகின்றது. பிராமணர்கள் பிறப்பியில் அடிப்படையில் அமைவதால் அவர்களின் எண்ணிக்கை ஆலயங்களின் எண்ணிக்கையை விட குறைவாக அமைவதாலும் அவர்கள் வருமானம் கூடிய ஆலயங்களில் பூஜைக்காக அமர்த்தப்படுவதாலும் ஒருவர் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட ஆலயங்களில் பூசைகளை நடைபெற்று வருகின்றது முறையில் பூசைகளை நிகழ்த்தமுடியாத நிலை ஏற்படுகின்றது

ஆலயங்களில் உரிய முறையில் அறப்பணி இடம்பெறுகின்றதா

அறம் வளர்கின்ற இடங்களாக ஆலயங்கள் இருந்து வருகின்றன. அன்னதானம் மற்றும் முதியோர், துறவிகள், தாய் தந்தை இழந்தோரை பராமரிக்கின்ற இடமாகும். மடங்கள் ஆதீனங்கள் அன்னதான சபைகள் அறங்காவற் சபைகள் இதனை உரிய முறையில் வழி நடாத்தி வருகின்றன. ஆனால் இன்றைய நிலையில் குறிப்பிட்ட சில ஆலயங்களை தவிர ஏனையவற்றில் இதனைக் காண்பது அரிதாகவே உள்ளது. “பன்றிக்குட்டிக்கு பால் கொடுத்து பரமசிவன் குட்டிகளுக்கு பசி போக்கினார்” அதே போல் அன்னதான சபைகள் உரிய முறையில் உரியவர்களை இனங்கண்டு சேவையாற்றினால் அது அர்ப்பணிப்பு மிக்கதாக அமையும். அதற்கு மாறாக உறவினர்கள் அனைவரும் ஒன்றுகூடி உணவு சமைத்து அருந்திவிட்டு மீதியை தங்கள் வீடுகளுக்கு பிரித்தெடுத்துச் செல்வது தானமாக அமையாது. ஆலயங்களில் சமைத்து உண்டதாகவே கூறிக்கொள்ள முடியும். வாழை இலையில் நீர் தெளித்து அன்னமிட்டு உண்ணும் பாரம்பரியத்தினை இயன்றவரை கடைப்பிடிப்பது அன்னத்திற்கு மதிப்பளிப்பதாக அமையும். அத்தோடு ஏழைகளின் கல்வி பொருளாதார விருத்திக்காக எத்தனை ஆலயங்கள் பங்காற்றுகின்றன என்பதும் சிந்திக்கத்தக்கதாகும்.

மதமாற்றம் என்பது உண்மையில் மனமாற்றமே

இன்று பலராலும் பேசப்பட்டு வருகின்ற மதமாற்றம் பற்றியதாகும். இந்த விடயம் இன்று நேற்றல்ல பல ஆயிரம் ஆண்டுகளிற்கு முன்பிருந்தே இடம்பெற்றுவரும் ஓன்றாகும். பல்லவர் காலத்தில் திருநாவுக்கரசர் சமண மதத்திற்கு மாற்றப்பட்டதும் பின்னர் தவறை உணர்ந்த அவர் தனது மதத்திற்கு மீண்டும் மாற்றியமையும் வரலாறு. இச்சந்தரப்பத்தில் கொடுமை பல செய்தன நான்றியேன் என்பதாயிதும் அறிவேரம். சம்பந்தர் அதிதீவிர செயற்பாட்டினால் சமணமதத்திற்கு மாறிய பாண்டிய மன்னர் முதல் பலரை மீண்டும் சைவத்திற்கு மாற்றினார்.

ஸ்ரீலூரீ ஆறுமுகநாவலர் பிரத்தானியர்களில் தீவிர மதமாற்றத்திற்கு எதிராகப் போரிட்டு வெற்றிகண்டு சைவத்தையும் தமிழழையும் பாதுகாத்தார். இவற்றின் ஊடாக மதமாற்றம் என்றுவிடயம் புதிதல்ல என்பது எனது கருத்து.

மதமாற்றம் என்பது வெறுமனே மனமாற்றம் மட்டுமே. ஒருசில அறப சலுகைகளுக்காக மனம்மாறுவதாகவே அமைகின்றது. பிறப்பால் பூர்வீகத்தல் எந்த மதசிந்தனை உடையவனாக இருக்கின்றானோ அவனை மாற்றுவே முடியாது மதம் மாறுபவர் தாயையோ தலைப்பெயரையோ தன் பெயரையோ மாற்றுவது கிடையாது. வெறுமனே மனதால் மட்டுமே மாற்றப்படுகின்றான் என்பதே உண்மையாகும்.

இந்துமதத்தின் இறுக்கமான கட்டுப்பாடுகள்

இந்துமதத்தில் உள்ள இறுக்கமான கட்டுப்பாடுகள் எவரும் முழுமையாக அறிந்து கொள்வதில்லை. மத ஒழுக்க விழுமியங்களை பின்பற்றாதவர்கள் மதத்திற்கு வெளியே நின்றுகொண்டு கட்டுப்பாடற்றது எமது மதமெனக் கூறுவது வேதனைக்குரியது. சமய தீட்சை பெறாத எவருமே சைவ சமயியாகக் கருத முடியாது. தீட்சை பெற்ற ஒருவர் பின்பற்றும் ஒழுங்குகள் மிகக் கடினமானவை என்பதனாலேயே எவரும் தீட்சை பெற முன்வருவதில்லை. இதன்மூலம் இந்துமதம் மிகுந்த கட்டுப்பாடு உடையது என்பதைக் கூறமுடியும்.

உரிய முறையில் விரத அனுஸ்டானங்கள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றனவா?

விரதம் என்பதற்கு திட்டவட்டமான விளக்கம் எதுவும் இருக்கவில்லை. முதன்முதலாக ஸ்ரீஸ்ரீ ஆஹமுகநாலவர் ஓர் வரையறையினைக் கொடுத்தார். மனம் பொறிவழி செல்லாது உணவை சுருக்கியேனும் அல்லது விடுத்தேனும் மனம், பொறி, மெய் ஆகியவற்றினால் மனதை ஒருநிலைப்படுத்தி இறைசிந்தனையோடு இருத்தல் என்பதே அவரின் விரதம் குறித்த கரத்தின் சாராம்சம்.

எமது மனம் பொறிச்சென்று தீயவற்றைப் பார்த்து, கேட்டு, உணர்ந்து, மனந்து தீவையில் செல்லக் கூடியது. ஆகவே விரத காலங்களில் புலனடக்கம் அவசியமாகின்றது. வீட்டில் ஒருதர் விரதம் அனுட்டித்தால் அனைவரும் ஆசாரமாக நடந்துகொள்வதே நல்லதாகும். மனைவி விரதம் அனுட்டிக்க கணவன் புலால் மாமிசத்தை விரும்பி உண்பவராக இருந்தால் மனைவியின் விரதம் பாதிப்படகின்றது என்பது உண்மையாகும். கணவனின் பணியினை கண்ணேன எண்ணி பணிபுரியும் பெண்கள் விரத காலங்களில் மீனை வெட்டி சமைத்துவிட்டு பின் தனது விரதத்திற்கான உணவினை சமைப்பதை நான் கண்டிருக்கிறேன். மீனை வெட்டிக் கழுவிய கைக்கு சவர்க்காரம் இட்டுக் கழுவிய பின்னர் அந்தக் கையில் மனம் உண்டா என அப் பெண் மனந்து பார்க்கும் போதும் கூட்டப்பட்டுக் கொதிக்கும் குழம்பின் சுவை சரியா எனப் பார்க்கும் போதும் விரதத்தின் நோக்கம் கெட்டுவிடுகின்றது.

ஒவ்வொரு விரதங்களும் அனுட்டிக்கப்படவேண்டிய முறை அதனை எவ்வாறு கண்ணியமாக மேற்கொள்வது என்பதை அறிந்து கொண்டே அவ் விரதத்தினை அனுட்டிக்க வேண்டும். இதை விடுத்து விளையாட்டாக அல்லது மற்றவர் செய்கிறார் நான் செய்தால் என்ன என்ற சிந்தனையில் விரதம் அனுட்டிக்க முடியாது. வரதபண்டிதர் சிவராத்திரி, பிள்ளையார் கதை, ஏகாதசி போன்ற விரதங்களைப் பற்றி தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவற்றைக் கற்று தெளிந்து உரிய முறையில் விரதம் மேற்கொண்டால் அவற்றின் உரிய பயனைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

எனவே இந்துக்களாகிய நாங்கள் எமது மதத்தில் தொன்மை, சிறப்பு, வளர்ச்சி, தத்துவம், என்பவற்றை உரிய முறையில் அறிந்து அதன்படி வாழ்ந்து இம்மண்ணில் நல்லவண்ணம் வாழுவேண்டும் என வேண்டுகின்றேன்.

சீ. மோகனராசா

“முத்தெழுவு”

இட்டக்ட்டான் பிரதேச செயலகபண்பாடு மலர் 2018

நன்றியுரை

இம்மலர் சிறப்புறமலர்வதற்கு பின்புலமாக இருந்து எம்மை வழிநடாத்திய உறவுகளிற்கும், அறிவுசால் பெரியோர்களிற்கும், அமரர் கந்தப்பு அவர்களின் அற்பணிப்பான சேவையினை வியந்து பத்திரிகை வாயிலாக தங்கள் ஆக்கங்களை வெளியிட்ட பெரியோர்களிற்கும், தொலைபேசி வாயிலாகவும், நேரடியாகவும் துன்பத்தில் பங்கெடுத்த அனைத்து உறவுகளிற்கும் நன்றியைத் தெரிவித்து கொள்கிறோம்.

என்னை நெறிப்படுத்திய அமரர் கந்தப்பு அவர்களின் உண்மை கூற எமது ஆலயத்தின் பண்டைய மரபுகளை மாற்றி விடாது உரியமுறையில் கைக்கொண்டு அமரர் அவர்களின் தடங்களின் வழியே செல்வதற்காகவும் ஆவணப்படுத்தும் இம்மலரிற்கான, தரவுகளையும், மரபுகளையும் தந்துவிய பெரியோர்கள் மற்றும் உறவினர்களிற்கும் இம்மலர்சார்பாக நன்றியினை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

மலரினை உரிய முறையில் ஒப்பு நோக்கிய கரைதுறைப்பற்று பிரதேச செயலாக பிரதம முகாமைத்துவ உதவியாளர் திரு.கு.திருக்குமார் அவர்களிற்கும், குறுகியகாலப்பகுதியில் உரியமுறையில் அச்சிட்டு வடிவமைத்த ஊற்றங்கரை, பிள்ளையார் அச்சக உரிமையாளர்களிற்கும் மனமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்

குடும்பத்தினர்.

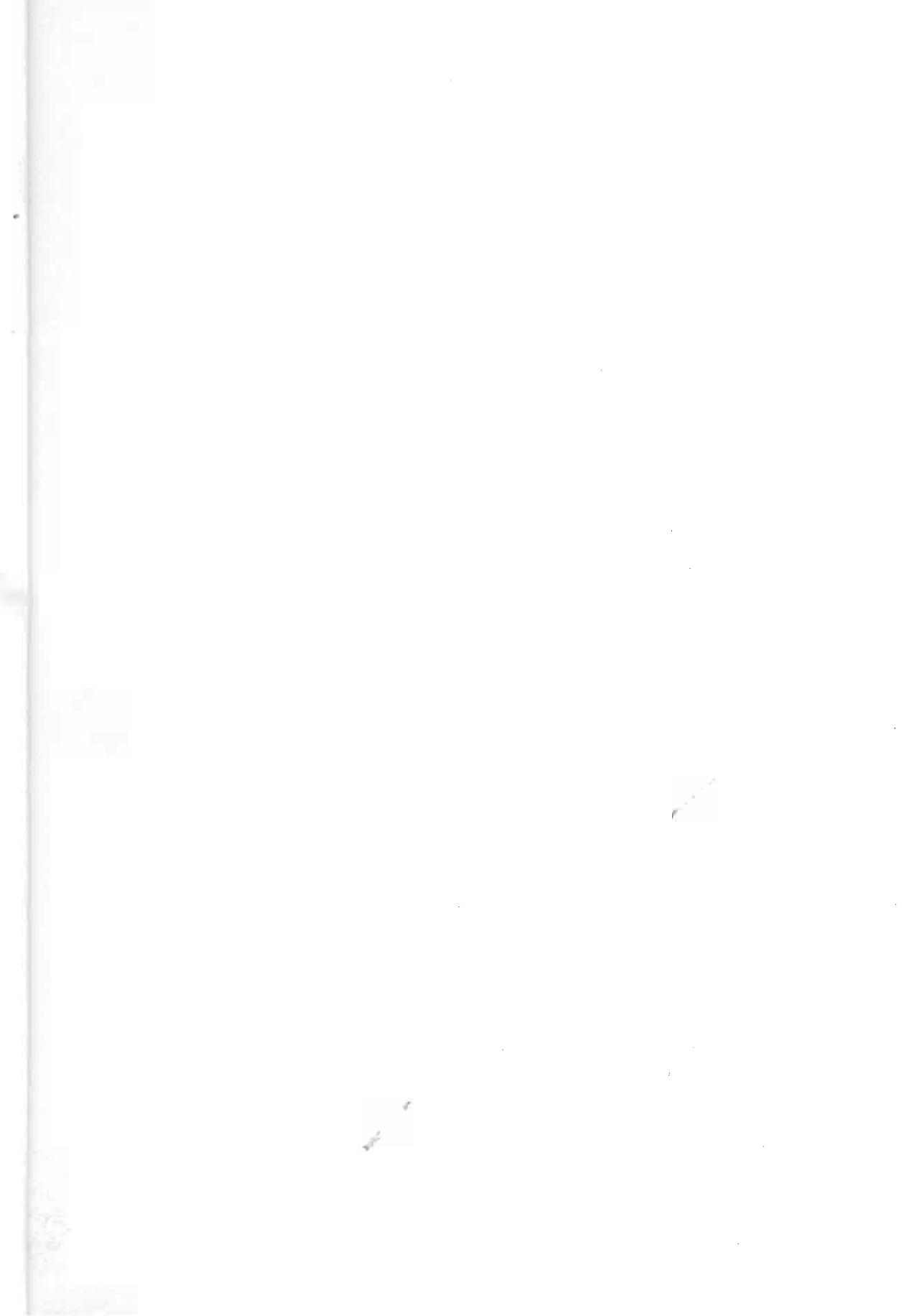
பொறுத்தம்

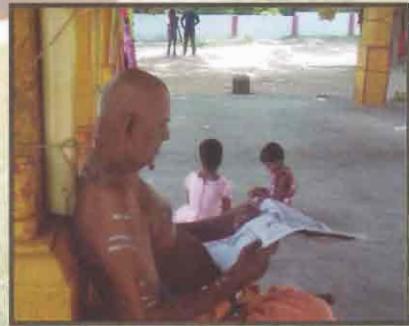
நெடுஞ்செழுவு விதிகள்
நெடுஞ்செழுவு விதிகள்

கலை அமைச்சர்

நெடுஞ்செழுவு விதிகள்

பிள்ளையார் அச்சகுர் ஊற்றுவ்க்கரை 0771604076